

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświatycznych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 10 hal., pocztą 16 hal. — Biura Redakcyj i Administracji ulica Czarnieckiego 1. 10. — Ekspedycja miejscowa w biurze dzienników St. Sokołowskiego, ulica Jagiellońska 1. 3. — Listy należy frankować.

Reklamacje otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyj Nr. 88.

Telefon Administracji Nr. 637.

Prenumerata.

zamiejscowa:		miejscowa:	
rocznie	32 K	rocznie	24 K
połrocznie	16 K	połrocznie	12 K
kwartalnie	8 K	kwartalnie	6 K
tygodniowo	2 K 70 h.	tygodniowo	2 K

W Niemczech 3 K 20 h miesięcznie. We wszystkich innych państwach 4 K 60 h. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują całoroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, kwartalnie i miesięcznie za dopłatą: pierwsi 1 K 50 h., drudzy 60 h. „Przewodnik“ prenumerowany osobno kosztuje 8 K.

Ceny ogłoszeń: Wiersz petitowy lub jego miejsce 20 hal.

Tabelaryczne i liczbowe po 30 hal., nadesłane po 60 hal., za wiersz lub jego miejsce miary petitowej.

Ogłoszenia liczbowe i tabelaryczne statutowe towarzystw akcyjnych i ubezpieczeniowych, po 60 hal. za wiersz petitowy lub jego miejsce.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmują wyłącznie: Biuro dzienników *Sokołowskiego* we Lwowie ulica Jagiellońska 1. 3. W Paryżu wyłącznie Agencja: C. Adam (V. de Raczkowski) 36 Rue de Varenne.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył najniżej nadebrać godność tajnego radcy z uwolnieniem od taksy, generałowi piechoty Hugonowi Zweienstamm-Meixerowi, komendantowi X. korpusu, komendantowi obrony krajowej i komenderującemu generałowi w Przemyśle.

P. Minister spraw wewnętrznych powołał komisarza powiatowego, dr. Jerzego Maksymiliana Jampolskiego, do służby w Ministerstwie spraw wewnętrznych.

Cywilny inżynier architektury i budownictwa lądowego, prof. dr. Tadeusz Obmiński, z siedzibą urzędową we Lwowie, złożył dnia 5 lutego 1914 przepisną przysięgę.

Rozporządzenie.

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 21 lutego 1914 l. XVII. 1635 2, zmieniające częściowo rozporządzenie z 28 czerwca 1888 l. 67.594/87 (Dz. u. kr. l. 74) o oględzinach zwierząt do rzezi i kłucia przeznaczonych oraz mięsa z tychże w brzmieniu zmienionem rozporządzeniami z 30 czerwca 1904 l. 56.087 (Dz. u. kr. l. 76) i 29 czerwca 1910 l. VXII. 5812 (Dz. u. kr. l. 147), — zamieszczone jest w „Dzienniku urzędowym“ dzisiejszego numeru *Gazety Lwowskiej*.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 31 lutego 1914 l. XVII. 1966/70 z wykazem panujących w Galicji chorób zaraźliwych zwierzęcych, zestawionym na podstawie sprawozdań c. k. starostw, przedłożonych od 14 do 21 lutego 1914 — zamieszczone jest w „Dzienniku urzędowym“ dzisiejszego numeru *Gazety Lwowskiej*.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Lwów, 23 lutego.

Przemówienie

JE. P. Namiestnika dr. Korytowskiego.
w sprawie emigracji sezonowej za zarobkiem.

W numerze sobotnim zdając sprawę z przedpołudniowego posiedzenia Sejmu mogłszy, dla późniejszej pory, podać w kilku zaledwie słowach treść przemówienia JE. P. Namiestnika dr. Korytowskiego w dyskusji w sprawie emigracji zarobkowej. Obecnie podajemy to przemówienie w całej osnowie:

Wysoka Izbo!

Przykro mi, że muszę głos zabrać po zamknięciu dyskusji, a tem samem niejako psuć szyki Wysokiego Sejmu. Obowiązki służbowe poza Lwowem, nie pozwoliły mi jednak w ciągu dwu ostatnich dni brać udziału w pracach wysokiego Sejmu, w pracach komisji sejmowych, a i dziś wskutek posiedzenia komisji regulacji rzek — byłem zmuszony spóźnić się znacznie na posiedze-

nie Wysokiej Izby i nie mogłem w odpowiedniej chwili zabrać głosu, aby odeprzeć liczne zarzuty, jakie w tej dyskusji podniesiono, zarzuty, mojem zdaniem, niezupełnie uzasadnione i ażeby Panów o prawdziwym stanie rzeczy w sprawie emigracyjnej poinformować.

Pojmą Szanowni Panowie, że Państwo, zrobiwszy w roku ubiegłym najprzykrejsze doświadczenia z emigracją, — wiadomo z prasy publicznej ile to dziesiątek tysięcy popisowych brakowało i jak niefortunnie wszystkie dotyczące stosunki się wywydatniły — że więc Państwo było wskutek tego zmuszone zrobić ostatecznie użytek z przysługujących mu praw, a nawet zapełnić domy karne różnymi agentami i naganiancami emigracyjnymi. (P. Makuch: Hyenami wyborczymi). Być może, tego nie wiem, ale to mi wiadomo, że bardzo dużo osób musiało być pociągniętych do odpowiedzialności karnej. Wykazały się tego rodzaju nadużycia ze strony poszczególnych Towarzystw emigracyjnych i ich agentów, że Państwu nie innego nie pozostało, jak wydać bardzo ostre przepisy, aby przynajmniej na przyszłość uniemożliwić tego rodzaju nadużycia, jakie stwierdzono.

Mogę jednak zapewnić Wysoki Sejm, że absolutnie nie idzie Rządowi o to, aby przeszkadzać emigracji sezonowej, że bynajmniej nie jest jego zamiarem uniemożliwić tę emigrację — szczególnie w roku obecnym. Panom dokładnie wiadomo, jak ciężkie klęski elementarne kraj nasz nawiedziły; jeżeli więc w poprzednich latach setki tysięcy wychodziły z kraju na pracę sezonową, to z pewnością w roku obecnym okazuje się potrzeba dopuszczenia tej emigracji w szerzszych rozmiarach, jak to było kiedy indziej. (Głosy: Tak jest! Bardzo słusznie!).

W tym duchu Rząd postępuje, a jeżeli może na samym początku tego roku zaszyły w jednym, lub drugim powiecie, jakie zbyt

ostre zarządzenia, może z powodu obawy, że się nie wykonało dość dokładnie przepisów władz wyższych, jeżeli więc może w niektórych powiatach postępowano nieco ostrzej jak tego było potrzeba (Głosy: A więc było tak po powiatach), to z biegiem czasu wszędzie starałem się usunąć te nieporozumienia.

Już na poprzednim posiedzeniu Komisarz rządowy miał sposobność objaśnić Wysoki Sejm o zarządzeniach, jakie wydano, o stosunkach, jakie w tym kierunku panują. Obecnie może wolno wyrazić nadzieję, że dalsze oświadczenie moje uspokoi Wysoki Sejm i dyskusja przestanie przybierać rozmiały do jakich może bez potrzeby doszła. Pozwolę sobie więc przedewszystkiem odczytać okólnik, który wskutek rozmaitych zażeń, jakie z różnych stron otrzymywałem, wydałem dnia 17 b. m. do wszystkich starostów i obu dyrektorów policyi we Lwowie i Krakowie. Reskrypt ten opiewa: (czyta).

„Zwracam uwagę Pana, że okólnik ten — mowa tu o rozporządzeniu dawniej wydanem — „ma na celu li tylko zwalczanie uchylania się od stawiennictwa, względnie od służby wojskowej przez nieuprawnioną emigrację, a niema bynajmniej na celu utrudnienia wyjazdu za granicę innym osobom za zarobkiem w Europie zdążającym.

Osobom więc, co do których nie zachodzą warunki w powołanym okólniku szczegółowo określone, nie należy czynić żadnych trudności ani co do wyjazdu za granicę, ani co do wystawienia pasportów do podróży, o ile nie zachodzą inne przeszkody na przepisach ustawowych oparte np. stosunek służbowy, brak zezwolenia władzy opiekuńczej u małoletnich etc.

Podania o pasporty do podróży należy załatwiać z wszelkim możliwym pośpiechem.

Przypuszczam, że skargi jakoby władze pierwszej instancji robiły sezonowej emigracji nieuzasadnione trudności, nie mają pod-

19)

Józef Weyssenhoff.

PUSZCZA.

POWIEŚĆ.

VI.

(Ciąg dalszy).

Ale pan Olesza zanim spać się położył, miał do starszej córki przemowę.

— Dałabyś już spokój, Marcelko, z tą Moskwą, z tą kulturą wschodnią! Kotowicz jeszcze Bóg wie, co o nas pomyśli.

— Czy ojeu tak chodzi o zdanie tego pana?

— Chodzi mi o naszą opinię. Kotowicz ma wielu znajomych, może opowiedzieć, że tu, w Kurenkach mieszka nie Oleszowie, stara polska szlachta, ale jaćcy... wschodni ludzie. — No, dobranoc dzieci! — Póki jesteście w domu, musicie już uszanować starą modę.

Poszedł do swego pokoju, a siostry pozostały w jadalni.

— Ach, doprawdy, wytrzymać tu trudno! — wybuchła Marcelka, szarpając serwetę — pojadę chyba do ciotki, do Moskwy... ucieknę!

Głaskała ją Renia, przykładając czarną główkę do płowej czupryni siostry:

— Ojciec taki zły, kiedy niewyspany... — Niechby sobie był zły; ale on nie toleruje obok siebie cudzej indywidualności!

Renia po krótkim namyśle przetłumaczyła zdanie siostry na polski język:

— A możeby ten twój... Dymitr Arkadjewicz... przeszedł na katolicyzm?

— Gdzież tam! dziecko jesteś! on tak

samo dba o swoje tradycje, jak ojciec o swoje. Ale to przecie nie nacjonalista rosyjski, wielu ma przyjaciół Polaków; jak brat żyje z hrabią Ksawerym Szafrancem... służy w gwardyi, gdzie sama wysoka szlachta...

Renia słuchała tych pochwał przez uprzejmość dla siostry — niech się Marcelka wygada na pociechę...

— On na Wielkanoc zostaje rotmistrzem, a potem może i służyć poruci, ale pójdzie w „odstawkę“ z mundurem. On tak dobrze nosi mundur... Widziałas go przecie raz w Mińsku?

— Widziałam — zgrabny.

— To nie dosyć: zgrabny. Wygląda na bohatera! nawet trochę podobny do księcia Józefa Poniatowskiego. Nie uważałaś, Reniu?

— Nadzwyczajnie waleczny: dostał żołnierski krzyż św. Jerzego za Cuszimę.

— Za Cuszimę? — przecie tam się nikt nie odznaczył, oprócz Japończyków...

— To może pomieszalaś?... za Mukden... Ty go nie lubisz, Reniu?

— Owszem... to jest: nie znam go. Muszę ci wierzyć, Marcelko.

Marcela nie znajdowała sprzymierzeńca dla swych zapalów nawet w siostrze, serdecznej przyjaciółce, nawet w ciotce, która choć mieszkała w Moskwie dla interesów, trzymała się tam z polskiem towarzystwem. Jednak mówiono, że Marcelka zaręczyła się potajemnie z oficerem.

Renia zmieniła obojętnie rozmowę:

— A ten, który tu dziś był, jak ci się podoba, Marcelko?

— Zarozumiałe! rozmawia z kobietami, jak z dziećmi, albo z niewolnicami.

— Bo nas nie zna — objaśniła Renia bez wahania.

— Nas nie zna, ale kobiety wogóle... no, już ja o nim coś słyszałam.

— Co? no co, Marcelko?

— Kocha się w jakiejś mężatce.

— Doprawdy?! Ach te mężatki! —

Zkąd wiesz?

— Ma służącego przy sobie; służący gadał z Abramkiem, a Abramek z naszą Józją.

— Gdzie ona jest, ta... pani? zagranicą?

— Nie dopytywałam się; mało mnie to obchodzi.

Renia zamysliła się głęboko, poczem rzekła:

— Więc to jest taki „Don Juan“, jak się to czyta?...

— Nie ma po temu warunków — odrzekła Marcelka z wyższością uświadomienia.

— I może się poprawić — dodała Renia, idąc za swoją myślą.

— Najprzód musiałby się poprawić fizycznie — ciągnęła Marcelka — chudy jest, zmęczony, znudzony...

— To pewno wina tej małpy! — zawołała Renia porywczo.

Starsza zaś siostra wybuchnęła śmiechem:

— Zkądże ty możesz wiedzieć, jaka ona jest?! Może właśnie jego wina, że nastaje na nią, a ona nie chce, jest wierna mężowi... Może wreszcie trudności rodowe? — dodała wreszcie Renia z naiwnością.

— A ja jestem pewna — mówiła Renia zapalczywie, — że to zła baba. Już ja takie widziałam.

— Gdzież to, na przykład?

— A na przykład żona ogrodnika, Wasilisa — do wszystkich się śmieje, ze wszystkimi gada po kątach, a ogrodnik chudy, smutny, jak pan Kotowicz.

— To mąż, a-przecież pan Kotowicz nie żonaty.

— Wszystko jedno. Tak wygląda ten, co chce większego kochania.

— Może masz rację, Reniu — westchnęła Marcelka, stosując to do siebie.

Ale nie miała tej pociechy, że schudła z zawodów miłosnych; owszem przybrała trochę nadto tuszy w ostatnich czasach, wbrew teorii, a dbała bardzo o swą piękną figurę.

Wtem Renia znalazła w gąszczu swych pomysłów projekt niespodziewany:

— Wiesz co Marcelko? — pan Kotowicz byłby doskonałym mężem dla ciebie: ty trochę pełna, on chudy — mielibyście dzieci w samą miarę.

— Co ty pleciesz, Reniu!

— No, bo dzieci są zawsze podobne trochę do ojca, trochę do matki.

— Ależ nie wychodzi się za mąż tylko dla dzieci! — przecie życie całe we dwoje... Et, komik z ciebie, Reniu! — rozśmiała się i ucałowała siostrę.

Nie zgadła jednak, że Renia doszła do tego pomysłu, tłumiąc swoją gwałtowną zachciankę, że ofiarowała siostrze to, co miała najdroższego w tym poranku — Edwarda Kotowicza.

Bo ten wytworny, grzeczny, chudy (właśnie chudy! wychudzony przez złą kobietę) sasiad zajął ją nadzwyczajnie. Nie wiedziała odrazu, co ma począć z nim i dla niego? — Naprzód go trochę podpasie, potem zabawi, pójdzie z nim na polowanie, potem... zatrzyma go koniecznie przy sobie. — Ale Marcelka musi przecie pierwszą wyjść z zamą — i nie za Moskalą! — Więc z popędu szlachetnego serca Renia swatała już Marcelkę z Kotowiczem. Dowiedziała się jednak od siostry, że:

— Naprzód Kotowicz wcale mi się nie podoba, potem — wiesz przecie, że myślę o kim innym, a nareszcie — czy ty myślisz, że onby się z jedną z nas ożenił? Bogaty, zna świat szeroki, tutejszych stron nie lubi. —

— Co ty mówisz?! naprawdę? nawet wiosny u nas? i lata? i polowań?!

— Tak mi się wydało z paru szczegółów rozmowy. A jeszcze zapominam! — przecie sam powiedział, że przyjechał tu, aby sprzedać Turowicze.

Renia załamała ręce. Plan tak piękny, wystrzelony z wyobraźni z całą tęczą barw i ponęt, miałby się rozspać w nicieś? —

(Ciąg dalszy nastąpi).

stawy. W każdym razie najbliższa przyszłość okaże, że się takich trudności nie robi.

(P. Okuniewski: Może pp. starosty toho obiznyka szez nie czytały).

Niech Panowie będą spokojni, starostowie ten okólnik z pewnością dokładnie przeczytali.

Pojmą Szanowni Panowie, że Państwo musi się bronić, Państwo nie może dopuścić do tego, by dziesiątki tysięcy popisowych uchylały się od obowiązku służby wojskowej, opuszczając granice Państwa.

(P. Cegielski: A czemu diwezata zatrzymujut?).

Z drugiej strony musi Państwo stać także na straży stosunków służbowych. Jeżeli się tedy okaże, że ktoś zobowiązał się do służby, a potem samowolnie kontrakt służbowy zrywając, służbę opuszcza, to Państwo musi służbową wziąć w obronę.

(P. Staruch: Hier liegt der Hund begraben). (Wesołość).

Obowiązkiem Państwa jest zapewnienie dotrzymywania takich kontraktów, tak przepisują ustawy. (Głosy: A więc to jest powód! To nie jest obowiązkiem Namiestnika). Słyszę uwagi, że to nie jest rzeczą Namiestnika. Z tem zapatrywaniem zgodzić się nie mogę, gdzie kontrakt został zawarty, tam powinien być dotrzymywany, a rzeczą władzy do tego powołanej jest przestrzegać, by to się stało.

(P. Okuniewski: To nie jest rzecz Namiestnika).

Ale jest rzeczą starostów, a Namiestnik musi baczyć na to, aby starostowie wykonywali swoje obowiązki.

(Głosy: To nie jest rzeczą władzy administracyjnej).

P. Marszałek: Proszę nie przeszkadzać mówcy.

J.E. P. Namiestnik: Mam nadzieję, że po tym okólniku, jeżeli rzeczywiście były gdzie jakie niezrozumienia dawnych zarządzeń władz wyższych, wszystkie utrudnienia, na jakie tu zwrócono uwagę, z pewnością ustaną i cały ruch emigracyjny sezonowy, który uważam szczególnie w tym roku za nadzwyczajnie potrzebny w interesie ludności i w interesie kraju, przybierze charakter normalny.

Wiecie Panowie wszyscy, że obecnie w bardzo wielu okolicach kraju jest mnóstwo ludzi, którzy wprost nie mają z czego żyć, ale którzy poza granicami kraju z pewnością zarobek znajdują. Nie byłoby zatem rzeczą racjonalną, aby im ten zarobek utrudniać. (Głosy: Bardzo słusznie!) Mogę zresztą Pa-

nów zapewnić, że o ile to odemnie zależy, starać się będę, aby ci ludzie pracę znaleźli przede wszystkim w kraju. Mam nadzieję, że ludność znajdzie robotę przy drogach państwowych, przy regulacjach rzek, przy budowach i innych robotach, które wobec bardzo sprzyjającej pory podjęte być mogą w bieżącym roku o wiele wcześniej, niż zwykle i że wskutek tego ludność nie będzie zmuszona uciekać zagranicę. O ile jednak będzie szukała lepszego zarobku poza granicami kraju, czy Państwa, władze państwowe z pewnością utrudnień robić nie będą, o ile naturalnie nie chodzi o tych, którzy są obowiązani do służby wojskowej, lub którzy mają tu wiążące ich zobowiązania służbowe. (Okłaski).

SEJM.

(5 posiedzenie I. sesji X. peryodu).

Lwów, 23 lutego.

Sobotnie posiedzenie wieczorne otworzył J.E. Pan Marszałek krajowy o godz. 5:25

Po obszernej dyskusji przed południowej w sprawach emigracyjnych przystąpiono do porządku dziennego.

P. Makuch zabrał głos przy pierwszym punkcie, mianowicie przy sprawozdaniu Wydziału krajowego z przedłożeniem sprawozdania Rady szkolnej krajowej o stanie wychowania publicznego za rok 1911/12 i jako członek komisji szkolnej wystosował za pytanie do J.E. Pana Marszałka krajowego dlaczego sprawozdanie Rady szkolnej krajowej nie jest przedłożone także w języku ruskim i czy gotów jest Pan Marszałek krajowy wpłynąć na to, by było drukowane także po rusku i rozdane członkom.

J.E. Pan Marszałek krajowy odpowiedział, że Rada szkolna krajowa przysłała Wydziałowi krajowemu sprawozdanie to po polsku i w tym języku je przedłożono.

P. Makuch zauważył, że jest to alegat do druków sejmowych, dlatego sprawozdanie powinno być drukowane w obu językach.

Pan Marszałek krajowy: Sprawę tę rozpatrzę z Rządem się porozumim i odpowiem na następnym posiedzeniu.

Sprawozdanie wyżej wymienione odesłał Sejm do komisji szkolnej.

Z kolei odesłano bez dyskusji do właściwych komisji z pierwszego czytania sprawozdania Wydziału krajowego: w przedmiocie

zmiany ustawy z dnia 29 lipca 1905. Nr. 97 Dz. u. kr. o zezwolenie gminie miasta Żywca na pobór opłat gminnych na rzecz miejscowego funduszu ubogich od przedstawień i t. p.; o przedmiocie zaliczenia gminy Knihinin wieś (powiat Stanisławów) do rzędu miejscowości podlegających ustawie gminnej z dnia 3 lipca 1896. Dz. u. kr. Nr. 51; w przedmiocie zezwolenia Radzie powiatowej w Buczaczu na przyjęcie zobowiązań, wynikających ze statutu emerytalnego dla urzędników i służ Wydziału powiatowego i na przyjęcie gwarancji powiatu za zobowiązania statutu emerytalnego dla urzędników i służ powiatowej Kasy oszczędności w Buczaczu; z czynności krajowego biura poboru opłaty szynkarskiej i opłaty konsumcyjnej od piwa; o wykończeniu obwałowania Wisły i Sanu w powiecie Tarnobrzskim; o budowie kanału ulgi od potoku Czarnego do Prutu w Kołomyi, wreszcie sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie rozszerzenia szpitala powszechnego w Krośnie.

Nastąpiły uzasadnienia wniosków posłów ruskich w sprawach szkolnych.

P. dr. Lewicki Konstanty uzasadnia wniosek w sprawie upaństwowienia prywatnego gimnazjum z ruskim językiem wykładowym w Rohatynie. Mowca stwierdza, że jeszcze 3 października 1908 roku postawił wniosek o utworzenie gimnazjum ruskiego w tem mieście, ale wówczas większość polska nie przychyliła się do wniosków ruskich w dziedzinie szkolnictwa średniego. Społeczeństwo ruskie odczuwało potrzebę szkół średnich i dlatego powiat rohatyński zdobył się sam na stworzenie ruskiego zakładu średniego i sam musi go utrzymywać ofiarami, wyręczając w tej mierze Państwo. Polacy mają 64 szkół średnich, a Rusini 5. Teraz stosunki się zmieniły, gdy stanąć mamy do wspólnej, zgodnej pracy, spodziewamy się, że zechcecie Panowie dać dowód sprawiedliwości co do naszych słusznych narodowych żądań na polu szkolnictwa, dlatego ponawiamy nasze wnioski, w pierwszym rzędzie żądamy upaństwowienia gimnazjum w Rohatynie, albowiem posiada i zbiory odpowiednie i liczną frekwencję, ponad 600 uczni, ciało nauczycielskie ukwalifikowane i ilustracy z ramienia Rady szkolnej krajowej dały wynik zupełnie zadowalający.

P. Terszakowicz w uzasadnieniu swego wniosku o założenie gimnazjum ruskiego w Komarnie przytoczył szereg okoliczności ogólnej i lokalnej natury. Mowca apeluje do Sejmu, aby w interesie podniesienia kultury kraju, w interesie narodu ruskiego i

zgody w kraju oświadczył się za założeniem gimnazjum ruskiego w Komarnie.

P. Staruch uzasadnia wniosek w sprawie założenia gimnazjum ruskiego w Brzeżanach. W istniejącem tam dziś gimnazjum jest od ośmiu lat filia, tak zwane klasy równoległe ruskie z 15 profesorami ruskimi. Utraktwizm ten — zdaniem mówcy — przynosi młodzieży nieobliczalne szkody, uczniowie nie umieją mówić ani akcentem prawdziwie polskim, ani prawdziwie ruskim. Upada z tego powodu frekwencja, a Rada szkolna zarządziła, że te dzieci, które zapisane są do paralelek ruskich nie mają obowiązku zdawania egzaminu wstępnego po polsku. Najwyższy czas, aby z tych klas równoległych utworzyć samodzielne gimnazjum. Polskiej większości Sejmu zarzucał mowca, że mając władzę w swych rękach odmawiała Rusinom spełnienia ich praw kulturalnych. Inaczej te ławki w Sejmie będą wyglądały — wołał mowca — jak po reformie przyjdzie tu 60 Staruchów. (Wesołość). Rozdział gimnazjum brzeżańskiego jest w interesie powiatu brzeżańskiego, w interesie obu narodów konieczny.

P. Korol uzasadnia wniosek o założenie ruskiego gimnazjum w Żółkwi. Twierdził mowca, że w powiecie żółkiewskim jest 75 pre. Rusinów, a 25 pre. Polaków, a mimo to jest tam gimnazjum polskie. Mowca ma nadzieję, że większość polska jeszcze w tym roku uchwali to gimnazjum.

P. Okuniewski uzasadnia wniosek o przyjęcie na etat państwowy ruskiego gimnazjum prywatnego w Horodence. Mowca wytycza reminiscencje historyczne. Najpierw przypomina moment z grudnia 1866 roku, gdy Sejm uchwalał nieszczęsną — jak się wyraża mowca — ustawę szkolną, której sprawozdawcą był Rusin z pochodzenia, Czernkowski. Komisja w swych motywach mówiła wówczas do Rusinów: Pokażcie tę ofiarnąść dla oświaty, pokażcie książki i nauczycieli, a nie nie będzie stało na przeszkodzie szkółom ruskim. Dalej odczytuje mowca z „Volumina legum“ akt historyczny o „komisji hadziackiej“ między królem Janem Kazimierzem a hetmanem wojsk zaporoskich (Janem Wyhowskim r. 1659 *Przyp. Red.*) zezwalającej na erygowanie Akademii w Kijowie i drugiej jeszcze Akademii, „w miejscu sposobnem“ pod warunkiem, że nie będą tam uprawiane sekty: aryańska, kalwińska, luterska, oraz zezwalającej na wszelkie inne potrzebne szkoły, drukarnie i t. d.

P. ks. Okoń: Rusini wtedy nie byli wrogami Polaków, tak, jak dziś.

P. Okuniewski: Książd pomylił się.

37)

TAJEMNICZA SPRAWA.

(Jeanne de France: L'assassin de M. de la Rochemancée).

VII.

Na tropie.

(Ciąg dalszy).

„Wracaj spiesznie do nas, pisała Odda. Twoja tam misja jest już prawie ukończona; nowa tutaj cię czeka. Nie mogę przypuścić, abyś się nieucieszył wiadomością, że jestem bliska celu. Nie mogę również przypuścić, abyś mi chciał odmówić swego udziału, którego może potrzebować będę. — Zamordowany znalazł mścicieli. Są nimi: dziecko i starzec. Wido- cznie podobało się Bogu takie wybrać narzędzia. Dotychczas wiem tylko tyle, że oni są na dobrej drodze; za dni kilka mają odkryć całą prawdę; chciałybym, abyś był przytem. Byłabym szczęśliwa, gdybym tobie zawdzięczała była mogła odkryć zło- czyncy. Lecz skoro skrupuły chrześcijanina i szlachcica powstrzymały cię od tego zadania, zapominam o tem wśród radości, że sprawiedliwy zemście stanie się wkrótce zadość. A kiedy nasz ukochany zmarły będzie pomśczone, i my będziemy mogli pomyśleć o przyszłości“.

Kilka słów serdecznych kończyło ten list; nie uczyniły one jednak na Donacie wrażenia, tak dalece umysł jego pochłonięty był całym usiłowaniem odgadnięcia niewymienionego w liście nazwiska, tak przejęty był grozą niebezpieczeństwa, którego list ów był zapowiedzią.

Noc ta była znów jednym pasmem męczarni, lecz nad ranem margrabia powtarzał sobie z silnem postanowieniem: „Będę walczył do końca, choćby do śmierci!“

Oskarżenie.

Z rana dnia tego, w którym oczekiwano powrotu margrabiego de Méridée, Odda, rozgorączkowana, na poły przytomna, przyjmowała w małej salce wieżowej, odpowie-

dniej do poufnych zwierzeń, krewnych swoich de Marvigny i księża. Obaj oskarżyciele, stary sługa i młodzieniec, Conan i Médéric oświadczyli, że tylko wobec nich mówić będą. Książę de Thorigny, przeczuwając chwilę stanowcza, przybył.

Wszyscy obecni zajęli miejsca. Pierwsze, w wielkim fotelu z wysokim rzeźbionem oparciem zajął książę; po prawej jego stronie usiadła Odda, blada i zgnębiona, chociaż dla dodania otuchy, powtarzała sobie w duchu, iż cieszyć się powinna, że wreszcie zło- czynca będzie zdemaskowany; po lewej zajęła miejsce pani de Marvigny, nie przeczuwając nawet, czyje miało tu paść nazwisko, lecz gotowa ze wszystkiego zręcznie korzystać dla dopięcia swego celu; nieco opodał stanęli Hubert i Gwido de Marvigny.

Gdy wszyscy zajęli miejsca, Odda nieco drżącą ręką pociśnęła stojący obok niej dzwonek. Wnet drzwi się otwarły i wszedł na- przód Médéric, a za nim Conan, który szczer- nie drzwi zanknął za sobą.

Na obu ich twarzach, przybladłych mocno, malowało się silne postanowienie; w zagłębionych oczach starca, jak i w płomienistym wzroku pięknego młodziana zapalił się jakiś dziki, ponury ogień, odbiło się, jak gdyby zadowolenie z wypełnionego obowiązku.

Zbliżyli się, chyląc z uszanowaniem głowy przed księciem i przed Oddą i czekali w milczeniu.

Uroczyście przemówił książę de Thorigny:

— Panna de la Rochemancée zawiadomiła nas, że obaj zebraliście pewne poszlaki co do osoby mordercy hrabiego de la Rochemancée i że gotowi jesteście nam je przedstawić.

— Tak, mości książę, — odparł pe- wnym głosem starzec, podczas kiedy Médéric szepnął:

— To nie są poszlaki, lecz fakty pewne...

— Czy nie lepiej by było, gdybyście te swoje oskarżenia wypowiedzieli w obec samej tylko panny de la Rochemancée?.. spytał jeszcze pan de Thorigny.

— Nie, mości książę...

— Czy macie jakie do tego powody?

— Niewątpliwie, mości książę.

Odpowiedź Conana krótkie i twarde brzmiały, jak uderzenia, zadawane ręką pewną. Można było odczuć, że starzec był pewny swego, że był głęboko przekonany o prawdziwości tego, co miał zeznać, i że zadanie

swe spełni, bez żadnego wahania i żadnego wyrutu.

Był to zimowy ranek posepny i smutny; ciężkie chmury, grożące deszczem lub śniegiem, zaciemniały niebo; w małej salce wieżowej, o jednym oknie, zacieśnionem w głębokiej framudze, panował zmierzch niemal zupełny.

— Może zechcecie wymienić nam po- wody — ciągnął dalej książę, — dla których chcecie mówić wobec nas wszystkich, a nie przed samą tylko panną de la Rochemancée?

Conan zawahał się chwilę. Wrodzone uszanowanie dla córki jego pana hamowało ciężę wypowiedzenia swej myśli. Médéric, bardziej spoufalcony, — wszak Odda nazywała go bratem, — odpowiedział:

— Panna de la Rochemancée mogłaby mieć wątpliwości, w swym bolu mogłaby zaniechać działania... Gdy nasze przekonanie podzielią wszyscy tu obecni, będzie musiała uledeć rzeczywistości i działać...

Głosem stłumionym, drżącym, stary przyjaciel Donata spytał jeszcze:

— A dla czego nie chcieliście uczynić zadość życzeniu panny de la Rochemancée, życzeniu nas wszystkich i zacząć z temi rewelacyami na przyjazd pana margrabiego? On powraca właśnie dzisiaj i miejsce jego jest tutaj...

— Tutaj? przerwał półgłosem Médéric. Conan nakazał mu ruchem ręki milcze- nie i odparł z tą samą zawsze lodowatą stanowczością:

— Skoro książę pan zechce nas wysłu- chać, zrozumie, dlaczego chcieliśmy mówić przed przybyciem pana de Méridée.

Conan postąpił dwa kroki naprzód.

— W dzień zamordowania mego uko- chanego pana — zaczął stary sługa — prze- chadzałem się, jak to już mówiłem sędziemu śledczemu, w alei, prowadzącej do wieży Peul- vans, czekając na myśliwego. Jeszcze był nikt nie przybył, gdy odwróciwszy się, spo- strzegłem jakby cień jakiś, wychodzący z wie- ży i przesuwający się wśród głązów. To uka- zywał się, to znikał, a wreszcie znikł zupeł- nie w gęstwinie leśnej. To było tak szybkie, że nie mogłem rozpoznać osoby; jednakże w tej chwili pomyślałem o „kimś“. Nie roz- poznałem rysów, lecz instynkt mi mówił... postawa wywoływała nazwisko... Żle się za- pewne wyrażam, ale książę pan może innie zrozumieć.

— Rozumiem... rozumiemy wszyscy. W istocie nie rozpoznaję dokładnie osoby,

można na podstawie jakiegos jednego rysu pomyśleć o tym, lub o wym... Ale dlaczego Conan tegoż samego dnia nie wymienił na- zwiska, które przyszło mu na myśl? Działa- jąc bezzwłocznie...

— Za mało byłem pewny, a rzecz nad- to ważna. Tylko wobec zwłok mego p na przysięgłem dochodzić prawdy. A przytem jeden szczegół materialnej natury: człowiek wychodzący z wieży, miał na sobie ubranie z zielonego sukna. Otóż, na „tym, który mi na myśl przyszedł“, nie widziałem nigdy po- dobego ubrania...

— Mówcie dalej.

— Świadekto służącego, naiwnego chłopca, niezdolnego do udawania, stwierdzi- ło, że „ten, który mi na myśl przyszedł“, nie wychodził ze swego domu, aż dopiero wtedy, gdy już zbrodnia była spełniona. Okoliczność ta zbiła mnie z tropu... Ale Bóg, który poz- wala czasem przemawiać zmarłym i przed- miotom nieżyjącym, dozwolił w tym wy- padku, aby idyota przemówił. Idyota ten wi- dział właśnie, „tego, który mi na myśl przy- szedł“, jak obok niego przeszedł, cały wzbu- rzony, nieprzytomny, w chwil kilka po speł- nieniu zbrodni. „Ten“ wrócił do siebie przez drzwi ukryte... P. Médéric, który słyszał, jak rozpytywałem się o to Maufaita, może po- świadczyć.

Conan zwrócił się, mówiąc to do mło- dzieńca, który powstał z miejsca.

— Słyszałem — rzekł — jak Conan pytał Maufaita... Idyota płakał z żalu, są- dząc, że jest opuszczony przez swego prote- ktora i ciągle wracał do tego faktu, że pro- tektor ten przeszedł obok niego, nie przemó- wiwszy doń ani słowa, co, zdaniem jego, zapowiadało mu katastrofę... Było to właśnie w chwili...

Łkanie przerwało mu mowę. Książę ser- decznym gestem kazał mu usiąść.

— Od tego czasu — mówił dalej Co- nan — zaczęliśmy śledzić „tę osobę“. Już sama zmiana, widoczna na jego twarzy, była wskazówką. P. Médéric, chociaż nu nie nie mówiłem, zwierzył mi się ze swemi podej- rzeniami; myślał to samo, co ja i zauważył zmianę w twarzy, błądłość występującą na- gle, nerwowe odruchy. P. Médéricowi łatwiej niż mnie przyszło śledzić. Usiłowaliśmy ze- brać więcej poszlak, rozjaśnić zagadkę...

(Ciąg dalszy nastąpi).

P. Cegielski: Dwója z historii.
P. ks. Okoń: Właśnie miałem celującą. (Wesołość).

P. Okuniewski: To było po Chmielnickim.

P. ks. Okoń: Po bitwie pod Beresteczkiem. Rusini byli upokorzeni, więc pojednani.

P. Okuniewski: Czy to dalej z „Volumina legum“?

P. ks. Okoń: Dlaczego pan nie czyta o Unii Lubelskiej?

P. Okuniewski: Tam nie było mowy o gimnazyach. Cóż to za niespokojny młody poseł.

P. ks. Okoń: Pan stary, a niespokojny, jeśli się mówi rzeczy, które irytują.

P. Okuniewski: Moje słowa pana irytują, historia pana irytuje.

P. Okoń: Ja panu pokażę inne podrećniki.

P. Okuniewski: Ależ proszę księdza, toż to „Volumina legum“!

P. ks. Okoń: Wy zawsze macie swoją historię.

JE. P. Marszałek krajowy: Proszę mówcy nie przeszkadzać.

P. Okuniewski: Dziś w tej sprawie panuje duch odmienny. Dziś przyszła do skutku ugoda narodu z narodem. Szukając w historii, nie znajduje mowca drugiego momentu od owego aktu za Jana Kazimierza, w którymby zawarto taką ugodę narodu z narodem, Rusini zaś ofiarość swą na cele oświaty, jakiej żądano, okazali.

P. Horbaczewski uzasadniał swój wniosek w sprawie upaństwowienia ruskiego gimnazjum imienia Szaszkiewicza w Czortkowie. Szkoła ta ma obecnie trzy klasy. Mowca przytacza daty statystyczne na poparcie swego wniosku.

P. dr. Kiweluk uzasadniał wniosek o upaństwowienie gimnazjum ruskiego w Kopyczyńcach. Mowca wyraża zdanie, że ludność ruska jest wogóle pokrzywdzona na polu szkolnictwa średniego, w szczególności wykazuje potrzebę szkoły średniej dla tych stron.

P. Rożankowski uzasadniał swoje wnioski o założenie 4-klasowych szkół ludowych w Boryni, Wysocku wyżnem, Komarnikach, Turce nad Stryjem i w Łomnie, powiatu turezańskiego, tudzież o założenie gimnazjum ukraińskiego w Turce nad Stryjem.

P. Baczynski Włodzimierz uzasadniał wniosek o założenie gimnazjum z ruskim językiem wykładowym w Brodach i drugi wniosek o założenie ukraińskiego gimnazjum w Samborze.

Wszystkie powyższe wnioski odesłano do komisji szkolnej.

P. Nowakowski uzasadniał wniosek o budowę krajowej drogi z Bohorodczan do Sołotwiny, żaląc się na upośledzenie wschodniej części kraju pod względem dróg krajowych w porównaniu z okragami zachodnimi. W powiecie bohorodczańskim niema ani jednego kilometra drogi krajowej. Droga proponowana przyczyni się do ekonomicznego podniesienia powiatu, w którym jest przemysł, jest kilka tartaków, oraz wielkie bogactwo mineralne.

Wniosek odesłano do komisji drogowej.

Dalej domagał się p. Nowakowski założenia niższej ruskiej szkoły górniczo-przemysłowej w Sokołwinie. Podnosi mowca, że naród polski mieć będzie Akademię górniczą w Krakowie, polska szkoła wiertnicza w Rorystawiu ma być przeniesiona na szkołę górniczo-przemysłową we Lwowie, naród ruski pozostanie bez szkoły przemysłowej i górniczej. Mowca zajmuje się obszernie geologią powiatu bohorodczańskiego, przytacza głosy geologów polskich i niemieckich o pokładach mineralnych w powiecie i kończy uwagą, że powiat ten nadaje się najlepiej na założenie w nim wspomnianej szkoły.

Wniosek odesłano do komisji górniczej.

Następnie motywowali jeszcze swoje wnioski: p. Siengalewicz o upaństwowienie prywatnego realnego gimnazjum imienia Szaszkiewicza w Busku; p. Kucharski o upaństwowienie prywatnego gimnazjum ruskiego w Jaworowie; p. Hołubowicz o upaństwowienie gimnazjum ukraińskiego w Zbarażu i p. ks. Metella o założeniu gimnazjum z ukraińskim językiem wykładowym w Lubaczowie.

Wnioski odesłano do komisji szkolnej.

Dalszego porządku dziennego, zawierającego jeszcze cztery wnioski posłów ruskich w sprawie szkolnej i 41 sprawozdań Wydziału krajowego, nie wyczerpano.

JE. P. Marszałek krajowy przerwał o godz. 7:20 wieczorem posiedzenie, назнача-jąc następne na poniedziałek.

Sprawy sejmowe.

(Z komisji i klubów).

□ W sobotę po południu obradowały w gmachu sejmowym komisje: prawnicza, gospodarstwa krajowego i przemysłowa.

W komisji prawniczej załatwiono na podstawie referatu p. Maissa sprawozdanie z czynności Departamentu VI. Wydziału krajowego (sprawy sądowe sieroce, żandarmeryi i t. p.); zaś na podstawie referatu p. Aschkenazego kilka przedłożeń o zmianach terytoryalnych sądowych.

Sprawę utworzenia sądu w Chyrowie przydzielono do referatu p. Maissowi.

W komisji gospodarstwa krajowego uchwalono na podstawie referatu p. Schaetzla przedłożenie Wydziału krajowego o krajowej szkole rolniczej w Czernichowie.

W komisji przemysłowej przydzielono do referatu kilka petycji pp. Abrahamowiczowi i Halbanowi.

Wczoraj obradowały: komisja administracyjna, prezesi klubów polskich, następnie prezesi wszystkich klubów sejmowych, oraz komisja parlamentarna klubu środka.

W komisji administracyjnej przydzielono do referatu p. Maissowi wniosek nagły p. Starucha w sprawie emigracji.

Konferencja prezesów klubów polskich, a następnie prezesów wszystkich klubów sejmowych odbyła się wczoraj przy udziale JE. P. Namiestnika Korytowskiego i JE. P. Marszałka krajowego Adama hr. Gołuchowskiego.

Omawiano sprawy, które z przedłożeń sejmowych należałoby załatwić w bieżącej sesji.

Komisja parlamentarna klubu środka obradowała wczoraj wieczorem nad sprawami bieżącymi.

□ Dziś rano obradowały w gmachu sejmowym komisje: szkolna i administracyjna.

W komisji szkolnej referent p. German przedstawił projekt regulacji plac nauczycielskich w szkołach ludowych i wydziałowych, nad którym prowadzono ogólną rozprawę.

W obradach, które są ściśle poufne, biorą udział ze strony Rady szkolnej krajowej Wiceprezydent Dembowski i radca Dworu Okęcki; ze strony Wydziału krajowego członek Wydz. kraj. Onyszkiewicz i radca Wydz. kraj. Kucharski.

Dalszy ciąg obrad dziś o godz. 4 po południu.

W komisji administracyjnej przedłożył p. Maiss referat o wniosku nagłym p. Starucha o emigracji. Rozpoczęła się dyskusja, którą odroczone do następnego posiedzenia.

Dziś po południu zbierają się komisje: budżetowa, zapomogowa, szkolna, gminna, oraz kluby: ludowy i ukraińców.

Stanowisko Rossyi w czasie przesilenia bałkańskiego.

Jak z depesz wiadomo, ogłosiło rosyjskie ministerstwo zbiór aktów dyplomatycznych odnoszących się do przesilenia bałkańskiego.

Zbiór ów ma służyć ku udowodnieniu, że akcja Rossyi w tej sprawie daleka była wszelkiej stronniczości i egoizmu, a kierowała się jedynie względami przyjaźni wobec od wszystkich państw bałkańskich i Rumunii. Od początku przesilenia wytyczała Rosssa całą usilność, by nakłonić Turcję do przeprowadzenia reform w europejskich dziedzinach. Gdy konflikt stał się nieuniknionym, pracowała rosyjska dyplomacja nad utrzymaniem porozumienia wśród mocarstw. Opierała się ono na zasadach terytoryalnej bezinteresowności i wykluczeniu wszelkiej akcji odrębnej, a miało na celu głównie zapewnienie związkowym korzyści, odpowiednich wysiłkom. Rosssa z całą stanowczością oświadczyła, iż przeciwi się każdej odrębnej akcji, jakoteż próbie któregośkolwiek z mocarstw, zdążającej do wyrobienia sobie przewagi na Bałkanach. Osiągnięte zaraz na początku wojny stanowcze zwycięstwo związkowych, dozwoliło rządowi rosyjskiemu wystąpić z zasadą rozdziału zdobyczy terytoryalnych. Tak samo też wywarł on wpływ na to, by Bułgarom odstąpiono Adrianopol. Po upadku tej warowni popierała Rosssa ustalenie granicy bułgarsko-tureckiej w prostej linii pomiędzy Enos i Midia.

Co do Albanii zdążył projekt rosyjski do tego, by powstało tam jednakowe dla wszystkich mocarstw położenie, równocześnie zaś celem zabezpieczenia ekonomicznej i politycznej niezawisłości Serbii zastrzegła Rosssa dla tego państwa dostęp do Adriatyku zapomocą neutralnego portu wolnego. Dzięki rokowaniom pomiędzy mocarstwami w spra-

wie granic Albanii udało się Rosssy wywalczyć przyznanie Serbii i Czarnogórze miast: Prizrent, Ipek, Dibra i Djakova.

Druga część zbioru ogłoszonych dokumentów odnosi się do rokowań pomiędzy sprzymierzonymi w sprawie odgraniczenia zdobytych terytoryów. W tych aktach podniesiono stałe zabiegi dyplomacji rosyjskiej o zachowanie pokoju i utwierdzenie Związku. Cesarz rosyjski rząd nalegając na Bułgarię, by bezpośrednio porozumiała się ze sprzymierzonymi, nie przestawał równocześnie nakłaniać gabinetu w Belgradzie i Atenach do umiarkowania. Od 13 kwietnia 1913 pracowała rosyjska dyplomacja nad planem jjazdu prezydentów ministrów państw związkowych i popierała projekt demobilizacji. D. 6 (19) maja oświadczył rząd rosyjski gotowość objęcia urzędu sędziego polubownego w sporze serbsko-bułgarskim. D. 31 maja rząd rosyjski, na podstawie wymiany depesz między carem a królami Ferdynandem i Piotrem, wystosował do bałkańskich prezydentów ministrów zaproszenie, by przybyli do Petersburga na konferencję. Rosssa czyniła też starania o krok zbiorowy mocarstw w sprawie demobilizacji, a nie ustawała w zabiegach o wyrównanie różnic pomiędzy Bułgarią, Serbią i Grecją.

Dalej zawiera zbiór dokumenty co do przestróg wystosowanych przez rosyjską dyplomację pod adresem Bułgarii. D. 16 (29) czerwca przed rozpoczęciem kroków nieprzyjacielskich oświadczył rosyjski minister spraw zagranicznych posłowi bułgarskiemu, że w razie zerwania Bułgarii ze sprzymierzonymi zwróci się przeciwko niej Rumunia, rząd zaś rosyjski zaprzestanie popierać Bułgarię.

Końcowe kartki drugiej części zbioru mieszczą w sobie obraz usiłowań rosyjskiej dyplomacji, iżby konfliktowi rumuńsko-bułgarskiemu położyć koniec i zapobiedz zajęciu Sofii przez wojska rumuńskie.

Trzecia część zbioru zajmuje się rokowaniami rumuńsko-bułgarskimi, które doprowadziły do konferencji petersburskiej. Na prośby Rumunii Rosssa z końcem października 1912 objęła urząd pośrednika między Rumunią a Bułgarią, a z końcem grudnia przedstawiła w Bukareszcie żądania bułgarskie sformułowane w czterech punktach. — W styczniu 1913 r. odradzała Rosssa Bułgarii energicznie dalszej zwłoki, równocześnie zaś udzielała nowych rad Rumunii. D. 18 (31) stycznia 1913 oświadczył rząd rosyjski, że nie może zgodzić się na gwałtowne oderwanie części bułgarskiego przestworza. Bułgarii radził rząd rosyjski, by przyjęła linię graniczną Sylistry-Chabla, Rumunii zaś by poprzestała na linii Medżidze-Tabra-Chabla. Gdy stosunki bułgarsko-rumuńskie mimo to pogorszały się ciągle, radził rząd rosyjski obu stronom, by zdały się na wolę mocarstw. Wówczas to Rumunia i Bułgaria obrały Petersburg za miejsce przyszłej konferencji.

Ks. Wied władcą Albanii.

Z Neuwied donoszą: Z okazji przyjęcia deputacji albańskiej miasto całe było onegdaj udekorowane świecącymi; z dachów powiewały chorągwie o barwach niemieckich, albańskich i domu ks. Wieda. Dworzec również przyozdobiono zielenią i flagami.

Deputacja albańska udała się z dworca powozami do zamku. Po przybyciu jej książę Wied z rodziną udał się do sali przyjęć. Essad basza powitał księcia uściśnieniem dłoni, poczem wygłosił mowę w języku albańskim, wyrażając radość, iż może księciu ofiarować tron albański. Albania zdołała utrzymać swego ducha narodowego i skonolidować się w wielki niezawisły organizm państwowy. Mowca zakończył okrzykiem: Niech żyje Jego Królewsza Mość Król Albanii!

Ks. Wied odpowiedział po niemiecku. Podniósł, że dezygnowany przez wielkie mocarstwa, którym Albania zawdzięcza swą niezawisłość, na panującego Albanii, przyjmuje ofiarowany mu tron i odtąd uważa Albanie za swą nową ojczyznę. Spodziewa się, że wszyscy Albańczycy będą go popierać i darczyli zaufaniem, Zakończył okrzykiem, wypowiedzianym po albańsku, na pomysłność Albanii.

Korespondentowi Berl. Tagblattu oświadczył Ekrem bey, że członkowie deputacji albańskiej zachwyceni są przyjęciem w Neuwied.

Ks. Wied, mówiąc, jest pod każdym względem takim naczelnikiem państwa, jakiego sobie życzyli. Będzie miał tytuł Wilhelma I. króla Albanii, a następnie tronu będzie się nazywał Karol Wiktor Skanderberg.

Członkowie deputacji albańskiej wieczorem wyjechali w drogę powrotną.

B. Z. d. Mittag donosi, że ks. Wied przed odjazdem do Durazzo, w przyszły wtorek, t. j. jutro, pojedzie do Petersburga, aby przedstawić się carowi.

Wiadomość o formalnem przyjęciu przez ks. Wieda tronu albańskiego wywołała w Valonii entuzjazm. Tłumy przeciągały ulicami śpiewając pieśni patriotyczne i wznosząc okrzyki na cześć króla. Odbył się wielki meeting. Wysłano do nowego króla telegram z podziękowaniem za objęcie tronu, z wyrazami czci i zupełnego zaufania.

Do generała De Veere w Valonii nadeszło od dowódcy albańskiej żandarmeryi ze Skrapy doniesienie, że przybył tam dowódca wojska greckiego z zawiadomieniem, iż otrzymał polecenie opuszczenia tych okolic i oddania Skrapy w ręce albańskiej żandarmeryi. Uważają to za początek ewakuacji albańskich obszarów przez wojska greckie.

Nota grecka.

Nota, którą rząd grecki odpowiedział na ostatnią notę mocarstw została wczoraj wręczona przedstawicielom wielkich mocarstw.

Nota oświadcza, że przymuje warunki zawarte w nocie mocarstw, a o ich przyjęciu zawiadamia Turcję, gdy i ona przyjmie warunki noty mocarstw. Rząd grecki dziękuje mocarstwom za odpowiadające interesom obu krajów załatwienie kwestii wysp. Rząd grecki zdecydowany jest poddać się postanowieniom wielkich mocarstw, że wyspy, które zostały przyznane Grecji, nie będą fortyfikowane, ale prosi, aby mocarstwa dały gwarancję, że wyspy te nie będą atakowane, ani też przedmiotem jakichkolwiek operacji wojennych, ani że nie będą podejmowane zarządzenia natury agresywnej wzdłuż wybrzeży Azji Mniejszej przeciw tym wysp. Rząd grecki gotów objąć gwarancję, że zapobiegnie przemysłnictwu między wyspami a lądem, oraz obejnie ochronę ludności mahometańskiej, zamieszkałej na wyspach przyznanych Grecji, pomyśli o konstytucji greckiej i traktatu podpisanego w Atenach. Rząd grecki spdziewa się, że wielkie mocarstwa zażądają od Turcji gwarancji, iż ludność grecka na wyspach Imbros, Tenedos i Cantarizzo nie dozna żadnego uszczerbku na polu kulturalnym i szkolnem. Rząd grecki nie może wszakże utaić żalu z tego powodu, że go pozbawiono trzech wysp.

Rząd grecki przyjął protokół florencki o uregulowaniu południowej granicy Albanii, oraz poddał się życzeniu wielkich mocarstw, aby Saveno należało do Albanii. Ubolewa wszakże, iż wyrok mocarstw zmusza go do opuszczenia okolic, które od tysiąca lat z górą żyły w kulturze narodu greckiego. Rząd grecki czyni żądanie woli mocarstw i każe wojsku swemu opróżnić okolice, które przyznano Albanii.

Rząd grecki zobowiązuje się nie stawiać życzeniu mocarstw oporu i ani pośrednio, ani bezpośrednio przyczyniać się do podniesienia oporu przeciw opróżnieniu granic. Rząd grecki prosi, aby część doliny Argirokastro przypadła Grecji. Za to Grecja zgodziłaby się na rektyfikację granicy, którą przedłuży wybrzeże albańskie do przylądka Paganie i zapłaci Albanii 2½ miliona franków. Rząd grecki zwaca uwagę mocarstw na miejscowość Chinare, która dotychczas zawsze posiadała autonomię i domaga się aby kanał Korfu był zneutralizowany. Po opuszczeniu obszarów przyznanych Albanii, Grecja jej odda oficerom holenderskim, aby uniknąć wszelkich niepokojów.

Rząd grecki ufa wreszcie, że wielkie mocarstwa zbadawszy granicę koło Cosa Corica, postanowią granicę tę zmienić. Do chwili dokonania tego rozgraniczenia, wojska greckie pozostaną na granicach naturalnych.

KRONIKA.

Lwów, 23 lutego.

Kalendarz.

Wtorek, (24 lutego):

Macieja ap. — Bogusza. — Własya.

Wschód słońca o godzinie 6:19 rano, zachód słońca o godzinie 4:55 po południu.

Temperatura. O godzinie 12 w południe + 13 Cel.

— Najj. Pan raczył najłaskawiej udzielić z prywatnej swej szkatuły ochotniczej straży pożarnej w Bujakowie, w powiecie białskim, zapomogi w kwocie 100 koron.

— Podróż napowietrzna Najd. Arcyksięcia Henryka Ferdynanda. Ze Spitz nad Dunajem donoszą: We czwartek wyładował tutaj balon kulisty „Hohensalzburg“. Z balonu wysiedli Najd. Arcyksiążę Henryk Ferdynand i kapitan pionierów König, którzy wzniesli się w Linzu. Najd. Arcyksiążę powrócił do Linzu koleją.

— Nowy kurator ekonomiczny Zakładu narodowego Ossolińskich. W so

botę 28 b. m. o godzinie 12 w południe odbędzie się zaprzysiężenie nowego kuratora ekonomicznego ordynacji Ossolińskich p. Michała Leliwa Baiera w biurze prezydenta miasta, w obecności reprezentantów Rządu, kraju i miasta, przyczem w myśl § 18 ustawy fundacyjnej może brać udział publiczność. Ostatnie takie zaprzysiężenie miało miejsce jeszcze w r. 1867.

— **Ze sztuki.** Wczoraj zwiędziło wystawę Lilienę kilkaset osób — sprzedano również znaczną liczbę pięknego katalogu ilustrowanego.

— **Wiadomości osobiste.** Prof. dr. H. Schramm powrócił i ordynuje, jak dawniej, ul. Kraszewskiego 19 a).

— **Sprzedaż kart tramwayowych.** Celem ułatwienia publiczności nabywania kart miesięcznych, zawiadamia dyrekcja miejskiej kolei elektrycznej, iż otwiera jeszcze jedno miejsce sprzedaży w pawilonie na placu Gołuchowskich i sprzedawać tam będzie karty abonamentowe z wyjątkiem kart szkolnych w dwu ostatnich i trzech pierwszych dniach każdego miesiąca, w godzinach od 8—12 w południe i od 3—6 po południu.

— **Zeszytiki markowe** sprzedawane dotychczas po cenie 1 korona 52 hal. za sztukę, będą z dniem 28 lutego b. r. wycofane z obrotu i zastąpione nowymi po niższej cenie 1 kor. 50 h.

Sprzedawcy znaczków pocztowych mogą zeszytiki markowe dawnej emisji wymienić w urzędach pocztowych na znaczki pocztowe wartości 1 kor. 52 hal., ale tylko do końca marca b. r., gdyż po tym terminie wymiana już nie nastąpi.

— **Nowa parafia rzymsko-kat.** Ministerstwo wyznań i oświaty reskryptem z 28 stycznia b. r. zezwoliło na utworzenie w Ostapiu nowej rzymsko-kat. parafii i przyłączenie do niej miejscowości Ostapie.

— **Posiedzenie Rady zawiadowczej Banku przemysłowego** dla Królestwa Galicji i Lodomerji z Wielkim Księstwem Krakowskim we Lwowie odbyło się onegdaj pod przewodnictwem JE. Dawida Abrahamowicza, na którym zatwierdzono przedłożony przez dyrekcję bilans za trzeci rok gospodarczy. Rozwój Banku był w ubiegłym roku zupełnie normalny, a gospodarstwo przelotne, które Galicję dotknęło w stopniu znacznie wyższym niż inne kraje koronne, nie zdołało na rozwój Banku wpłynąć ujemnie ani też przeszkodzić mu w spełnianiu włożonych nań zadań w mierze jak największej.

Ze sprawozdania na r. 1913 wynika, że Bank przemysłowy w ubiegłym roku gospodarstwem sfinansował dwa wielkie przedsiębiorstwa przemysłowe, a mianowicie: Fabrykę papieru „Braci Weiser“ w Sasowie, przemienił na Towarzystwo akcyjne o kapitale akcyjnym 1,300.000 koron; fabrykę maszyn L. Zieleniewskiego, Tow. akcyjnego w Krakowie, połączył z fabryką wagonów w Sanoku i fabryką maszyn, ks. A. Lubomirskiego we Lwowie, z równoczesnym podwyższeniem kapitału akcyjnego fabryki maszyn L. Zieleniewskiego w Krakowie z 2 milionów na 6 milionów koron.

Przedsiębiorstwa przemysłowe w poprzednich latach przez Bank założone, są już wszystkie w pełnym ruchu i rokują jak najlepsze nadzieje rozwoju. I tak: Fabryka cementu „Górka“, w Sierszy produkuje cement znakomitej jakości, który też w krótkim czasie zyskał sobie powszechne uznanie inżynierów i przedsiębiorców budowlanych.

Fabryka i rafineria cukru, Tow. akc. w Chodorowie rozpoczęła ruch w październiku z. r. i ukończyła pierwszą swą kampanię bez żadnych przeszkód i trudności, osiągając dzienną przeróbkę 80 wagonów buraków. Fabryka przystąpiła do organizacji austr. fabryk cukru (karteln), w której przyznano jej odpowiedni kontyngent.

Rozpoczęte w ubiegłym roku prace przygotowawcze dla utworzenia Tow. akc. dla eksploatacji soli potasowych „Kali“ postąpiły tak daleko, że na kopalni kałuskiej rozpoczęto już konieczne budowle inwestycyjne, które umożliwią wydobywanie soli potasowych i produkcję nawozów już w jesieni 1914 r.

Utworzone i stojące pod patronatem Banku przemysłowego Akcyjne Towarzystwo dla fabrykacji kart do gry, wyrobów papierowych i przemysłu litograficznego, Akcyjne Towarzystwo Elektryczne przedtem Sokolnicki & Wiśniewski, Galicyjska Fabryka obuwia, Tow. akc. („Gafota“) i Fabryka konserw Zygmunt Ruckera S-ka z ogr. por., pracując wszystkie zupełnie zadowalająco, a ostatnia z wymienionych, mianowicie fabryka konserw, która podjęła w ubiegłym roku produkcję konserw mięsnych i jarzynowych na wielką skalę, poszczycić się może wielką dostawą konserw dla armii tureckiej, którą w zeszłym roku jej powierzono. — Otwarta w r. 1913 filia Banku przemysłowego w Krakowie rozwija się bardzo pomysłnie i uprawnia do jak najświetniejszych nadziei. Ze względu na doniosłe znaczenie ekonomiczne naszego zagłębia naftowego, otwiera Bank przemysłowy z dniem 1 marca b. r. filię w Drohobyczu.

Osiągnięty w r. 1913 czysty zysk Banku wynosi wraz z przeniesieniem z r. 1912 sumę 911.490.52 koron.

Z zamknięcia rachunkowego wyjmujemy następujące cyfry, które porównujemy z takie-

miż cyframi z r. 1912: Aktywa: Kasa 973.893.37 (87.338.30) Portfel wekslowy 15.208.008.43 (1.179.355.23), Efekta 326.946.07 (10.792.70) Rachunek konsorc. 2.166.786.11 (756.113.41) Dłużnicy 20.049.489.26 (2.310.781.77) Pożyczki hipoteczne przemysłowe 2.523.199.22 (58.971.47) Ruchomości 50.000 (10.000) Nieruchomości 450.189.97 (98.000) Suma 41.748.512.43 (2.861.233.12).

Pasywa: Kapitał akcyjny 10.000.000 (10.000.000) Fundusz rezerwy 621.419.32 (310.621.05) Fundusz zabezpieczenia obligacji bankowych 26.335.01 (20.180) Rezerwa kursowa obligacji 133.950 (—) Wierzyciele 26.328.074.94 (952.230.99) Wkładki na książeczki 3.727.242.64 (1.458.227.03) Czysty zysk 771.555.10 (59.134.07) Przeniesienie zysku z r. 1912 139.935.42 (z r. 1911 60.439.98) Suma razem zysk 911.490.52 (120.574.05) Suma 41.748.512.43 (2.861.233.12).

Rachunek strat i zysków: Wydatki: Płace 383.037.05 (33.732.32) Wydatki 212.760.51 (14.461.30) Odpisy w ruchomościach 53.353.34 (12.870.86) Odpisy wierzycielności wątpliwych 132.335.39 (51.778.75) Podatki i należności 263.509.31 (31.249.19) Czysty zysk 911.490.52 (120.574.05) Suma 1.956.486.13 (210.002.15).

Przychody: Przeniesienia zysku z r. 1912 139.935.42 (z r. 1911 61.439.98) Odsetki 1.324.862.52 (232.482.42) Zyski interesu bankowego i towarowego 491.688.18 (83.920.25) Suma 1.956.486.12 (210.002.15).

Po przyjęciu przez walne zgromadzenie wniosków Rady zawiadowczej na rozdział czystego zysku, wzrosło zwyczajny fundusz rezerwy Banku przemysłowego na okrągło 1.000.000 koron, czyli 10 pre. kapitału własnego, a nadto posiada Bank fundusze rezerwowe specjalne.

Rada zawiadowcza uchwaliła przedstawić III. zw. walnemu zgromadzeniu, które się odbędzie 10 marca b. r. we Lwowie, wniosek na rozdział 7 pre. dywidendy, czyli 28 kor. od akcji, a więc o 4 kor. więcej niż w roku poprzednim.

— **Ubezpieczenie wychodźców przed odesłaniem ich z Ameryki napowrót do kraju.** Wedle poufnych informacji, jakie otrzymało Ministerstwo spraw wewnętrznych, podjęto w ostatnich czasach z różnych stron starania, aby w królestwach i krajach reprezentowanych w Radzie państwa nakłaniać wychodźców do ubezpieczenia się, celem uzyskania zwrotu kosztów, spowodowanych przez ewentualne odesłanie ich z Ameryki z powrotem do kraju.

Tego rodzaju ubezpieczenie przedstawia się — o ile umowa odnosi się do zwrotu kosztów podróży z powrotem — o tyle jako wprowadzenie ubezpieczonego w błąd, ile że powyższe koszt na podstawie poszczególnych zamorskich ustaw emigracyjnych ponosić mają odpowiednie Towarzystwa żegluga. Jeśli zaś umowa asekuracyjna odnosi się, jak to stwierdzono w pewnym zagranicznym Towarzystwie, do zapłacenia ubezpieczonej sumy przy odesłaniu wychodźcy do kraju w razie przedłożenia przez tegoż dowodu, że to odesłanie nie nastąpiło z powodu naruszenia ustawy emigracyjnej, to w takim razie ubezpiecza się wychodźca przed ryzykiem, które w ogóle w praktyce nigdy nie zachodzi, ponieważ odesłanie do kraju następuje właśnie na podstawie istniejących przepisów emigracyjnych, względnie ponieważ prawie niemożliwym jest przeprowadzenie dowodu, że to odesłanie nie nastąpiło na podstawie tych przepisów.

Wobec powyższych okoliczności przedstawia się zawieranie tego rodzaju umów asekuracyjnych jako z reguły świadome wprowadzanie w błąd wychodźców, przeciw któremu ze stanowiska ochrony emigrantów musi się wystąpić wszystkimi środkami.

Krajowe i dopuszczone do prowadzenia interesów w Austrii zagraniczne Towarzystwa asekuracyjne nie mają na podstawie przysługujących im uprawnień, względnie zezwoleń, dopuszczających ich działalność, upoważnienia do zajmowania się gałęzią ubezpieczenia i z pewnością nie kultywują jej, choćby już ze względu na ścisły dozór ze strony Państwa.

Nie jest natomiast wykluczone, że w tego rodzaju ubezpieczeniach pośredniczą osoby prywatne, które wskutek swej działalności wchodzą w styczność z emigrantami, w szczególności agenci i kierownicy biur. Namiestnictwo poleciło też starostwom, aby w stosowny sposób zwrócić uwagę ludności na bezcelowość zawierania tego rodzaju umów asekuracyjnych.

— **Hojne dary.** Hr. Edwardstwo Raczynski złożyli w Administracji Czesu 10.000 koron na Macierz szkolną w Cieszyńcu.

Lubelskie Tow. rolnicze otrzymało w darze od p. Erasma Plewińskiego jego dobra Felin w gub. lubelskiej w celu urządzenia w nich szkoły rolniczej lub kursów rolniczych. Niezależnie od tego p. Plewiński ofiarował 10.000 rubli w gotówce na urządzenie tej szkoły.

Przemysłowcy górniczy z Królestwa Polskiego zebrali między sobą 25.000 rb. i ofiarowali na rzecz stypendyów dla Polaków wyznania rz.-katolickiego, kształcących się w szkołach średnich i wyższych górniczych i technicznych. Ze stypendyów, według woli ofiarodawców, będą mogli korzystać przeważnie synowie robotników i pracowników w kopalniach przy-

watnych i zakładach górniczych w Królestwie Polskiem.

Zgromadzenie kupeców Warszawy otrzymało od władz pozwolenie na przyjęcie darowizny od dyrektora Banku handlowego w Warszawie. p. Wojciecha Sawickiego, w sumie rb. 10.000 Suma ta utworzy kapitał wieczysty, od którego procenty będą wypłacane jako stypendyum dla uczniów, kończących szkoły handlowe Zgromadzenia kupeców Warszawy, w celu dalszego kształcenia się za granicą.

— **Z lwowskiej Biblioteki Uniwersyteckiej.** W świetle cyfr sprawozdania zarządu Biblioteki za r. 1913, przedłożonego Ministerstwu wyznań i oświaty, rozwój zakładu zaznacza się w każdym kierunku. Wzrost zbiorów powiększył się w ciągu roku o 5605 dzieł w 7950 tomach i księgozbiór przekroczył cyfrę 240.000 tomów. Nabyto drogą kupna 2988 tomów, ściągnięto od wydawców we wschodniej Galicji 1644 tomy, t. zw. „egzemplarzy obowiązkowych“, otrzymano od władz i instytucji rządowych 1983 tomów, a ponadto 1278 tomów otrzymano darem od osób i instytucji prywatnych lub krajowych. Ofiarność publiczna na rzecz Biblioteki Uniwersyteckiej powiększyła się w ubiegłym roku o 250 dzieł. Ofiarodawcami znaczniejszej ilości książek (od 20—130 tomów) byli: prof. dr. J. Bołoz-Antoniewicz, dr. G. Biernacki, dr. A. Chybiński, dr. W. Łoziński, prof. dr. G. Roszkowski, Polskie Towarzystwo Przyrodników im. Kopernika we Lwowie i dr. J. Twardowski w Wiedniu. Najhojniejszy dar, doborowy księgozbiór, złożony z około 3000 tomów otrzymała Biblioteka od p. Antoniny Ambroziewiczowej. Przybytek ten znajduje się jednak dopiero w toku wcielania do Biblioteki i szczegółowo wykazany będzie dopiero w przyszłym roku, zarówno, jak i druga część daru dr. W. Łozińskiego, świeżo przekazana Bibliotece skutkiem wykonania przez spadkobiercę woli ś. p. Władysława Łozińskiego. W ten sposób pozyskała Biblioteka Uniwersytecka część bogatych zbiorów zmarłego pisarza, 200 z górą tomów z zakresu jego specjalności: historii sztuki i kultury.

Na liście ofiarodawców zapisuje dyrekcja w dalszym ciągu z wdzięcznością redakcyje pism polskich, nie obowiązane do dostarczania „egzemplarzy obowiązkowych“. Bezpłatnie otrzymała Biblioteka z pism codziennych: *Kurier Warszawski*, *Nowa Gazeta*, *Gazeta poranna* 2 grosze, *Dziennik Kijowski*, *Dziennik Poznański*, *Dziennik Cieszyński*, *Kurier Poznański*, *Nowa Reforme*, a po cenie kosztów wysyłki *Czas*.

Nadto korzystała Biblioteka z uprzejmości księgarń lwowskich Altenberga i Sp., oraz Gubrynowicza i Syna, które dostarczyły bezpłatnie ponad 100.000 sztuk kartek do zamawiań książek dla użytku czytelników i wypożyczalni z ogłoszeniem własnych wydawnictw po drugiej stronie.

Obraz korzystania z Biblioteki dają następujące cyfry: 67.935 osób używało w ciągu roku 1913 w czytelnich 220.317 tomów, a 8917 osób wypożyczało poza obręb Biblioteki 17.710 tomów; razem 76.852 osób korzystało z 237.133 tomów. Ruch ten w porównaniu z rokiem poprzednim wzmożł się tylko nieznacznie pod względem ilości osób, ale za to pod względem ilości dzieł wydanych do użytku w czytelniku podskoczył cyfrowo o 14.556 tomów. Podobnie wykazują statystyczne daty i w innych działach funkcjonowanie Biblioteki żywsze niż w latach poprzednich.

Postęp ten jest wynikiem podjętych w ubiegłym roku przez dyrekcję Biblioteki udogodnień, lub częściowego dokonania dawniej zaczętych prac w kierunku wewnętrznych ulepszeń. Czytelnię główną, przedtem w niektórych miejscach niedolną do pomieszczenia całej frekwencji pracowników, powiększono od września z. r. o 28 miejsc. Użytko też pozwolono na przeistoczenie w ciągu lata jednego z lokalów na drugą czytelnię o 40 nowych miejscach. Udoskonalono mechaniczne urządzenie katalogu głównego, kartkowego, oddano do użytku publiczności zamiast zużytych nowe katalogi „biblioteki podręcznej“, wreszcie wydała dyrekcja zaskłkiem Ministerstwa, Katalog czasopism i wydawnictw ciągłych znajdujących się w Bibliotece (Lwów, 1913, str. IV., 134) opracowany przez bibliotekarza dr. Z. Batowskiego.

Do rozporządzenia, celem powiększania zbiorów i opędzania kosztów oprawy miała Biblioteka Uniwersytecka kwotę 43.914 kor., na którą złożyły się stała roczna dotacja (20.000 kor.), taksy imatrykulacyjne słuchaczy Uniwersytetu i pobierane od nich przy półrocznych wpisach „datki biblioteczne“ po 1 kor.

— **Doroczne walne zgromadzenie stowarzyszenia współpracowników gospodnio-szynkarskich** odbędzie się we czwartek, dnia 26 lutego b. r. o godzinie 3 po południu w sali stowarzyszenia, Rynek 1. 29 I. piętro.

— **W internacie im. G. Piramowicza**, odbyło się dnia 18 lutego uroczyste nagrodzenie prac konkursowych jako to: literackich, malar- skich, muzycznych i zręcznościowych, wykonanych przez wychowanków tegoż internatu, wedle orzeczenia jury, z największym zamilowaniem i talentem. Rozdanie nagród odbyło się w obecności członków wydziału Towarzystwa opieki nad internatem, grona nauczycieli seminaryum nauczycielskiego męskiego i zaproszonych gości.

Uroczystości przewodniczył Wiceprezydent Rady szkolnej krajowej dr. Dembowski, dziesięcioletni prezes Towarzystwa opieki nad internatem. P. Wiceprezydent dr. Dembowski w serdecznym przemówieniu swem zwrócił się myślą ku ś. p. Karolowi Butkowskiemu, byłemu prefektowi internatu, którego inicjatorska myśl przyoblekała się w tak piękne szaty rzeczywistości, oraz zaznaczył, że kierownictwo internatu spoczywające w rękach p. F. Szczurkiewicza, prowadzi młodzież zgodnie z duchem czasu i zachęca ją do wzniosłych prac poza obowiązkiem szkolnym, co w przyszłości przyniesie niezawodnie krajowi i społeczeństwu wydatne korzyści. Zwracając się do młodzieży, jako do przyszłych nauczycieli i obywateli narodu, wyraził jej uznanie za gorliwą i cichą pracę, która tak pięknie wykazała wyniki, zachęcając ją do dalszego dążenia w tym kierunku i do szlachetnego, a pożytecznego współzawodnictwa, mającego w pracy wychowawczej doniosłe znaczenie.

— **Wice nauczycieli ludowych** w sprawie postulatów nauczycielswa odbył się wczoraj w sali gmachu Skarbowski.

Referat o postulatach nauczycielskich wygłosił p. Smulikowski, o pragmatyce służbowej p. Wła-jczuk, poczem przyjęto szereg odpowiednich rezolucyj.

— **Z „Gwiazdy“.** Ostatnia wieczornica karnawałowa odbędzie się w stowarzyszeniu „Gwiazda“ we wtorek, dnia 24 b. m. w dużej sali stowarzyszenia. Strój zwykły. Początek o godz. 8. Wstęp za zaproszeniami, które wydaje sekretarz stowarzyszenia.

Nadzwyczajne walne zgromadzenie członków stowarzyszenia „Gwiazda“ odbędzie się we czwartek, 26 b. m., o godzinie 7 wieczorem w dużej sali stowarzyszenia. Na porządku dziennym: Sprawa projektu nowego statutu stow. „Gwiazda“.

— **Wielkim mistrzem Zakonu maltańskiego** w miejsce zmarłego niedawno ks. Lichtensteina, zamianowany został — jak donoszą z Wiednia — Rudolf hr. Hardeg.

† **Włodzimierz Rosenwerth-Rużycki**, b. kustosz polskiego Muzeum Narodowego w Rapperswilu, zmarł onegdaj w Badenie pod Zurychem.

Jako młodzieniec wyemigrował z Królestwa pod koniec 1863 r. Osiedlony w Monachium, trudnił się tutaj handlem starożytności i złotnictwem. W r. 1889 hr. Plater na krótko przed swoją śmiercią, idąc za poradą J. N. Gniewosza, powołał go do Rapperswilu. Poprzedni kustosz był umierający, Plater chory, Muzeum opuszczone. Rużycki siłą faktu stał się kustoszem, jako jedyny jego opiekun na miejscu i klucznik.

Muzeum wiele mu zawdzięczało — wierne i z poświęceniem stał na straży jego i ofiarował mu wiele cennych rzeczy. Staruszek znany był w całej okolicy ze swojego oryginalnego życia — postać jego była też przedmiotem godnym zobaczenia. Sam sobie gotował, sam szył ubranie, robił obuwie — a jak był przywiązany do Muzeum, świadczy choćby ten fakt, że w zimie, bojąc się, iż od nadmiaru śniegu może się dach załamać, własnoręcznie, z wysokości pięciu piater śnieg zrzucał. Ze swojej „celi“ w Muzeum prawie nie wychodził na miasteczko — podczas księżycowych noczy mieszkający okolicznych wiosek widzieli go tylko na wyniosłych blankach dumnego zameczyska, jak się przesunął, do cienia przeszłości podobny; w trop zanim biegły kuna i kot, jedyni towarzysze samotnika...

Kilka lat temu nieporozumienia w sprawie Muzeum, którym nie był winien, nadzarpnęły jego i tak sterane zdrowie. Dobiło go może i to, że ustąpiwszy ze stanowiska kustosa, musiał opuścić zameczysko, którego mury i pamiątki w nich się mieszczące tak kochał gorąco.

Pochowany będzie zapewne na cmentarzu w Rapperswilu, obok zwłok założycieli Muzeum Platara i Bukowskiego.

— **Dla sieroty po adjunkcie**, kaleki, zasługującej na gorące poparcie, złożył „długoletni prenumeratorka *Gazety Lwowskiej*“ kwotę 10 koron.

— **Ze sportu.** Dnia 1 marca b. r. odbędzie się w Sławsku bieg drużynowy rozstawny o puchar K. T. N.

△ **Ucieczka dyrektora.** Zbankrutowało we Lwowie „Galic. Towarzystwo kredytowe dla przemysłu budowlanego“ z siedzibą we Lwowie, którego dyrektorem był p. Władysław Żebracki. Pasywa wynoszą 200.000 koron. Towarzystwo to było stowarzyszeniem udziałowym z ograniczoną poręką, a członkami jego byli nie tylko budowniczowie, architekci i majstrowie murarscy, ale także przemysłowcy, związani z przemysłem budowlanym.

Prokuratura wdrożyła przeciwko dyrektorowi Żebrackiemu dochodzenia wstępne o zbrodnię oszustwa, a ponieważ przed kilku dniami znikł ze Lwowa, ścigany jest listami gończymi.

△ **Zbłąkane dziecko.** Na podwórzu realności pod l. 95 przy ulicy Żółkiewskiej znalazła w sobotę pracza Rozalia Penczyszynówna około 3-letnią dziewczynkę, blondynkę, szczupłą, w białym kaftanku i czerwonej czapce. Dziecko mówi mało i to po rusku. — Zdołano się od niej tylko dowiedzieć, że nazy-

wa się Józia i że przyjechała wczoraj z matką i wozem do Lwowa.

△ **Krwawe zajście.** W ulicy Janowskiej na przechodzącego notowanego złodzieja Gustawa Klempę napadła gromada „fachowych” kolegów, którzy już dawno czekali stosownej chwili, by zemścić się na Klempie.

Bezbronnego Klempę jedni trzymali, drudzy bili, a jeden z napastników przeciął mu brzytwą tętnicę w przegubie lewej ręki. — W chwili, gdy napadnięty obłany krwią upadł, bandyci uciekli.

Klempa po chwili podniósł się z wysiłkiem i dowlókł się na inspekcję policyjną, znacząc całą drogę krwią. Komisarz inspekcyjny kazał go, po prowizorycznym opatrzeniu odwieźć na pogotowie ratunkowe, które następnie rannego w stanie groźnym odstawilo do szpitala powszechnego.

(△) **Lista przysięgłych** powołanych na urząd przysięgłych w nadzwyczajnej kadencji posiedzeń sądu przysięgłych, zarządzonej od sprawy Szymona Bendasiuka i tow. o zbrodnię zdrady głównej, rozpoczynającej się dnia 9 marca b. r., jest następująca:

Przysięgli główni: Izydor Auerbach, zarządca trafiki, Lwów. Aleksander Bieniecki, właściciel cukierni, Lwów. Samuel Blumenkranz, kupiec, Lwów. Dr. Bronisław Błażewski, adwokat, Lwów. Karol Edward Epler, właściciel realności, Lwów. Maryan Gryziecki, sekretarz Magistratu, Lwów. Kazimierz Ludwik Gubrynowicz, właściciel księgarni, Lwów. Leon Hanin, dyrektor kopalni nafty, Lwów. Karol Hugot, właściciel kawiarni, Lwów. Franciszek Isakiewicz, sekretarz kasyna miejskiego, Lwów. Jan Jakobi, właściciel realności, Lwów. Aleksander Jankowski, majster bednarski, Lwów. Ludwik Maryan Józefowicz, właściciel dóbr, Lwów. Adolf Kamienobrodzki, architekt Wydziału krajowego, Lwów. Teodor Klimowicz, ogrodnik, Lwów. Jan Aleksander Kosowski, właściciel agencji handlowej, Lwów. Jan Królikiewicz, kupiec, Lwów. Maryan Krzyżanowski, właściciel apteki, Lwów. Izak Hirsch Losch, kupiec, Lwów. Jakób Salomon Ludmerer, bankier, Lwów. Gustaw Łęczyński, właściciel dóbr Batiatyce, Władysław Okniński, urzędnik Zakładu ubezpieczeń robotników od wypadków, Lwów. Kazimierz Peplowski, urzędnik galicyjskiej Kasy oszczędności, Lwów. Stanisław Rejchan, profesor szkoły przemysłowej, Lwów. Mojżesz Rohatyn, bankier, Lwów. Stanisław Rossowski, dziennikarz, Lwów. Stanisław Schmid, właściciel realności, Lwów. Dr. Józef Schoenet, dyrektor Patronatu dla rekolekcji i drobnego przemysłu, Lwów. Bronisław Leliwa Słotwiński, rentyer, Lwów. Jan Szczerkowski, stolarz, Lwów. Piotr Tarnawiecki, budowniczy, Lwów. Władysław Wasowicz, dziennikarz, Lwów. Izak Wechsler, właściciel dóbr, Lwów. Dr. Antoni Wereszczyński, wicesekretarz Wydziału krajowego, Lwów. Oswald Zach, kapitalista, Lwów. Mikołaj Zajackowski, inspektor „Narodnej torowości”, Lwów.

Przysięgli zastępcy: Dr. Władysław Abraham, profesor Uniwersytetu, Lwów. Józef Augustynek, właściciel fabryki wędlin, Lwów. Adolf Baron, właściciel rafinerii nafty, Lwów. Emil Benczer, kupiec, Lwów. Władysław Breiter, przedsiębiorca robót kolejowych, Lwów. Józef Ludwik Chęciński, właściciel drukarni, Lwów. Dr. Karol Hadaček, profesor Uniwersytetu, Lwów. Dr. Emil Merwin, sekretarz Związku procedentów ropy, Lwów. Dr. Stanisław Witkowski, profesor Uniwersytetu, Lwów.

Wymieniona wyżej rozprawa rozpisana jest na kilka tygodni. Przewodniczyć jej będzie st. rada Roman Lewicki. Na ławie oskarżonych zasiadają: Szymon Bendasiuk, ukończony słuchacz praw i dziennikarz, Maksym Sandomierz, duchowny prawosławny, ostatnio zamieszkały w Grabiu, powiat Jasło, Ignacy Hudyman, duchowny prawosławny, ostatnio zamieszkały w Zalużu, powiat Sniatyn i Bazyli Kołdra, słuchacz na wydziale prawa Wszechnicy lwowskiej i współpracownik „Przeglądu prawnego”. Prokuratora Państwa oskarża wszystkich o zbrodnię zdrady głównej z § 58 c. u. k. a nadto Maksyma Sandomierza o zbrodnię obrzy religii z § 122 b. Trzej pierwsi są uwięzieni, Kołdra pozostaje na wolnej stopie. Rozprawa odbędzie się za biletami wstępu.

Równocześnie z wymienioną wyżej ławą przysięgłych funkcjonować będzie w innej sali druga ława przysięgłych dla rozpraw zwykłych.

(△) **Z Izby sądowej.** Dziś przed południem przed tutejszym sądem przysięgłych rozpoczęła się rozprawa karna, która jest echem głośnego oszustwa, dokonanego w r. 1908 na szkodę s. p. Franciszka Włodki, właściciela wielkiego majątku w okolicach Sambora. Pierwotnie oskarżała Prokuratora państwa ośm osób, odstąpiła jednak od tego oskarżenia, a dziś zasiadło na ławie czterech oskarżonych, mianowicie: Jakób Hutterer, b. kierownik tartaku parowego w Topolnicy, Saul Hutterer, kupiec, b. właściciel tartaku parowego w Topolnicy, Wilhelm Kleinbändler, b. urzędnik bankowy w Chrzanowie i Nehemiasz Rosenberg, b. dyrektor komercyjnego Zakładu kredytowego w Chrzanowie. Prokuratora państwa oskarża ich o zbrodnię oszustwa. Obaj Huttererowie dokonali tej zbrodni w ten sposób, że działając we wzajemnym szalbierzem porozumieniu w

zamiarze wyrządzenia s. p. Franciszkowi Włodce szkody majątkowej, nadużyli jego słabości umysłu przez podstępne omamienie i skłonili go przez to w r. 1908 w Turzu do akceptowania na ich korzyść wksli z grzeszności na 120.000 koron, wskutek czego s. p. Franciszek Włodek wobec ich niewypłacalności, jako jedynie zobowiązany szkodę tę poniósł.

Oskarżeni Kleinbändler i Rosenberg, wspólnie z Huttererami dopuścili się zarzuconej im zbrodni przez to, że działając we wzajemnym szalbierzem porozumieniu w zamiarze wyrządzenia s. p. Franciszkowi Włodce szkody majątkowej, nadużyli jego słabości umysłu przez podstępne omamienie i skłonili go przez to do zawarcia dnia 17 grudnia 1908 roku w Samborze niekorzystnej umowy o spółkę w tartaku parowym w Topolnicy, wskutek czego s. p. Włodek z powodu przyjęcia zobowiązań tego przedsiębiorstwa, stojących w rażącej dysproporcji do przyrzeczonych korzyści znaczną szkodę poniósł. W chwili likwidacji spółki przetrzucili spółnicy na s. p. Włodkę wszystkie zobowiązania przedsiębiorstwa, wynoszące wówczas z górą 750.000 kor.

Sobotnia rozprawa przeciw zarobnikowi Józefowi Tułokowi i jego żonie, Annie, o zbrodnię fałszowania monet, zakończyła się wyrokiem, skazującym Tułoka na jeden rok ciężkiego więzienia. Żonę jego trybunał uwolnił.

(△) **Zgubiono:** pulares damski, zawierający 54 koron i różne zapiski; srebrną torebkę, w której był pulares z kwotą 13 koron; torebkę damską skózaną z pularesem i kilku koronami; pulares damski, zawierający około 30 koron.

(△) **Przygoda podróży.** Na przystanku tramwayowym koło dworca „Podzamcze” przesunął się ktoś wczoraj koło Leontyny Biernbergowej, przyjeżdżnej z prowincji i wyjął z torebki, którą trzymała w ręku, pulares, zawierający banknot 100-koronowy, banknot 5-dolarowy, 1 dolar, 84 koron i zdawkową monetę.

(△) **Aresztowanie emigrantów.** Na tutejszym dworcu głównym aresztowano wczoraj dwu rezerwistów węgierskich Adama Janosia i Sandra Nane, którzy wysłani zostali przez pokątnego agenta Markowicza do Ameryki. Przy aresztowanych nie znaleziono żadnych dokumentów.

— **Setną rocznicę przyłączenia Dalmacji** do Monarchii Habsburskiej obchodzono, jak donoszą ze Splitu, uroczystym nabożeństwem w obecności naczelników władz i konsułów.

— **Samobójstwo w dolinie Kościeliskiej.** Do *Nowej Reformy* donoszą z Zakopanego pod datą 22 b. m.:

Wczoraj po południu rozeszła się w Zakopanem pogłoska, że w dolinie Kościeliskiej popełniła jakąś młoda panienka samobójstwo. Wiadomość okazała się prawdziwą. Ofiarą samobójczego zamachu padła panna Zofia Janczewska, licząca lat 22, rodem z Litwy. — Życiu swemu położyła kres wystrzałem z rewolweru.

Według opowiadania górala, który przywiózł wiadomość o tragicznym wypadku, panna Janczewska wczoraj rano wynajęła jego powóz na wycieczkę do doliny Kościeliskiej. Kiedy przybyli na miejsce, wyszła na zbocze góry i wystrzałem z rewolweru odebrała sobie życie. Wszelki ratunek okazał się niemożliwy. Śmierć nastąpiła bezpośrednio po strzale, skierowanym w skroń.

Na miejsce wypadku wyjechała wczoraj po południu komisja sądu-lekarska. S. p. Janczewska mieszkała na Bystrem w willi „Nosal”. Do Zakopanego przybyła celem poratowania zdrowia.

Tragiczny zgon s. p. Janczewskiej wywołał w Zakopanem powszechne współczucie. Po budki, jakie skłoniły ją do desperackiego czynu, dotąd nieznane.

Dziś donoszą nam telegraficznie z Zakopanego: Zwłoki s. p. Zofii Janczewskiej przewieziono do kostnicy w Zakopanem. Jak twierdzą, s. p. Janczewska odebrała sobie życie z powodu nieuleczalnej choroby nerwowej.

— **Aresztowanie adwokata.** W Wiedniu aresztowano onegdaj tamtejszego adwokata dr. Roberta Glaubera pod zarzutem sprzeniewierzenia depozytów swych klientów.

— **Echa tragedii w Dakowych Mokrych.** Maciej hr. Mielżyński — jak donoszą z Międzyrzecza — został w procesie o zastrzelenie żony i kuzyna jej hr. Międzyńskiego uwolniony.

— **Kursa Giełdy zbożowej i towarowej** we Lwowie dnia 21 lutego 1914. Godzina pół do 2 po południu. Ropa a) marka boryslawska na marzec od 8.15 do —.— kor., kurs końcowy od —.— do —.— kor., b) marki specjalne od —.— do —.— kor.

Uspokojenie: spokojne.

Kronika prowincjonalna.

§ Instytut technologiczny lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej urządził w Jarosławiu w czasie od 9 do 14 marca b. r. kurs bajcowania i politurowania drzewa, według najnowszych metod. Na

ćwiczeniach praktycznych przerabiane będą baje siarkowe, amoniakalne, gazowe, anilinowe i t. p., odznaczające się wielką odpornością na wpływy atmosferyczne i pięknym kolorem.

Uczestnicy, chcący brać udział w tym kursie, zechcą wnieść podanie na ręce dyrekcji szkoły rzemiosł budowlanych w Jarosławiu. — Wyjątkowo ubodzy petenci, mogący się wykazać świadectwem ubóstwa, mogą otrzymać zasiłek w wysokości 2 koron dziennie. Do podań należy dołączyć albo świadectwo wyzwoleń, albo kartę przemysłową. Na kurs będą przyjmowani majstrowie i czeladnicy stolarscy.

Podania należy wносить najpóźniej do dnia 4 marca b. r.

§ **Samobójstwo.** Dnia 14 b. m. około godziny 10 rano zastrzelił się z niewiadomych powodów pisarz gminny w Babicy, w pow. rzeszowskim, Wojciech Jeliński.

§ **Pożar.** Dnia 11 b. m. wieczorem powstał w Dołędze, powiatu brzeskiego, pożar, który zniszczył doszczętnie całe zabudowania Agaty Kopeć i Maryi Drabant, wyrządzając szkodę na 7000 kor.

Wyrządzona szkoda była częściowo ubezpieczona. Przyczyny pożaru dotychczas nie zbadano.

Kronika zagraniczna.

* W sprawie zastrzelenia farme-ra Bentona — o czym już donosiliśmy — generał Villa udzielił następujących wyjaśnień amerykańskiej reprezentacji konsularnej: Benton przybył uzbrojony do obozu rewolucjonistów. Przyszło do żywej wymiany słów, przyczem Benton wydobyl rewolwer i strzelił do generała Villi. Rozbrojono go natychmiast, poczem oddano go pod sąd wojenny, gen. Villa był bowiem zdania, że cudzoziemiec, który dobywa broni przeciw oficerowi, nie może podlegać prawu, obowiązującemu wobec nie biorących udziału w walkach.

Sprawa rozstrzelania Bentona wywołała w Meksyku wielkie wzburzenie. Przywódcy angielskiej kolonii zwołali zgromadzenie, celem wywarcia nacisku w sprawie lepszej opieki nad cudzoziemcami w obszarach, objętych powstaniem.

Evening Post donosi, że w Waszyngtonie uważają za nieprawdopodobne, ażeby zastrzelenie Bentona wpłynęło na zmianę stanowiska Anglii.

Z El Paso donoszą następujące jeszcze szczegóły: Benton został rozstrzelany na mocy wyroku sądu wojennego; ogłoszono protokół rozprawy przed tym sądem, który odbył się w Juarez. Świadkowie zeznali, że Benton usiłował zabić generała Villę, podczas sprzeczki. Benton był obecny podczas rozprawy sądowej i miał za obrońcę adwokata. Rozprawa była jawna.

Notatki literacko-artystyczne.

Konkurs architektoniczny. Związek XX. „Unitas” w Poznaniu za pośrednictwem krakowskiego Koła architektów rozpisuje konkurs dla artystów polskich z terminem do 15 kwietnia b. r. na typy krzyżów, słupów, kapliczek przydrożnych i nagrobków, przeznaczonych na wiejskie cmentarze.

Warunki i program konkursu otrzymać można w kancelarii krakowskiego Towarzystwa technicznego (ul. Straszewskiego nr. 28), we Lwowie w Kole architektów (ul. Zimorowicza nr. 9), w Warszawie w Stow. techników (ul. Włodzimierska nr. 3/5) i w Poznaniu w sekretaryacie „Unitas” (ul. św. Marcina nr. 69).

Antoniego Andrzejewskiego: „Ramoty starego Detinka o Wołyniu”, niewyczerpana skarbnica do anegdotycznych dziejów kresowych prowincji, należąca niemal już do białych kruków, dobrze więc uczyniła redakcja doskonałej wileńskiej „Biblioteki pamiątek”, wydając je teraz ponownie z przedmową i objaśnieniami Franciszka Rawity-Gawrońskiego. Znajdą one licznych czytelników, którym opowiedzą dużo o ludziach ciekawych i czasach od naszej obecnej doby tak wielce różnych. Przypomną ogromne zasługi jednych, pocziwie zabiegi około dobra powszechnego drugih; bodaj na moment wskrzeszą dawne życie ku pokrzepieniu wątpliwych i ku zadowoleniu miłośników przeszłości.

Z teatru miejskiego donoszą: Repertuar bieżącego tygodnia w dziale dramatu, wypełnią: we środę „Paryasy” Zapolskiej, grane dwukrotnie przy wysprzedanej widowni; w piątek arcyzabawna i ciesząca się trwałym powodzeniem „Pani Prezesowa” Hennequina, a w sobotę po południu „Wesele” Wyspiańskiego, w którym odbędzie się debiut p. Róży Łąckiej, w roli Panny Młodej. Na niedzielę po południu zapowiadają afisz teatralny wznowienie dawno nie granej znakomitej komedii J. Bliznińskiego „Rozbitki”. Rolę Strasza odtworzy Ro-

man Żelazowski, który — jak wiadomo — jest w niej wprost niezrównany.

Pełna humoru operetka M. Gabriela „Figlarne żonki”, która wstępny bojem zdobyła sobie względy naszej publiczności, grana będzie w tym tygodniu trzykrotnie, a mianowicie: we wtorek, czwartek i niedzielę wieczorem.

W sobotę premiera wspaniałej, z ogromnem zainteresowaniem w lwowskim świecie muzycznym oczekiwanej opery Verdiego „Otello”. (Abonament Nr. 29). Znakomite to dzieło ukaże się na naszej scenie w najstaranniejszym przygotowaniu i w stylowej szacie scenicznej. W partii tytułowej wystąpi St. Jastrzębski, tenor opery zagrzebskiej, pozyskany przez dyrekcję specjalnie dla tej partii na kilka występów. Z powodu obowiązków kontraktowych, wiążących go z Zagrzebiem, p. Jastrzębski wystąpi we Lwowie tylko cztery razy.

Nadmienić należy, że artysta nauczył się dla Lwowa partii Otella, umyślnie po polsku, dotąd bowiem śpiewał ją po włosku. Partię Desdemony odtworzy w „Otellu” Irena Bohuss, a jak fama zakulisowa głosi, będzie to jedna z najwspanialszych kreacji tej artystki. W efektywnej partii Jagona, ma szerokie pole do popisu Adam Okoński, który partię tę studjuje już od dłuższego czasu. „Otello” grany będzie następnie we wtorek, czwartek i niedzielę, ogółem tylko cztery razy.

Repertuar teatru miejskiego we Lwowie.

Dziś w poniedziałek, 23-go lutego, wyjątkowo o godzinie pół do 4-tej po południu „Pigmalion”, komedia B. Shawa. — W poniedziałek, 23-go lutego, o godzinie pół do 8 wieczorem „Koncert Selmy Kutz”. — We wtorek, 24 lutego, „Figlarne żonki”, operetka M. Gabriela. — We środę, 25 lutego, „Paryasy”, szkice sceniczne, Gabryeli Zapolskiej. — We czwartek, 26 lutego, „Figlarne żonki”, operetka M. Gabriela. — W piątek, 27 lutego, „Pani prezesowa”, komedia M. Hennequina i Vebera.

Repertuar teatru miejskiego w Krakowie.

We wtorek, 24 lutego, „Pani prezesowa”, krotkochwila M. Hennequina i P. Vebera. We środę, 25 lutego, „Hełda Gabler” sztuka Henryka Ibsena. — We czwartek, 26 lutego, „Bajka o wilku”, sztuka Fr. Molnara. — W piątek, 27 lutego, „Budowniczy Solness”, dramat Henryka Ibsena. — W sobotę, 28 lutego, „Taniec przed zwierciadłem”, sztuka Franciszka de Curel.

SEJM.

(6 posiedzenie I. sesji X. peryodu).

Lwów, 23 lutego.

J.E. P. Marszałek krajowy hr. Gołuchowski otworzył dzisiejsze posiedzenie o godzinie 10 minut 25 rano i udzielił urlopu p. Barańskiemu na 8 dni, p. Męcińskiemu na 3 dni, poczem odpowiedział na zapytanie wystosowane do niego na ostatnim posiedzeniu przez p. Makucha co do tekstu ruskiego sprawozdania Rady szkolnej krajowej. Stwierdził Pan Marszałek krajowy, że sprawozdanie Wydziału krajowego, którem Wydział krajowy przedłożył Sejmowi sprawozdanie Rady szkolnej, było przedłożone w tekście polskim i ruskim, co do alegatów zaś, to sprawozdanie Rady szkolnej krajowej, zostało tak przedłożone Sejmowi, jak przysłała Rada szkolna krajowa, z tem więc powinien p. Makuch zwrócić się do Rządu.

Następnie członek Wydziału krajowego dr. Pilat odpowiedział na zapytanie p. Cegielskiego, wystosowane do J.E. Pana Marszałka krajowego na ostatnim posiedzeniu Sejmu, w sprawie języka polskiego na kursie dozorców drenarskich. Dozorcy składają raporty, a te muszą być składane w języku polskim jako urzędowym w służbie krajowej, jednak nauka języka ruskiego na kursie jest obowiązkowa.

Po odczytaniu petycji przystąpiono do porządku dziennego.

Do komisji sanitarnej w porozumieniu z budżetową odesłano sprawozdanie Wydziału krajowego w sprawie powiększenia gruntów zakładu dla umysłowo chorych w Kobierzynie.

Nastąpiły wybory uzupełniające do kilku komisji sejmowych. Głosowało 92 posłów. Wybrani zostali jednogłośnie: J.E. Arcybiskup ks. dr. Bilczewski, J.E. Metropolita ks. Szeptycki i J.E. Arcybiskup ks. Teodorowicz do komisji szkolnej, p. Baczyński do bankowej, p. Maciuszek do drogowej, p. Biesiadecki i p. Tomaka do kolejowej, p. Kasznica do gospodarstwa krajowego.

P. Kędziór uzasadniał swój wniosek w sprawie dotowania funduszu pożyczkowego dla Spółek wodnych, powiatowych i gminnych. Fundusz ten w r. 1903 miał być po-

większony o milion koron w ratach rocznych po 100.000 koron. W roku 1911 miało zatem nastąpić podwyższenie funduszu o milion, a dotychczas fundusz pożyczkowy otrzymał dopiero pół miliona. Wniosek mowcy żąda wstawienia na rok 1914 dwu rat po 100.000 koron.

Wniosek odesłano do komisji budżetowej.

J.E. dr. Głabiński uzasadniając swoje wnioski, wniósł na odesłanie wniosku w sprawie założenia we Lwowie krajowego zakładu dla nieuleczalnych, oraz krajowego domu podrzutków, do komisji sanitarnej, zaś wniosku w sprawie ubezpieczenia na starość i niezdolność do pracy, do komisji administracyjnej, co też uchwalono.

Wniosek p. Górkiwicza w sprawie ukrajowienia dróg w powiecie wadowickim, odesłano do komisji drogowej.

P. Petruszewicz uzasadniał wniosek w sprawie zmiany krajowej ustawy z września 1901 o regulacji rzek w tym kierunku, by do komitetu był powołany także delegat ukraiński „Silskoho hospodara”. Wniosek odesłano do komisji gospodarstwa krajowego.

J.E. dr. Głabiński przedłożył sprawozdanie komisji kolejowej o czynnościach i wnioskach Departamentu IV. Wydziału krajowego w sprawach kolejowych.

P. Załoziecki podnosi, że Galicya Wschodnia na punkcie komunikacji wogóle, a dróg żelaznych w szczególności jest ogromnie upośledzona w porównaniu z Galicyą Zachodnią. Twierdzenie to ilustruje mowca cyframi. Domaga się przedłużenia linii Podhajce-Wiśniowczyk do Buczacza, oraz przedłużenia linii Kołomyja-Kosów-Kuty do Żabiego. Rusini mają jeszcze inne żale w dziedzinie budowy kolei i podnosi je, gdy będzie chodziło o ułożenie dalszego programu kolejowego. Mowca wnosi rezolucję w sprawie wyżej podniesionej. Rezolucja ta znalazła poparcie.

P. Burzyński podnosi kwestję budowy kolei Podhajce-Buczacz, wykazuje ważność tej kolei i wnosi rezolucję: 1. Wzywa się Rząd, aby budowę kolei Podhajce-Buczacz objął bieżącym programem kolei lokalnych; 2. uznaje się połączenie kolei Buczacz-Turka pod Kołomyją za potrzebne, poleca się Wydziałowi krajowemu wypracowanie projektu i zalicza się na ten cel potrzebne środki; 3. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu przeprowadzenie dochodzeń komercyjnych i technicznych w sprawie połączenia Buczacz-Jałowice-Dzwiniacz-Zaleszczyki. Rezolucje te poparto.

P. Okuniewski narzeka też na upośledzenie Galicyi Wschodniej pod względem sieci kolejowej. Wszystkie istniejące koleje lokalne we wschodniej Galicyi są właściwie kolejami strategicznymi, nie są to więc te linie, których trzeba Rusinom i wschodniej Galicyi. W porównaniu z innymi krajami traci Galicya 20 milionów na sam przewóz zboża i towarów podwodami do kolei. Mowca czyni zarzut większości sejmowej i Wydziałowi krajowemu z tego, że w pierwszej fazie ma się budować kolej Rzeszów-Nisko i Dębica-Jasło, w drugiej Nowy Sącz-Wieliczka, a dopiero w trzeciej Kosów-Kołomyja. Mowca stawia rezolucję: Wzywa się Wydział krajowy, aby budując na podstawie nowego projektu kolej, uwzględniał równomiernie zachodnią i wschodnią część kraju i budował równocześnie jedną kolej na wschodzie, jedną na zachodzie. Zarazem domaga się mowca przedłużenia kolei Tarnopol-Iwano-puste do Dniestru, tak, aby połączyła się ona z siecią kolei bukowinińskich.

P. Stapiński uzasadnia następującą swoją rezolucję: Sejm wzywa Rząd, aby nie dopuścić do zabezpieczenia budowy kolei kościńskich dopóty, aż pierwszej budowa kolei lokalnych, w szczególności budowa kolei lokalnych w Galicyi nie będzie zabezpieczona także w zupełności pod względem budżetowym. Druga rezolucja domaga się budowy kolei Krosno-Brzozów jeszcze w ciągu roku bieżącego.

P. ks. Okoń uzasadnia następującą rezolucję: Wzywa się Rząd, aby termin budowy kolei lokalnych skrócono z 6 lat na 4, a linię Rzeszów-Nisko postawiono na pierwszym miejscu, przed wszystkimi innymi.

P. dr. Lisiewicz żali się, że Rusini podzielili kwestję nowo projektowanych kolei lokalnych na wschodnio- i zachodnio-galicyjskie. Gdyby posłowie ruscy zrozumieli stanowisko kraju naszego w centralnym parlamencie i gdyby zechcieli poprzeć stanowisko Galicyi w parlamencie i żądania Koła polskiego i Sejmu, inaczej dziś wyglądałaby Galicya w sprawie przedłożonych kolejowych. Coby to za potęgą była w parlamencie, gdyby 106 posłów z Galicyi jak jeden mąż stanęło w sprawie przedłożenia o kolejach lokalnych. Po szeregu krytycznych uwag co do gospodarki kolejowej, postawił mowca rezolucję, protestującą przeciw temu, by Rząd pomijał w zupełności Galicyę w pozycyi 700.000 koron kosztów na sporządzenie nowych projektów i domagającą się uwzględnienia budowy kolei Zakopane-Swinnica, bez upierania się przy tej czy owej trasie.

W ciągu przemówienia p. dr. Lisiewicz objął przewodnictwo Wicemarszałek Biskup ks. Czechowicz.

P. dr. Starzyński Stanisław postawił rezolucję, domagającą się wstawienia linii Żókiw-Krystynopol w najbliższy projekt kolei lokalnych.

Członek Wydziału krajowego p. Dąbski odparł zarzuty posłów ruskich, że przedłożenie Wydziału krajowego, równorzędne z przedłożeniem o kolejach lokalnych, wniesionem w Radzie państwa, niedostatecznie uwzględnia potrzeby Galicyi wschodniej. Mowca omawia szczegółowo wszystkie podniesione w ciągu dyskusji uwagi i zarzuty, dowodząc faktami, że nie wszystkie one mają podstawę, lub są zupełnie niesłuszne.

Na wniosek p. Urbańskiego zamknięto dyskusję i wybrano mowców generalnych.

P. Tryłowski przemawiał „przeciw”, a p. Nowakowski „za”.

P. Tryłowski skarży się na upośledzenie języka ruskiego na linii Lwów-Podwoleczyska i na głównym dworcu kolejowym we Lwowie. W tym kierunku postawił mowca rezolucję. Następnie uzasadniał drugą rezolucję w sprawie przedłużenia linii kolejowej Kołomyja-Kosów przez Żabie do Worochoły.

P. Nowakowski polemizował z wywodami p. dr. Lisiewicza i p. Dąbskiego, zaznaczając, że klub ukraiński wszystkie sprawy kolejowe traktował w komisji kolejowej w Radzie państwa z całą życzliwością. W końcu postawił rezolucję z poleceniem Wydziałowi krajowemu, aby poczynił studia w sprawie kolei Stanisławów-Porohy i drugą rezolucję w sprawie budowy kolei Kałusz-Busk.

Wszystkie rezolucje postawione w ciągu rozprawy zostały dostatecznie poparte. Głosowanie nad nimi odbędzie się po przemówieniu referenta.

J.E. dr. Głabiński zabrał głos jako referent. Mowca zaznacza, że dyskusja wykazała, iż wszyscy uznają potrzebę rozszerzenia sieci kolejowej w kraju. Zarzut, jakoby Galicya wschodnia była gorzej traktowana, jest niesłuszny, gdyż nie można traktować kolei lokalnych tylko ze stanowiska jednego peryodu. O upośledzeniu Galicyi wschodniej przez Polaków niema mowy, bo oni tak samo mieszkają w tej części kraju i są interesowani w jej rozwoju. Kolej lokalne w zarządzie Państwa, budowane na żądanie Sejmu, leżą w Galicyi wschodniej, jak Lwów-Stojanów, Lwów-Podhajce, Tarnopol-Zbaraż, W Galicyi zachodniej jest tylko mała kolej Kraków-Koemyrzów.

Przez cały szereg lat budowano linie w Galicyi wschodniej, znowu nie celem upośledzenia Galicyi zachodniej, lecz ponieważ projekty owe były przygotowane. Polacy stoją na stanowisku jednoci kraju, dlatego nie było powodu do czynienia różnicy. Obecnie na wschodzie przygotowana była mała linia Złoczów-Sasów, w ostatniej chwili częściowo projektowaną linię z Kołomyi do Żabiego i tę ostatnią linię wstawiono z inicjatywy Wydziału krajowego. Nowy projekt rządowy uwzględnia 11 linii kolejowych w Galicyi, co jest jeszcze bardzo skromnym uwzględnieniem zapotrzebowania kraju, tembardziej, że u nas kolej lokalne są głównymi, a nawet niektóre strategicznymi. Żąd słuszne żądanie, by ten program został uzupełniony.

Dalej stwierdza mowca, że stan finansowy naszych kolei lokalnych jest pomyślny, to zawiadzamy naszej administracji krajowej, wiele z nich nie potrzebuje zupełnie gwarancji rządowej. Wspomniał jeszcze referent o kolei Zakopane-Swinnica, dodając, że uznaje w zupełności potrzebę kolei w Tatry, choćby szła inną trasą, jak n. p. do doliny Roztoki.

Na tem J.E. P. Marszałek krajowy przerwał posiedzenie o godzinie 2-15, naznaczając następne na godz. 6 wieczorem.

GOSPODARSTWO I HANDEL.

Z sekretaryatu Giełdy zbożowej i towarowej otrzymujemy następujący komunikat:

W Nr. 7 *Przeglądu Poniedziałkowego* z 16 lutego 1914 pojawił się artykuł „Lwowska Giełda a młynarstwo”, zawierający zarzuty przeciw kierownictwu Giełdy z powodu ignorowania przemysłu młynarskiego, a natomiast faworyzowania rolnictwa.

Sekretaryat Giełdy oba zarzuty jako niesłuszne odeprzeć musi.

Odnosnie do młynarstwa stwierdzić musimy, że sekretaryat, układając projekt zwyczajów giełdowych dla handlu mąką, zaprosił jako ekspertów najwybitniejszych znawców tej gałęzi przemysłu, a między innymi pp. Axelbranda i Karczyńskiego, i wszystkie życzenia tych panów w zupełności uwzględnił, zarzut więc samowolnego postępowania nie jest uzasadniony. Nie uwzględnił natomiast sekretaryat wniosków pp. młynarzy o zapro-

wadzenie w zwyczajach giełdowych dla handlu zbożem oznaczenia najniższej dopuszczalnej wagi jakościowej i sprzeciwił się z całą stanowczością przeszczerpieniu zwyczajów Giełdy budapeszteńskiej, albowiem praktykowany na Węgrzech terminowy handel zbożem, w Austrii jest zakazany, a wedle § 11 ustawy z 4 stycznia 1903 Dz. u. p. Nr. 10, nie wolno zarządowi Giełdy umieszczać w zwyczajach giełdowych takich postanowień, które mogłyby przyczynić się do stworzenia t. zw. typu zboża.

W zwyczajach giełdowych dla handlu zbożem staraliśmy się uwzględnić stan faktyczny naszych płodów gospodarstwa rolnego, przyjmując dozwolony procent zanieczyszczeń wyższy, aniżeli w innych krajach koronnych, gdy atoli nasze zwyczaje giełdowe na razie tylko prowizorycznie obowiązują, wolno każdemu wnieść protest, względnie postawić odpowiednie wnioski, a zaznaczyć musimy, że dotychczas ani ze strony galicyjskich Izb handlowych, ani też z kół rolniczych żadnego protestu nie wniesiono. Słuszne postulaty kiedykolwiekby i przez kogokolwiekbyż wniesione, będą przedmiotem sumiennego rozpatrzenia przez Radę giełdową.

W końcu zaznaczyć musimy, że obecnie urzędująca Rada giełdowa wybrana została z grona założycieli, i obecni uczestnicy Giełdy, stosownie do przepisów statutu, w roku bieżącym nabywają prawa członków a tem samem czynne i bierne prawo wyboru.

Pomimo, że już w obecnym składzie Rady giełdowej przemysł młynarski jest reprezentowany, gdyż zasiadają w Radzie właściciele młynów, a to prezes związku młynarzy p. Alfred Frenkl i p. M. Thom, to sekretaryat chce umożliwić nowo przystępującym członkom ingerencję na sąd rozjemczy i ekspertyzę i zaspokoić uzasadnione ambicje chętnych do pracy przemysłowców, przygotowuje projekt zmiany statutu przez powiększenie liczby członków kolegium sądu rozjemczego, uzyskawszy obietnicę zatwierdzenia odnośnych zmian statutu przez powołane Ministerstwa.

W końcu zapewniamy, że sekretaryat Giełdy odnosi się bardzo życzliwie do wszystkich gałęzi naszego przemysłu i czyni wszelkie starania, ażeby Giełda stanęła na wysokości swojego zadania, żąda natomiast poparcia interesowanych czynników.

We Lwowie, dnia 16 lutego 1914.
Sekretaryat
Giełdy zbożowej i towarowej we Lwowie.
Sekretarz dr. Marceł Paneth.

OSTATNIA POCZTA.

— Pod przewodnictwem P. Prezesa gabinetu odbyła się w sobotę po południu w Wiedniu Rada Ministrów, w której wszyscy członkowie gabinetu wzięli udział.

— Petersburską Agencję telegraficzną upoważniono do oświadczenia, że bezpodstawną jest pogłoska o bliskim jakoby ustąpieniu ministra marynarki Grigorowicza.

— Prezes komisji budżetowej Dumy rosyjskiej, Aleksejko, zamianowany został członkiem komitetu finansowego, najwyższej instancji w dziedzinie rozpatrywania spraw polityki finansowej państwa.

— W komisji budżetowej Dumy rosyjskiej na zapytanie, czemu można uzasadnić wzrost rosyjskich zapasów złota zagranicą, oznajmił w sobotę minister skarbu Bark, że saldo rosyjskiego bilansu handlowego jest niewystarczające do uskutecznienia wypłat, zawartych w umowach pożyczek. Złoto znajduje się wyłącznie u firm solidnych, które dają najlepszą rękojmię nienaruszalności tych sum.

— Z Sofii donoszą, że ukaz zabraniający emigracji rezerwistów traci z końcem bież. miesiąca moc obowiązującą.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Kraków, 23 lutego. (Tel. prywatny.) Agent policyi Kapusta strzelił ubiegłej nocy dwa razy z rewolweru w obronie własnej do kilku młodych ludzi, którzy przewrócili go na ziemię i zaczęli bić za to, że zwrócił ich uwagę, aby nie hałasowali. Jeden z młodych ludzi raniony został w nogę; jest nim niejaki Underka, wypychacz z Zakrzówek.

Zbiegł ztąd kupiec zbożem Josel Spiegel ze Słomnik w Królestwie Polskiem, pobrawszy od tutejszych kupców zaliczki na zboże w kwocie przeszło 20.000 rubli. Z Cuxhaven nadesłał do kupców, od których otrzymał zaliczki, kartki, że zwróci im pieniądze, gdy się dorobi majątku. Zarządzono za nim pościg.

Opawa, 23 lutego. Ks. kardynałowi Koppowi nie zagraża już niebezpieczeństwo. Zapalenie płuc ma przebieg normalny.

Opawa, 23 lutego. W związku z wiadomością o likwidacji fabryki sukna Franciszka Hofmanna w Jaworzu (Jaegerndorf) donoszą, że likwidacya ta jest dobrowolna i położenie finansowe fabryki jest dobre. 300 robotników pozostało bez chleba.

Petersburg, 23 lutego. (Ag. tel.) W pałacu Anickowskim w obecności cara i rodziny carskiej odbyły się zarczynny w książniczki Ireny Aleksandrownej z ks. Jussupow-Sumorokow.

Petersburg, 23 lutego. *Birz. Wied.* donoszą, że zaprowadzone zostaną odznaki honorowe za popieranie prawosławia w guberniach: kijowskiej, wołyńskiej i podolskiej. Odznak tych będą trzy stopnie.

Tyflis, 23 lutego. (Ag. tel.) Między stacyami Achtala i Achpad rabusie napadli na pociąg, obrabowali podróżnych, jednego z nich zabili, jednego ranili, poczem zbiegli.

Baku, 23 lutego. (Ag. tel.) W rafinerii nafty w Czarnym grodzie wybuchł pożar. Szkoda wynosi 100.000 rubli.

Helsingfors, 23 lutego. W zawodach międzynarodowych o ślizganie się, pierwszą nagrodę otrzymał Sandahl ze Szwecyi. drugą Kachler z Austrii.

Paryż, 23 lutego. Górniczy w kilku centrach górniczych uchwalili wczoraj rozpocząć dzisiaj strajk.

Paryż, 23 lutego. Związek zapisanych marynarzy wydał odezwę, wzywającą członków, by poparli strajk górników. Pierwszą oznaką poparcia strajku byłoby odmówienie wyładowania węgla zagranicznego w portach francuskich.

Paryż, 23 lutego. Robotnicy w zagłębiach węglowych Alais, Aubin i Loire postanowili rozpocząć w poniedziałek strajk generalny, ponieważ są zdania, że onegdajszą uchwałę senatu w sprawie zaopatrzenia emerytalnych nie zaspakaja ich życzeń. Agencja Havasa donosi, że uchwała senatu zadowala większą część robotników górniczych i strajk, jeżeli wybuchnie, będzie ograniczony na poszczególne kopalnie.

Paryż, 23 lutego. Na dzisiejszym posiedzeniu Izby deputowanych ze strony radykałów i socjalistów będzie przedłożony następujący wniosek: Izba uchwali zamianować komisję śledczą i wyda jej polecenie, aby zbadała obecny stan zdrowia, przyczyny licznych chorób w armii.

Madryt, 23 lutego. W całej Hiszpanii, głównie zaś w centrum i w części północno-zachodniej szaleje burza. Połączenia telegraficzne i telefoniczne wszędzie przerwane. Szkody znaczne. W Bilbao kilkanaście osób zostało ranionych odłamkami dachów, zerwanymi przez wieher.

Na Bałkanach.

Sofia, 23 lutego. Dzienniki donoszą z Widdynia, że wczoraj b. prezydent gabinetu Danew chciał przemawiać na zgromadzeniu wyborczym, ale go wygwizdano i nie dopuszczono do głosu. Danew udał się do lokalu klubu radykalnych demokratów i tam wobec kilku zwolenników wygłosił swą mowę.

Konstantynopol, 23 lutego. Porucznik artylerii Kemal, skazany na śmierć za to, iż podczas oblężenia Janiny zdezerterował i udzielił informacji o twierdzy, został wczoraj rozstrzelany.

Konstantynopol, 23 lutego. Rekrut turecki, którego dwaj żołnierze tureccy eskortowali do Stambułu, uciekł w czasie eskorty i schronił się do konsulatu rosyjskiego. Eskorta wtargnęła do konsulatu, gdzie ją uwięziono. Szef kancelarii ministerstwa spraw wewnętrznych przybył do konsulatu, aby konsula przeprosić za to zajście.

Strassburg, 23 lutego. Kapitan Hunger z 132 p. piechoty wstępuje w charakterze pułkownika do armii tureckiej.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 23-go lutego 1913. Zamknięcie giełdy (*Schlusscourse*). Godzina 2 minut 30. Akcje austriackiego Zakładu kredytowego 640.—, Akcje węgierskiego Zakładu kredytowego 846 25, Akcje Anglobanku 343.—, Akcje Unionbanku 608-50, Akcje Länderbanku 528-25, Akcje Bankvereinu 536-25, Akcje Bodencredit 1224.—, Akcje galicyjskiego Banku hipotecznego 645.—, Akcje kolei państwowych 718-50, Akcje kolei Południowej 105-25, Akcje kolei Elbethal —.—, Akcje kolei Północnej 5070.—, Akcje kolei czerniowieckiej 513 50, Akcje Alpiny 847-50, Akcje Rima Muranyi 672.—, Akcje praskiego Towarzystwa żelaz. 2670.—

Odpowiedzialny redaktor:

Adam Krochowiecki.

NADESŁANE.

**Dlaczego
każdy powinien nabyć
„BALON DRZYMAŁY“**

kupując go za 2 kor. w **Biurowie St. Sokołowskiego we Lwowie**, ul. Karola Ludwika 5 albo ulica Jagiellońska 3. Oto nie tylko dlatego, że przez to użyje złudzeń wspaniałej jazdy powietrzem i pozna zajmujące przygody bohaterów „Balonu Drzymały“ ujęte w barwnej napisanej powieści — lecz nadto dlatego, że w ten sposób złoży cegiełkę na nasze krajowe „Muzeum handlowe“, którego społeczeństwu naszemu tak bardzo potrzeba. Kto przysła 2 kor. 40 hal. za Balon, oraz jako cegiełkę na „Muzeum handlowe“ pod adresem: Biuro dzienników Sokołowskiego, Lwów, otrzyma „Balon Drzymały“ odwrotną pocztą, jako przesyłkę poleconą.

KINO

Ul. Jagiellońska
1. 20 i 22.

JAGIELLOŃSKIE

Program od piątku 20 do poniedziałku 23 lutego włącznie.

Polowanie na jelenie, zdjęcie z natury. — Pifke naczelnikiem stacji, humoreska. — Fantastyczny parasol, komedya. — **PIEKIELNE NOCE.** Sensacyjny dramat kryminalny w 4 aktach. — Miss Hold ze swemi marionetkami, kolorowane zdjęcie. — Nauka wygrywa nagrodę w jeździe z przeszłości, humoreska.

BILETY do wagonów sympialnych w kraju i zagranicą

wydaje **Biuro miastowe**
G. k. Kolei Państwowych we Lwowie
St. Sokołowskiego (Pasaż Hausmana 9)

obecnie
ul. Jagiellońska Nr. 3.
— 234. — Telefon — 234. —
Adres telegraficzny: Stadtbureau.

Bracia Tercyarze

w Przytulisku ubogich brata Alberta
we Lwowie, ul. Kleparowska 15,
wykonują wszelkie naprawy mebli giętych; wy-
rabiają łózka składane, siomanki. Ceny umiar-
kowe. Na żądanie zabierają meble do napra-
wy — naprawione odsyłają.

Przyjechali do Lwowa
dnia 23 lutego 1914.

Hotel Żorża. Pp.: Smal-Stęcki z Czerniowca, L. Horodyski z Tlustenkiego, K. Ostaszewski z Sędziszowa, W. Garapich z Tyśmienicy, K. Agopsowicz z T. fanówki, K. Torosiewicz z Putiatyniec, A. Raczynski z Zawałowa.

Hotel Imperial. Pp.: R. hr. Scipio z Kieżugi, J. Sare z Krakowa.

Hotel Europejski. Pp.: W. Stodukiewicz z Dublan, J. Grunwald z Nowosiółek.

CENNIK
IZBY HANDLOWEJ I PRZEMYSŁOWEJ.
Lwów, dnia 23 lutego 1914.

I. Akcje za sztukę.
(bez kuponu bieżącego)

Banku hip. gal. po 200 zł. w. a.	643—	653—
Banku kraj. dla handlu i przem. po 200 zł.	391—	397—
Kolei Lwów-Czerniowiec-Jassy po 200 zł. w. a. w srebrze	512—	518—
Fabryki wagonów w Sanoku po 500 koron	520—	530—

II. Listy zastawne za 100 koron.
(bez kuponu bieżącego)

Banku hip. gal. 5 pr. w. a. wypo-	—	—
Banku kraj. gal. 4 1/2 pr. w. a. los w 50 l.	91-30	92—
Banku hip. gal. 4 pr. w. a. los w 60 l.	83—	83-70
Banku kraj. 4 1/2 pr. w. a. los w 51 l.	92-20	92-90
Banku kraj. 4 pr. w. a. los w 57 l.	84-70	85-40
Banku gal. ziem. kred. 4 1/2 pr. 60 l.	91-50	92-20
Banku gal. dla handlu i przem. w Krakowie 4 1/2 pr. 60 l.	91—	91-70
Ziemelny Bank hipoteczny Lwów	91—	91-70
4 1/2 Tow. kred. gal. ziem. 4 pr. (pierwsza emisja)	94—	94-70
Tow. kred. gal. ziem. 4 pr. los w 41 1/2 l.	88—	—
4 1/2 Tow. kred. gal. ziem. 4 pr. los w 56 l.	84-20	84-90
Tow. kred. gal. ziem. 4 1/2 los. 52 l.	91—	91-70

III. Obligacje za 100 koron.
(bez kuponu bieżącego)

Galie. fund. propin. 4 pr.	98-20	98-90
Bankow. fund. propin. 6 pr.	—	—
Komun. Banku kraj. 4 1/2 pr. (3 em.)	91-20	91-90
Komun. Banku kraj. 4 pr. (4 em.)	82—	82-70
Kolej. lokal. Banku kraj. 4 pr.	82—	82-70
Pożyczki krajowej 4 pr. z r. 1898	83-30	84—
4 pr. z r. 1899	81-70	82-40
miasta Lwowa 4 pr.	80-50	81-20
4 pr.	81-30	82—
Krakowa 4 pr.	82—	82-70

IV. Wzrosty.

Dukat cesarski	11-35	11-47
30 frankówka	19—	19-12
100 rubli rosyjskich srebrnych	250—	253—
100 — papierowych	253-80	255—
100 marek niemieckich	117-80	117-80

1) Kupon opłaca 1/2% podatek rentowy.
2) Kupon opłaca 2/3% podatek rentowy.

Kurs giełdy wiedeńskiej.
dnia 21 lutego 1914.

A. Ogólny dług państwa.

Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	83-65	83-65
styczeń-lipiec	83-65	83-65
Jednolity dług państwa w srebrze luty-sierpień	87-55	87-75
kwiecień-październik	87-65	87-85
z r. 1860 po 500 zł. w. a. 4 pr.	1630—	1670—
z r. 1880 po 100 zł. 4 pr.	440—	459—
z r. 1884 po 100 zł.	675—	655—
z r. 1884 po 50 zł.	350—	360—

B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).

Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr.	107—	107-20
Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku 4 pr.	83-90	84-10

C. Obligacje kolejowe.

Kol. Areyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	86—	87—
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr.	104-30	105-30
Kol. Cesarza Franciszka Józefa za 100 zł. 5 1/2 pr.	103-75	109-75
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostempl. akcje)	85-40	86-40
Kol. Areyks. Rudolfa w wal. koron. wolne od podatku 4 pr.	85-50	86-50
Kol. Ces. Elżbiety za 200 zł. mk. 5 1/2 pr. (ostempl. akcje)	430—	434—

Obligacje pierwszeństwa (kolejowe).

Kol. Ara. Albrechta za 300 zł. 5 pr. w złocie za 200 zł. 5 pr.	100-50	—
Kol. czeskiej zach. za 200, 1000 i 5000 zł. 4 pr.	86-75	87-75
Kol. czeskiej emis. z r. 1895 za 400 kor. 4 pr.	86-25	87-25
Kol. bukowin. lokalnej za 400 kor. 4 pr.	84-75	85-75
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1886, 4 pr.	92-50	93-50
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 pr. (ar.)	90-50	91-50
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 pr.	90-80	91-80
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1888, 4 pr.	89-10	90-10
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1891, 4 pr.	89-45	90-45
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1898, 4 pr.	88-60	89-60
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1904, 4 pr.	87—	88—
Kol. galie. Karola Ludwika 4 pr.	86-10	87-10

Koronowa waluta.

Kol. lwowski-czern.-jasskiej z roku 1894 4 pr.	86-25	87-25
Kol. Areyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 400 M. 4 pr.	105-10	—

D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).

Węg. złota renta 4 pr.	—	—
„ w wal. kor. 4 pr.	100-45	100-65
„ pożycz. prem. za 100 zł. (200 kor.)	464-75	474-75
„ 50 zł. (100 kor.)	233—	243—
„ obl. pr. regul. Cisy 4 pr.	294-50	304-50

E. Obligacje indemnizacyjne.

Węgier za 100 zł. 4 pr.	84-25	85-25
Kroacy i Sławonii	—	—

F. Inne publicznie pożyczki.

Poż. reg. Dunaju z r. 1878 los 5 pr. za 200 kor. 4 pr.	100-50	—
Poż. kraj. Bukowiny z r. 1898 los za 200 kor. 4 pr.	84—	—
Gal. pożycz. kr. z roku 1893 4 pr.	83-20	84-20
Gal. obl. prop. z roku 1889 4 pr.	98-40	99-40
Pożyczka miasta Lwowa z r. 1896 4 pr.	80-85	81-85
Poż. serb. prem. za 100 fr. 2 pr.	108-50	116-50
Tureckie obl. prem. kol. za 400 fr.	225-50	228-50

G. Listy zastawne, Oblig. hipot. i listy dłużne za 100 zł. nom.

Austr. zakł. obl. prem. z r. 1880 3 pr.	282-50	292-50
Banku Galicyjskiego dla handlu i przemysłu 4 1/2 pr. 60 l.	90—	91—
Bukow. zakład kred. ziem. los 5 pr.	98-90	—
Gal. Tow. kr. ziem. 4 pr. los 56 l.	84—	85—
„ 4 pr. los 41 l.	87—	88—
„ 4 pr. starsze	94—	95—
„ 4 1/2 pr. 52 let.	91-40	92-40
Banku gal. ziem. kred. 4 1/2 pr. 60 l.	91-50	92-50
Gal. akc. b. hip. 10 pr. pr. los 4 1/2 pr.	91-50	92-50
„ „ „ los 30 l. 4 1/2 pr.	91-50	92-50
„ „ „ 60 l. 4 pr.	83-50	84-50
Banku kraj. dla Galicji i Lodomerji 4 1/2 pr. 51 1/2 lat zwrotno	92-25	93-25
Banku krajowego oblig. komun. 3 emisja 42 lat 4 1/2 pr.	91-25	92-25
Banku kr. obl. kol. żel. 5 1/2 pr. 4 pr.	81-75	82-75
Austro-węg. banku 50 lat 4 pr.	92-25	93-25
„ 50 lat w.k. 4 pr.	93-75	94-75

H. Obligacje z prawem pierwszeństwa za 100 zł. nom.

Kolej Lwów-Czern.-Jassy z r. 1884 za 300 złr.	78-75	79-75
Kolej Lwów-Czerniowiec z r. 1884 za 200 złr. 4 pr.	83-25	84-25
Węg. gal. kol. em. 1870 na 200 złr. 5 pr.	—	—
Tow. żegl. par. po Dunaju za 400 i 10.000 m. 4 pr. z r. 1882	112—	—
Tow. żegl. parow. po Dunaju em. z r. 1884 4 pr.	109—	110—

Koronowa waluta.

I. Losy (za sztukę).		
Budapeszteńskie (Basilika) 5 złr.	27—	31—
Zakł. kred. dla handlu i przem. 100 złr.	480—	490—
Cyary 40 złr. m. k.	—	—
Pożyczka miasta Lublany 20 złr.	61—	65—
Czerwonego Krzyża austr. Tow. 10 złr.	52-50	56-50
węg. Tow. 5 złr.	31-35	35-35
Losy fund. Areyks. Rudolfa 10 złr.	100—	—

J. Akcje Banków (za sztukę).

Banku Anglo-Austr. 240 kor.	343-75	344-75
Gal. banku dla han. i przem. 200 złr.	394—	398—
Peszt. Banku handlu i przem.	3710—	3714—
Zakł. kred. dla handlu 400 kor.	639-30	640-30
Węg. Banku kredytu 200 złr.	845-75	846-75
Dolno-aust. tow. esk. 400 kor.	779—	782—
Gal. banku hip. 200 złr.	645—	646—
Banku dla krajów koronnych 200 zł.	528-40	529-40
„ Austro-węg. 1400 kor.	1968—	1978—
„ Związku (Unionbank) 200 zł.	607-50	608-50
Czeskiego banku związkowego 100 zł.	281-50	282-50
Zivnotenska banka 100 złr.	280-75	281-75

K. Akcje przedsiębiorstw transportowych.

Bukow. kolei lok. akc. pierw. 200 złr.	405—	415—
„ akc. zakład. 200 złr.	405—	407—
Austr. Tow. żegl. na Dunaju 500 zł. mk.	1263—	1268—
Kolei półn. Ces. Ferd. 1000 zł. mk.	5050—	5090—
„ Lwów-Belzec (akc. pierw.) 200 zł.	363—	365—
„ Lwów-Czerniowiec-Jassy 200 zł.	514-50	515-50
„ Lwów-Kleparów-Jaworów lokal. 400 kor.	301—	303—

L. Akcje przedsiębiorstw przemysłowych.

Austr. Tow. górnicze Alpina 100 złr.	852—	853—
Prag. Tow. żelazn. przem. 500 złr.	2686—	2710—
Tow. kopalni węgla w Brück 100 złr.	951—	955—
Trifail. Tow. kop. węgla 70 złr.	312—	313—
Galie. karpae. naft. Tow. 500 kor.	984—	991—
Schodnicy 500 kor.	440—	443—
Par. karpae. tytoniow. 500 frankow	434—	435-50

M. Wskaz.

Niemieckie Banki	117-42 1/2	117-62 1/2
Włoskie Banki	94-92 1/2	95-10 1/2
Londyn za 10 funt. szt. 4 pr.	24-01 1/2	24-05 1/2
Paryż za 100 frankow	95-30	95-47 1/2
Petersburg za 100 rubli 4 1/2 pr.	253-25	254—
Szwajcarskie Banki	95-25	95-40

N. Waluty.

Dukat cesarski	11-39	11-44
Austr.-węg. 8 guld. złota moneta	—	—
20-frankówka	19-06	19-10
20-marksówka	23-50	23-54
Rosyjski półimperyal	—	—
Niem. banknoty za 100 marek	117-42 1/2	117-62 1/2
Włoskie banknoty za 100 lir.	94-90	95-10
Ruble	253-75	254-50

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacje.

L. cz. E. XXI. 4433/13 (20) 2814 3—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Galicyjskiej Kasy oszczędności we Lwowie zastąpionej przez adw. dr. Włodzimierza Mochnackiego we Lwowie, odbędzie się dnia 26 marca 1914 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. XXI. przy ul. Bernsteina 1. 10 II. obj. licytacja realności pod l. k. 1637 2/4 pobj. lwh. 2138/II. działnica ks. gr. gm. m. Lwowa przedtem Antoniego Bialica obecnie zaś Bolesława Kiernickiego własnej wraz z przynależnościami składającymi się z 51 okien 6 raletożnych żelaznych zamknięć, 16 drzwi, 8 krtek żelaznych, 19 muszli wodociagowych, 19 kociołków miedzianych kuchennych, wodnego zamknięcia z kratką, 3 aelaznych koszu do śmieciarki, śmieciarki betonowej z żelaznemi drzwiczkami, dzwonka elektrycznego, 30 kluczy, 2 ławek ogrodowych, 8 drzwi ogrodowych i krzewów ogrodowych.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytację jest oceniona na 131.296 kor 31 hal., przynależności zaś na 2213 kor.

Najniższa cena wynosi 66 754 kor. 66 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne które się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może

każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. XXI.

Takie prawa wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozstrzygnięcia tego rodzaju, co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przykazy na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, S. I. Oddział XXI.
Lwów, dnia 5 lutego 1914.

(2811 3—3)

Sądowa Hala Aukcyjna

we Lwowie ul. Sądowa 1. 7, godziny urzędowe tylko w dnie powszednie od godz. 8 rano do 12 w południe i od 2 popołudniu do 6 wieczór — w sobotę od 3 do 8 wieczór.

L i c y t a c y e.

A. w Hali sądowej:

Poniedziałek, 23 lutego 1914 o godzinie 9 rano: rozmaite meble i sprzęty domowe i rozmaite książki.

Wtorek, 24 lutego 1914 o godzinie 9 rano: rozmaite meble i sprzęty domowe, pałta i ubrania męskie zimowe.

Środa, 25 lutego 1914 o godzinie 9 rano: rozmaite meble i sprzęty domowe.

Czwartek, 26 lutego 1914 o godzinie 9 rano: rozmaite meble i sprzęty domowe, fortepian, przyrządy elektryczne i lampy.

Piątek, 27 lutego 1914 o godzinie 9 rano: rozmaite meble i sprzęty domowe, towary galanterijne, fortepian, towary korzenne, urządzenie fabryki stolarskiej i gotowe wyroby stolarskie.

Sobota, 28 lutego 1914 o godz. 4 popołudn: rozmaite meble i sprzęty domowe, konfekcja damska, urządzenie kawiarni i trunki, zegarki, przyrządy optyczne, maszyny optyczne, musztarda.

B. Poza Halą sądową:

Wtorek, 24 lutego 1914 o godz. 9 rano: a) przy ulicy Rappaport-ria 2 i ulicy Bema 5: deski i sprzęty domowe; b) przy ulicy J-nowskiej 22: meble; c) o godzinie 10 przy ul. Torosiewicza 11: konie, wóz, cegły, rury betonowe, szuter etc.

Środa, 25 lutego 1914 o godzinie 10 rano: szkiełka różne, kolby, pompy etc.

Czwartek, 26 lutego 1914 o godzinie 9 rano: a) przy ul. Polnej 47: rury betonowe; b) Droga Kulparkowska 69: kasa, rury betonowe, deski etc.; c) przy ul. Zielonej przed rogatką: cegły, maty, deski, wózki, konewki etc.

Piątek, 27 lutego 1914 o godzinie 9 rano:

a) przy placu Gołuchowskich 10: rozmaite sukna;

b) o godzinie 10 rano przy ulicy Rzućkiej 8: wyroby szklane, ramy, urządzenia sklepowe.

Sprzedać się mające rzeczy mogą być oglądane w sądowej Hali aukcyjnej oraz na miejscu przed licytacją.

Sądowa Hala aukcyjna
c. k. Sądu powiatowego, Sekeya I.,
Lwów, dnia 18 lutego 1914.

L. cz. E. 1716/12 (17) (2882 2—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Chemiego Plac-nera w Ustrzykach, odbędzie się dnia 7 marca 1914 o godzinie 11 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5 w Ustrzykach licytacja połowy realności obj. lwh 64 i połowy realności obj. lwh 139 ks. gr. gm. kat. Moczary. składającej się z parc. grunt. nadających się pod uprawę ow. a. jęczmienia, koniczyzny i kartofli, łąk i pastwiska.

Na pobj. l. kat 64 znajduje się dom z drzewa miękkiego zbudowany wraz z przynależnościami, składającymi się z drzew owocowych i dwóch brogów.

Nieruchomości powyższe wystawione na licytację są ocenione wraz z przynależnościami na 4933 kor. 75 hal.

Najniższa cena wynosi 3289 kor. 16 h. Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do

tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 6.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Ustrzyki dole, dnia 14 stycznia 1914.

L. cz. E. 1518/13 (2870 2—3)
Edykt licytacyjny

oaz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.
Na wniosek strony egzekwującej Zacharyasza Graubarda, kupca w Stryju, odbędzie się dnia 4 marca 1914 o godz. 10 przed południem w biurze Nr. 7, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacyja realności lwh. 633 ks. gr. Rozdół, połowa realności w której skład wchodzi pbud. lk. 6 Nd. 21 118 s. kw., pbud. 626 obsz. 153 sążni kw., stanowią jeden kompleks i są ocenione z 3 budynkami na kwotę 15.836 kor.,
a) połowa pgr. lk. 289 ogród obszaru 46 s. kw., oceniono na 7900 kor.,
b) którego połowę oceniono na 750 kor.

Najniższa oferta wynosi:
ad a) 3950 kor.,
ad b) 375 kor.
Do realności lwh. 633 ks. gr. Rozdół należą następujące przynależności: krzaki i owoce nie nadające się do żadnego użytku, dlatego je jako nie przedstawiających żadnej wartości nie oceniono.

Kuratorem dla osób nieznanych lub którym z powodu, że później weszli do tabuli i tym którym edyktu doręczyć nie można ustanawia się adw. dr. Buxbauma w Mikołajowie.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta, może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w oddz. kanc. w biurze Nr. 7.
C. k. Sąd powiatowy, Oddz. II.
Mikołajów, dnia 26 stycznia 1914.

L. cz. E. 2275/13 (5) (2862 2—3)
Edykt licytacyjny.

Dnia 6-go marca 1914 o godzinie 12 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7, odbędzie się licytacja:
a) realności obj. lwh. 1334 i
b) realności obj. lwh. 2142 ks. gr. gm. Grzymałów, wraz z przynależnościami.
Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione:

ad a) na 1900 kor.,
ad b) na 1400 kor.
Najniższa cena wynosi:
ad a) 1266 kor. 67 h.,
ad b) 933 kor. 34 h.
Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6.
C. k. Sąd powiatowy, Oddz. II.
Grzymałów, dnia 10 grudnia 1913.

L. cz. E. 2080/13 (2856 2—3)
Zobowiązana Katarzyna Świądrowa w Odmencie.

Edykt licytacyjny.
Na żądanie Salamona Margulies w Dąbrowie, odbędzie się dnia 13 marca 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 12 licytacja lwh. 124 gm. Odment wraz z przynależnościami, składającymi się z drzew i inwentarza opisanych w protokole oszacowania.
Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 65.259 kor. 26 hal., przynależności zaś na 7274 kor.

Najniższa cena wynosi 32.629 koron 63 hal.
Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy Oddział III.
Dąbrowa, dnia 19 lutego 1914.

L. cz. E. VIII 153/13 (20) (2921)
Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.
Na wniosek strony egzekwującej:
1) Towarzystwa zaliczkowego rolnego w Przemyślu,
2) Mechla Wilczera w Przemyślu, gdy tus. uchwała z dnia 27 września 1913 E. VIII 153/13 stała się już prawomocną, odbędzie się dnia 13 marca 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 14 na zasadzie zatwierdzonych uchwał z 14 maja 1913 E. VIII 153/13 warunków, w których sprostowano omyłki co do wartości szacunkowej, najniższej oferty i wadyum odnośnie do realności lwh. 2851 ks. gr. gminy Przemyśl w tym kierunku, że wartość szacunkowa tej realności wynosi nie 6319 K 53 hal., lecz

8519 K 53 hal., najniższa oferta nie 3159 kor. 77 hal. lecz 4159 K 77 hal., zaś wadyum nie 631 K 78 hal. lecz 831 K 95 hal. licytacja następujących realności: lwh. 461 dom frontowy z podwórzem oszacowany na kwotę 6454 K 75., najniższa oferta wynosi 3227 kor. 88 h. oraz realność lwh. 2851 ks. gr. gminy Przemyśl składającej się z domu mrowanego z podwórzem oszacowanego na 8319 K 53 hal., najniższa cena tej ostatniej realności wynosi 4159 K 77 hal.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Dalsze koszty wierzyciela Mechla Wilczera oznaczają się na 13 K 30 hal., zaś Towarzystwa zaliczkowego rolnego na 22 kor. 30 hal.

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu jako sąd hipoteczny zanotuje wyznaczenie terminu licytacyjnego.

Wezwanie rzeczowo uprawnionych w szczególności wierzycieli hipotecznych, dalej wierzycieli, których pretensje powstały z tytułu udzielenia kredytu lub oparte są na zapisie kaucyjnym, wreszcie organów publicznych wymierzających podatki i daniny publiczne zamieszczone jest na odwrotnej stronie edyktu.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VIII.
Przemyśl, dnia 7 lutego 1914.

L. cz. E. IX 5087/13 (15) (2962)
Edykt licytacyjny.

Na żądanie masy spadkowej po s. p. Karolinie Dudkovej do rąk oświadczonego spadkobiercy i zarządcy spadku Zygmunta Hudzkowskiego, c. k. rady sk. w Sądowej Wiszni odbędzie się dnia 2 kwietnia 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 7, w Przemyślu, licytacja realności objętej whl. 2100 ks. gr. gm. Przemyśl składającej się z placu budowlanego z kamienicą dwupiętrową z suterynami i oficyną dwupiętrową z suterynami — przy ul. Barskiej nr. 6.
Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 122230 kor.,
Najniższa cena wynosi 61115 kor.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszerezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną zawiadomione będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń — siedzibie sądu zamieszkałego.

Zarazem odwołuje się licytację wyznaczoną na dzień 19 marca 1914.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IX.
Przemyśl, dnia 19 lutego 1914.

L. cz. E. 1387/13 (13) (2987 1—2)
Edykt licytacyjny.

Na żądanie Józefa Leisnera odbędzie się dnia 28 lutego 1914 o godz. pół do 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym nr. 4 w Mielnicy licytacja realności ob. lwh. 922 gminy kat. Paniowce.

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 725 kor.

Najniższa cena wynosi 483 K 32 hal.; poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które równocześnie się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 4.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. II.
Mielnica, dnia 21 stycznia 1914.

L. cz. E. 7260/12 (20) (2979 1—3)
Edykt licytacyjny.

Na wniosek dra Marceliego Fränkla adwokata we Wiedniu odbędzie się dnia 6 kwietnia 1914 o godz. 10 przed południem w biurze nr. 79 na zasadzie warunków, które się równocześnie zatwierdza licytacja realności whl. 58 ks. gr. gm. Drohobycz miasto.

Wartość szacunkowa: 97.166 K 68 hal.
Najniższa oferta 48.583 K 34 hal.

Do realności whl. 58 ks. gr. gminy Drohobycz-miasto należą następujące przynależności:

1. instalacja gazowa,
2. dwie (żaluzje) rolety żelazne,
3. trzy garnitury podwójnych okien,
4. jeden garnitur podwójnych drzwi balkonowych,
5. dwadzieścia garniturów podwójnych okien,
6. siedm garniturów podwójnych drzwi oszklonych,
7. dwa zlewy,
8. dziewięć metrów parkanu,
9. jeden „Pisoir“,
10. kanalizacja, oszacowane na 3012 kor., a kwotę tę uwzględniono w ogólnej wartości wyżej opisanej nieruchomości.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Drohobycz, dnia 9 lutego 1914.

L. cz. E. 6341/13 (5) (2978)
Edykt licytacyjny.

Na wniosek Towarzystwa zaliczkowego w Chrzanowie odbędzie się dnia 9 kwietnia 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 2. licytacja następujących realności:

- Ks. gr. Chrzanów a) whl. cała 205 gospodarstwo wiejskie;
- ks. gr. Chrzanów b) whl. 1/4 656 gospodarstwo wiejskie.

Wartość szacunkowa:

- ad a) 6458 K.
  - ad b) 2007 K 16 h.
- Najniższa oferta:
- ad a) 4305 K 34 h.
  - ad b) 1338 K 11 h.

Do realności whl. 205 ks. gr. Chrzanów należą następujące przynależności: dom, przedsionek, wychodek, stajnia i dwie drewnutnie, których wartość uwzględniono już wyżej.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Chrzanów, dnia 3 lutego 1914 r.

L. cz. E. 2397/13 (5) (2998)
Edykt licytacyjny.

Na żądanie Towarzystwa dla handlu i przemysłu w Bóbrce odbędzie się dnia 10 marca 1914 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11, licytacja połowy realności whl. 259 i realności whl. 428, 558, 757 gm. kat. Gaje wraz przynależnościami, składającymi się z ogrodzenia drzew, inwentarza żywego i marnego.

Nieruchomości powyższe wystawione na licytację są ocenione a to:

1. połowa realności whl. 259 gm. Gaje na 6415 K 88 h.,
2. realność whl. 428 na 560 K 17 h.,
3. realność whl. 558 na 2809 K 90 h.,
4. realność whl. 757 na 3220 koron 30 hal. przynależności zaś na 1712 K a połowa na 86 K.

Najniższa cena wynosi:
ad 1. 4278 K,
ad 2. 374 K,
ad 3. 874 K,
ad 4. 2147 K.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 4.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Winniki, dnia 18 stycznia 1914.

L. cz. E. 1727/13 (2864)
Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Jakóba Händla kupca w Kałuszu, odbędzie się dnia 16 marca 1914 o godzinie 8 przed południem w sali I. na zasadzie obecnie zatwierdzonych warunków licytacyja następujących realności:

- a) whl. 335 ks. gr. gm. kat. Kadobna rola w niwie „Ogrody“ i część chaty, której mniejsza leży na pogr. 517/2 w whl. 307,
- b) whl. 95 ks. gr. gm. kat. Kadobna rola w niwie „Ogrody“,
- c) whl. 27 ks. gr. gm. kat. Kadobna rola i łąki w niwach „Walepczyzna i Ogrody“,
- d) whl. 3/4 307 ks. gr. gm. kat. Kadobna rola w niwie „Ogrody“ i część chaty, której większa część leży na pgr. 517/2 w whl. 335,
- e) whl. 97/307 512 ks. gr. gm. kat. Kadobna parcela budowlana z chatą,
- f) whl. 1051 ks. gr. gm. kat. Kadobna łąka w niwie „Walepczyzna“.

Wartość szacunkowa:
ad a) 1480 K,
ad b) 300 K,
ad c) 4900 K,
ad d) 652 K 5 hal.,
ad e) 37 K 15 hal.,
ad f) 800 K.

Najniższa oferta:

- ad a) 986 K 66 hal.,

- ad b) 200 K,
- ad c) 3266 K 66 hal.,
- ad d) 434 K 70 hal.,
- ad e) 24 K 76 hal.,
- ad f) 533 K 32 hal.

Należytość znawcy za ocenienie ustala się na kwotę 4 koron (dwukrotne ocenienie).
Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych.

Takie prawa, wobec których, niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić w sądzie najpóźniej na wyznaczonym terminie licytacyjnym przed rozpoczęciem licytacji, inaczej pretensje tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Kałusz, dnia 26 stycznia 1914.

L. cz. E. 3201/13 (4) (1654)
Edykt licytacyjny.

Dnia 18 marca 1914 o godzinie kwadrans na 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 19 odbędzie się licytacja realności obj. whl. 1693 gminy Dżurów Iwana Kiebycza Asafata własnej składającej się z lasu.

Wartość nieruchomości wystawionej na licytację ustala się na 1486 kor. 16 hal.

Najniższa cena wynosi kwotę 991 kor. 78 hal.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 21.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszerezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Zabłotów, dnia 16 stycznia 1914.

L. cz. E. 3177/10 (2623)
Edykt licytacyjny.

Dnia 18-go marca 1914 o godzinie pół do jedenastej przed południem odbędzie się w biurze Nr. 11, Sądu tutejszego licytacja całej realności whl. 36 w Porohach Nr. 11 wraz z przynależnościami.

Dom z przynależnościami (ogród i rola z przynależnościami) oceniono łącznie na 800 kor.

Najniższa. cena niż-j której sprzedaż nie nastąpi wynosi 400 kor.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym w biurze Nr. 11.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszerezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Sołotwina, dnia 17 grudnia 1913.

L. cz. E. 2826/13 (5) (2255)
Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.
Na wniosek strony egzekwującej Powiatowej Kasy oszczędności w Brzeżanach, odbędzie się dnia 18 marca 1914 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 2, na za-

sądzie zatwierdzonych warunków licytacya realności lwh. 884 ks. gr. Kozłów, dom mieszkalny i budynki gospodarcze.

Wartość szacunkowa 2948 kor.

Najniższa oferta 1965 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd tutejszy jako sąd hipoteczny zanotuje wyznaczenie terminu licytacyjnego.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupna, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w oddziale kanc. w biurze Nr. 2.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Kozowa, 24 stycznia 1914.

L. cz. E. III. 5320/13 (11) (1972)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Ryfki Podhorzer, odbędzie się dnia 19-go marca 1914 o godzinie 11 przed południem w biurze Nr. 27, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności lwh. 657 ks. gr. Tarnopol.

Willa z ogrodem (parkiem) i oficynami przy ul. Lelewela.

Wartość szacunkowa 45.237 kor. 48 h.

Najniższa oferta 22.619 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu jako sąd hipoteczny zanotuje wyznaczenie terminu licytacyjnego.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, (wyciąg tab., wyciąg katastralny, protokoły ocenienia itd.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w oddziale kancelaryjnym w biurze Nr. 27.

Takie prawa wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Tarnopol, dnia 19 stycznia 1914.

L. cz. E. 1740/13 (4) (1655)

Edykt licytacyjny.

Dnia 18-go marca 1914 o godzinie 8 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 19 odbędzie się licytacja:

a) realności obj. lwh. 2280 gm. Zabłotów, składającej się z chaty i parcy bud.,

b) realności lwh. 4572 tejże gminy, składającej się z roli i

c) połowy realności obj. lwh. 2063 tejże gminy, składającej się z drogi, Handzi z Kosowiczów Kosowicz własnych.

Wartość nieruchomości wystawionej na licytację ustala się na:

ad a) 302 kor. 25 h.,

ad b) 150 kor.,

ad c) 35 kor.

Najniższa cena wynosi:

ad a) 202 kor.,

ad b) 100 kor.,

ad c) 27 kor.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 21.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania

licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Zabłotów, 16 stycznia 1914.

L. cz. E. 4373/13 (6) (2975 1-3)

Strona zobowiązana Masa spadkowa s. p. Maryanny z Nastków Dydek w Starejwsi.

Edykt licytacyjny

Na wniosek strony egzekwującej Powiatowego Towarzystwa zaliczkowego w Brzozowie, odbędzie się dnia 4 marca 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 17, na zasadzie obecnie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

a) lwh. 606 ks. gr. Stara wieś, 19/84 części realności pod Nd. 423 położonej, składającej się z pb. 539 i 24 pgr. stanowiących rolę i pastwiska,

b) lwh. 729 ks. gr. Stara wieś, całe ciało hip., składające się z pgrnt. 1611/1 i 1613,

c) lwh. 735 ks. gr. Stara wieś, całe ciało hip., składające się z pgrnt. 1611/2 i 1612,

d) lwh. 1344 ks. gr. Stara wieś, całe ciało hipot., składające się z pgrnt. 1311/2, 1313 2, 1314/2, 1344/2 i 1345/2,

e) lwh. 1345 ks. gr. Stara wieś, 3/20 części ciała hipot., składającego się z pgrnt. 1287/1, 1305/75, 1310/3 i 1314/3.

Wartość szacunkowa:

ad a) 1881 kor.,

ad b) 496 kor.,

ad c) 580 kor.,

ad d) 1800 kor.,

ad e) 161 kor.

Najniższa oferta:

ad a) 1254 kor.,

ad b) 331 kor.,

ad c) 337 kor.,

ad d) 1200 kor.,

ad e) 107 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Brzozów, dnia 28 stycznia 1914.

L. cz. E. 2216/13 (11) (202)

Edykt licytacyjny.

Dnia 20 marca 1914 o godz. 9 przed południem odbędzie się w sądzie tut., w biurze Nr. 5, licytacya gospodarstwa wiejskiego z domem drewnianym składającego się:

a) 2/5 cz. realności lwh. 242,
b) 2/40 cz. realności lwh. 1089,
c) 2/20 cz. realności lwh. 1091,
d) 2/10 cz. realności lwh. 1092,
e) 2/30 cz. realności lwh. 2166 w gm. Jeleśnia.

Wartość szacunkowa:

ad a) wynosi 590 kor.,

ad b) wynosi 122 kor. 50 h.,

ad c) wynosi 40 kor.,

ad d) wynosi 220 kor.,

ad e) wynosi 614 kor.

Najniższa oferta:

ad a) 394 kor.,

ad b) 81 kor. 66 h.,

ad c) 26 kor. 66 h.,

ad d) 146 kor. 66 h.,

ad e) 409 kor. 40 h.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.

Zywiec, 10 grudnia 1913.

L. cz. E. 1831/13 (8) (1690)

Edykt licytacyjny.

Dnia 11 marca 1914 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w biurze Nr. 7, w sądzie tut. licytacya realności:

a) obj. lwh. 148 i

b) lwh. 717 ks. gr. gm. kat. Myszko-

wice wraz z przynależnościami.

Nieruchomości te zostały oszacowane następująco:

ad a) realność obj. lwh. 148 na 1740 koron,

ad b) realność obj. lwh. 717 na 400 koron.

Najniższa cena, poniżej której sprzedaż nie nastąpi wynosi:

ad a) 1160 kor.,

ad b) 266 kor. 67 h.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tut., w biurze Nr. 6.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Mikulicze, dnia 8 stycznia 1914.

L. cz. E. 10769/13 (2980)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej mał. Wasyla Sydoryna przez opiekuna Płomę Sydoryna w Kropiwniku, odbędzie się dnia 16 marca 1914 o godzinie 8 przed południem w sali I, na zasadzie obecnie zatwierdzonych warunków licytacya realności 1/4 części lwh.

15 ks. gr. gm. kat. Kropiwnik, gospodarstwo wiejskie złożone z budynków, ogrodu, roli, łąk i pastwiska.

Wartość szacunkowa 805 kor.

Najniższa oferta 536 kor. 66 hal.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w oddz. kanc. w biurze Nr. 1.

Takie prawa wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Katusz, dnia 30 stycznia 1914.

L. cz. E. 163/13 (2927)

Strona zobowiązana Franciszek i Karolina z Gmiterek Wielgosz.

Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Towarzystwa pożyczkowego w Narolu mieście, odbędzie się dnia 16 marca 1914 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 3, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya realności 2/3 części lwh. 131 ks. gr. Lpisko, gospodarstwo włościańskie.

Wartość szacunkowa 2047 kor.

Najniższa oferta wynosi 1364 kor. 66 hal.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd tut. jako sąd hipoteczny zanotuje wyznaczenie terminu licytacyjnego.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w oddz. kanc. w biurze Nr. 12.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III

Cieszanów, 10 lutego 1914.

L. cz. E. 1160/13 (3002)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie mał. Zofii Mostowej w Białogłównach, zastąpionej przez Annę 1 o Mostową, 2-śl. Dragon, odbędzie się dnia 18 marca 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 4, licytacya połowy realności obj. wyk. hip. l. 796 gm. Założę zobowiązanego Seliga Le-wintera własnej, składającej się z parcy bud. 151 i parcy grt. 37.

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 750 kor.

Najniższa cena wynosi 375 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się zatwierdza i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 4.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż są-

dowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy Oddział II.

Założce, dnia 9 lutego 1914.

L. cz. E. 1202/13 (4) (1653)

Edykt licytacyjny

Dnia 18 marca 1914 o godzinie 8-30 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 19, odbędzie się licytacya 1/3 części realności obj. lwh. 282 gm. Popielniki Nykotaja Semotiuksa Hrycia własnych składającej się z pola ornego.

Wartość nieruchomości wystawionej na licytację ustala się na 355 kor. 32 hal.

Najniższa cena wynosi 236 kor. 88 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 21.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamione będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Zabłotów, dnia 16 stycznia 1914.

L. cz. E. 3858/13 (7) (2720)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Eliasza Bakfana w Kopyczyńcach, odbędzie się dnia 18 marca 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 20, licytacya:

a) 10/16 części realności obj. lwh. 1016 gm. Kopyczyńce składającej się z pb. lkat. 678/2 obejście gospodarskie obsz. 1 ar. 22 m².

b) 2/16 części realności obj. lwh. 1017 gm. Kopyczyńce, składającej się z pgrt. 854,1 i 856 ogród obsz. 29 ar. 93 m².

c) połowy realności obj. lwh. 2233 gm. Kopyczyńce, składającej się z pgrt. 1119/3, 1118 2 i 3409,1 obejście z ogrodem i pole obsz. 39 ar. 1 m² wraz z przynależnościami, składającymi się z kilkunastu drzew owocowych.

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione:

ad a) na 1000 kor.,

ad b) na 100 kor.,

ad c) na 1300 kor.,

przynależności zaś ad c) na 30 kor.

Najniższa cena wynosi:

ad a) 666 kor. 67 hal.,

ad b) 66 kor. 67 hal.,

ad c) 886 kor. 66 hal.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej na wyznaczonym terminie licytacyjnym przed rozpoczęciem licytacji, inaczej pretensje tego rodzaju co do samej nieruchomości nie miałyby już znaczenia.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykażów hipotecznych dla wzmiankowanych części nieruchomości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Kopyczyńce, dnia 2 lutego 1914.

L. cz. E. VIII. 1280/13 (20) (1196)

Strona zobowiązana Izidor Weinberg w Rzeszowie.

Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Samuela Ingbera w Rzeszowie i spóln., odbędzie się dnia 13 marca 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 41 parter na zasadzie

obecnie zatwierdzonych warunków licytacyja realności:

a) lwh. 1037 ks. gr. Rzeszów, kamienica dwupiętrowa z wyłączeniem obszaru zajętego pod ulicę w obszarze 677 m².

b) lwh. 1155 ks. gr. Rzeszów, kamienica dwupiętrowa, z wyłączeniem obszaru zajętego pod ulicę o obszarze 568 m².

Wartość szacunkowa:

ad a) 99.201 kor.,

ad b) 104.392 kor.

Najniższa oferta:

ad a) 49.600 kor. 50 h.,

ad b) 52.196 kor.

ad a) i b) Nie jest przedmiotem licytacji ta część powyższych realności (o obszarze około 571 m²), która stanowi ulicę publiczną.

ad a) i b) Instalacje elektryczne uwzględnione przy ustaleniu wartości tych realności, a stanowiące własność elektrowni miejskiej, może nabywca z wyłączeniem elektromierzy, przejąć na własność za dopłatą tejże elektrowni miejskiej reszty należności, która w dniu licytacji wynosić będzie możliwie ad a) kwotę 748 kor. 90 h., zaś ad b) kwotę 788 kor. 10 h.

Do realności tych należą następujące przynależności:

ad a) urządzenie elektryczne, druty, lampy i t. p., oszacowane na 1250 kor.,

ad b) takie same urządzenie elektryczne oraz pompa wodociągowa, oszacowane na 1580 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w oddziale kancelaryjnym w biurze Nr. 41.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozstrzeżenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temu sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VIII.

Rzeszów, dnia 6 stycznia 1914.

L. cz. E. IX. 1217/13 (39) (2920 1—3)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej firmy Karol Korn odbędzie się dnia 14 maja 1914 o godz. 10 przed południem w c. k. sądzie powiatowym w Krakowie ul. św. Jana, biuro Nr. 44 licytacja następujących realności:

a) lwh. 137 ks. gr. gm. Kraków Dz. IV. Piasek, składającej się z parc. bud. lkat. 215/1 z trzema dwupiętrowymi murowanymi domami,

b) lwh. 140 tejże księgi grunt., składającej się z parc. bud. 215/5 z budynkiem murowanym dwupiętrowym,

c) lwh. 141 tejże księgi grunt., składającej się z drogi dojazdowej lkat. 215/6 do realności lwh. 137 i 138 gm. Kraków.

d) lwh. 142 tejże księgi grunt., składającej się z parc. bud. lkat. 215/7.

Wartość szacunkowa realności:

ad a) 408.423 kor.,

ad b) 114.920 kor.,

ad c) 1542 kor.,

ad d) 6000 kor.

Najniższa oferta:

ad a) 204.212 kor.,

ad b) 57.460 kor.,

ad c) 771 kor.,

ad d) 3000 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Sprzedaż powyższych realności ad a), b), c) (lwh. 137, 140, 141) nastąpi łącznie, nie poniżej najniższej oferty 262.443 kor.

C. k. Sąd powiatowy cywilny,

Oddział IX.

Kraków, dnia 9 lutego 1914

L. cz. E. 2499/12 (10) (2859)

Edykt licytacyjny.

Dnia 5 marca 1914 o godz. 9 przed południem w tut. sądzie w biurze Nr. 10 odbędzie się licytacja:

a) połowy realności lwh. 56 ks. gr. gm. Łopuszanka,

b) realności lwh. 59 ks. gr. gm. Łopuszanka,

c) realności lwh. 60 ks. gr. gm. Łopuszanka.

Cena szacunkowa:

ad a) lwh. 56 — 900 kor.,

ad b) lwh. 59 — 700 kor.,

ad c) lwh. 60 — 4100 kor.

Najniższa oferta:

ad a) lwh. 56 — 600 kor.,

ad b) lwh. 59 — 467 kor.,

ad c) lwh. 60 — 2733 kor.

Warunki licytacyjne normalnie ustalone i odnoszące dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym w biurze Nr. 10.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Dobromil, dnia 23 października 1913.

L. cz. E. 3585/13 (7) (2842)

Edykt licytacyjny.

Dnia 9 marca 1914 o godz. 11 przed południem, odbędzie się w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 8, licytacja realności obj. lwh. 198 gminy Posada olchowska wraz z przynależnościami, składającymi się i opisanymi w tus. protokole oszacowania z 29 września 1913 E. 3585/13 (3).

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytację jest oceniona na 1860 kor.

Najniższa cena wynosi 930 kor.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Sanok, dnia 13 stycznia 1914.

L. cz. E. 1384/13 (17) (2071)

Edykt licytacyjny.

Dnia 11 marca 1914 o godz. 10 przed południem odbędzie się w biurze Nr. 6 sądu tutejszego licytacja realności obj. lwh. 951, 891, 786 i 1099 ks. gr. gm. kat. Ładyczyn.

Nieruchomości powyższe są ocenione następująco:

I. realność obj. lwh. 951 na 2001 kor.,

II. realność obj. lwh. 891 na 3950 kor.,

III. realność obj. lwh. 786 na 700 kor.,

IV. realność obj. lwh. 1099 na 700 kor.

Najniższa cena, poniżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi:

ad I. 1834 kor.,

ad II. 2633 kor. 32 hal.,

ad III. 466 kor. 67 hal.,

ad IV. 466 kor. 67 hal.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, biuro Nr. 7.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VII.

Mikulicze, dnia 21 stycznia 1914.

L. cz. E. 2497/13 (1750)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Spółki fakturowej w Krośnie odbędzie się dnia 11 marca 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 47, II. piętro, licytacja:

a) realności lwh. 1030 gm. Iwoniec, składającej się z domu murowanego piętrowego i morg 16 s.² gruntu,

b) realności lwh. 465, 6 morgów 1286 s.² gruntu,

c) realności lwh. 597, 1398 s.² gruntu (z tego 1/8 część),

d) realności lwh. 524, 2 morgi 726 s.² gruntu,

e) realności lwh. 526, 1171 s.² gruntu (z tego 1/4 część),

f) realności lwh. 1060, 102 s.² gruntu.

Nieruchomości te oceniono:

ad a) na 82 828 kor.,

ad b) i c) na 11 697 kor. 49 hal.,

ad d) i e) na 4931 kor. 15 hal.,

ad f) na 202 kor.

Najniższa cena wynosi:

ad a), b), c), d), e) i f) 52.634 kor.

43 hal.

Realności pod b), c), d), e) i f) wyszczególnione uznaje się za tereny naftowe.

C. k. sąd powiatowy, Oddział IV.

Krosno, dnia 4 stycznia 1914.

L. cz. E. 4383/13 (5) (1881)

Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Towarzystwa kupieckiego w Rozwadowie odbędzie się dnia 17 marca 1914 o godzinie 10 przed południem, w biurze Nr. 10, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacyjnych następujących realności:

a) 2/12 cz. realn. lwh. 11 ks. gr. Łapiszów, pgrt. 411/11 rola,

b) lwh. 51 ks. gr. Dąbrowa wrzawska, pb. 69, 60 pgrt. 452, 449, 550, 551, 552/1, 553/1, 453/2, 454/2, 553/3, 535/5, 553/8 wraz z domem mieszkalnym i budynkami gospodarczymi,

c) lwh. 209 ks. gr. Dąbrowa wrzawska, pgrt. 453/1, 454/1, 455/2, 552/2, 553/2, 553/4, 553/6, 553/7 rola.

Wartość szacunkowa:

ad a) 207 kor. 74 hal.,

ad b) 6095 kor.,

ad c) 2735 kor.

Najniższa oferta:

ad a) 138 kor. 48 hal.,

ad b) 4064 kor.,

ad c) 1823 kor. 33 hal.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w oddziale kancelaryjnym, w biurze Nr. 10.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozstrzeżenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Rozwadow, dnia 24 stycznia 1914.

L. cz. E. 2355/13 (2) (2988 1—2)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Sch. bsy Wechselblatta. odbędzie się dnia 28 lutego 1914 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4 w Mielnicy, licytacja realności obj. lwh. 75 ks. gr. gm. kat. Kudryńce wraz z przynależnościami, składającymi się z 80 drzew owocowych.

Nieruchomość wystawiona na licytację, jest oceniona na 3220 kor., przynależności zaś na 163 kor.

Najniższa cena wynosi 2260 kor.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenty (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 4.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Mielnica, dnia 27 stycznia 1914.

L. cz. E. 976/13 (2974)

Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Pawła Hładkiego, odbędzie się dnia 2 marca 1914 o godzinie 9-30 przed południem w biurze Nr. 8 na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacyjnych realności lwh. 1109 ks. gr. gm. Ochochów 1/2 realności.

Wartość szacunkowa 275 kor.

Najniższa oferta 183 kor. 33 hal.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd tutejszy, jako sąd hipoteczny zanotuje wyznaczenie terminu licytacyjnego.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w oddziale kanc. w biurze Nr. 8.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozstrzeżenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Bolesław, dnia 1 lutego 1914.

L. cz. E. 1487/12 (7) (2996)

Dnia 10 marca 1914 o godz. 9 przed południem odbędzie się w biurze Nr. 8, w sądzie tutejszym licytacja realności lwh. 1105 gm. Lisowce, składającej się z pgr. 79/2, rola obsz. 8 ar. 10 m², pgr. 1575 rola obsz. 1 ha. 5 ar. 31 m² i pgr. 1190/2 rola, obsz. 54 ar. 38 m² i połowy realności lwh. 581 tej samej gm. składającej się z pbud. 9 obsz. 9 ar. 29 m² wraz z przynależnościami.

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione a to lwh. 1105 na 1100 kor. a połowa lwh. 581 na 240 kor.

Najniższa cena lwh. 1105 wynosi 733 kor. 34 hal. a lwh. 581 wynosi 160 kor.

Poniżej tych cen sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Tłuste, dnia 28 stycznia 1914.

L. cz. E. 2714/13 (8) (2620)

Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Betti

Schneid, odbędzie się dnia 20 marca 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 10, na zasadzie niniejszym zatwierdzonych warunków licytacyjnych połowy realności lwh. 623 ks. gr. gm. Perehinsko.

ocenionej na 6108 kor. 50 hal., z tem że

Najniższa oferta wynosi 4072 kor. 24 hal.

Do realności powyższej należą następujące przynależności: młyn, chata, kuźnia, stajnia, piwnica, stodoła, parkany i inne zabudowania gospodarskie oszacowane wraz z siłą wodną młyna w połowie na 4688 kor. 50 hal.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w oddziale kancelaryjnym Nr. 10.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozstrzeżenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

R. Zniatów, dnia 6 lutego 1914.

L. cz. E. 9385/13 (2719)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Altera Hochmana w Kałuszu, odbędzie się dnia 16 marca 1914 o godz. 3 po południu, w biurze Nr. III. na zasadzie obecnie zatwierdzonych warunków licytacyjnych następujących realności:

lwh. 1179 ks. gr. gm. Jasień gospodarstwo wiejskie złożone z domu ogrodu, roli, łąki i pastwiska,

23 lwh. 299 ks. gr. gm. Jasień ogród z rolą o pow. 1 ar. 86 m².

Wartość szacunkowa:

ad a) 1230 kor.,

ad b) 16 kor.

Najniższa oferta:

ad a) 820 kor.,

ad b) 10 kor. 66 hal.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w Oddz. kanc. Nr. III.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozstrzeżenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, będą zawiadamiane o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy Oddział VII.

Kałusz, dnia 24 stycznia 1914.

L. cz. E. 2813/13 (4) (2256)

Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Powiatowej Kasy oszczędności w Brzeżanach odbędzie się dnia 18 marca 1914 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 2, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacyjnych następujących realności:

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w Oddz. kanc. w biurze Nr. 2.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy Oddział V.
Kozowa, dnia 24 stycznia 1914.

L. cz. E. 3399/13 (2588)
E d y k t.

W niżej wymienionym sądzie w biurze Nr. 9, odbędzie się dnia 19 marca 1914 o godzinie 9 przed południem, licytacja realności objętej lwh. 89 ks. gr. gm. kat. Borszczów, ocenionej na 5045 kor.

Najniższa cena niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 2522 kor. 50 h.

Warunki licytacyjne i inne odnoszące dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym w biurze Nr. 25 Oddział VI.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. IV.
Borszczów, dnia 5 lutego 1914.

L. cz. E. 2475/13 (2587)
E d y k t.

W niżej wymienionym sądzie w biurze Nr. 9 odbędzie się dnia 19 marca 1914 o godzinie 9 przed południem licytacja całej posiadłości objętej lwh. 81 gm. Kozaczyzna ocenionej na 2210 koron.

Najniższa oferta, poniżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 1540 kor.

Warunki licytacyjne i inne odnoszące dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym w biurze Nr. 25 oddział VI.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już są wpisane, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadomi się o dalszych wydarzeniach tego postępowania tylko przez ogłoszenie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu i nie wskażą mu pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
Borszczów, dnia 6 lutego 1914.

L. cz. E. 4883/13 (13) (2724)
E d y k t.

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Mose-sa Münster w Zabju, odbędzie się dnia 20 marca 1914 o godzinie 9 przed południem, w biurze Nr. 2 Rynek, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacja realności:

lwh. 453 ks. gr. Hryniawa pgr. 2779/3, 2781/1, 2867/3, 2867/56, 2867/55 i 574.

Wartość szacunkowa 9793 kor.

Najniższa oferta 6590 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny i protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w oddziale kancelaryjnym Nr. 2.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszcze-

nia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Kuty, dnia 3 lutego 1914.

L. cz. E. 7868/13 (2982)
E d y k t.

Dnia 24 marca 1914 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 29, odbędzie się licytacja realności lwh. 1131 gm. Rieczka, przeszło dwa morgi pastwiska.

Nieruchomość ta wystawiona na licytację jest oceniona na 1575 kor.

Najniższa cena wynosi 1050 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Kosów, 14 lutego 1914.

L. cz. E. 3660/13 (5) (3001)
E d y k t.

Na żądanie Lei Stieglitz, odbędzie się dnia 20 marca 1914 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2, licytacja realności:

a) 1/8 części lwh. 89,

b) 1/8 części lwh. 89 ks. gr. gm. kat. Żabno, obejmująca 1 phud. o powierzchni 1 ar. 47 m².

Nieruchomości powyższych części wystawione na licytację są ocenione:

ad a) 500 kor.,

ad b) 300 kor.

Najniższa cena wynosi:

ad a) 333 kor.,

ad b) 200 kor.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które niniejszemu się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tab., wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić w sądzie najpóźniej na wyznaczonym terminie licytacyjnym przed rozpoczęciem licytacji, inaczej pretensje tego rodzaju co do samej nieruchomości nie miałyby już znaczenia.

Osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już są wpisane, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadomi się o dalszych wydarzeniach tego postępowania tylko przez ogłoszenie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu tego sądu i nie wskażą mu pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy Oddział II.
Żabno, dnia 3 lutego 1914.

L. cz. E. 3087/13 (2924 1—3)
E d y k t.

Dnia 16 marca 1914 o godzinie 11:30 przed południem w sądzie tutejszym w biurze Nr. 3 odbędzie się licytacja realności lwh. 1248 gm. Buczac, składającej się z par. bud., na której stoi dom murowany z cegły o 2 pokojach i kuchni z podłogami, kryty gontem, oraz osobno stajnia i komora kryte dachówką oraz par. grunt. stanowiący 944 sąż² ogrodu i 661 sąż² pastwiska.

Wartość szacunkowa 11.459 kor., w czem mieści się wartość budynków 8590 kor.

Najniższa cena wynosi 5739 kor.

Odnosne akta przejrzeć można w tut. sądzie.

C. k. Sąd powiatowy.
Buczac, 23 stycznia 1914.

L. cz. E. 1324/12 (6) (2925)
E d y k t.

Dnia 6 marca 1914 o godzinie 9 rano odbędzie się licytacja połowy realności lwh. 43 gm. Skomorosze oceniona na 350 kor.

Najniższa oferta wynosi 233 kor. 44 halery.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. IV.
Budzanów, dnia 27 stycznia 1914.

L. cz. E. 4451/13 (5) (2976)
E d y k t.

Strona zobowiązana Jan Stepanik syn Michała w Jabłownicy polskiej.

Na wniosek strony egzekwującej Marty Stepsnik w Jabłownicy polskiej, odbędzie się dnia 26 lutego 1914 o godzinie 10 przed

południem w biurze Nr. 17, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacja realności:

lwh. 181 ks. Jałonica polska cała realność pod Nr. d. 54 położona, składająca się z par. bud. 164 i 247 i gr. 122/2, 240 239/1 i 122/1 stanowiących ogród i rolę.

Wartość szacunkowa 2275 kor.

Najniższa oferta wynosi 1516 kor. 67 hal.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy Oddział IV.
Brzozów, dnia 23 stycznia 1914.

L. cz. E. 1708/13 (13) (2944 1—3)
E d y k t.

Dnia 5 marca 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 1, odbędzie się licytacja realności lwh. 448 gm. Dubiecko wart. 12.270 kor., oraz przynależności, składające się z krzaków na pgr. 895 i 909/19 się znajdujące wartości 2880 kor.

Najniższa cena wynosi 10.100 kor.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. V.
Monasterzyska, dnia 17 stycznia 1914

L. cz. E. 2168/13 (5) (2986 1—2)
E d y k t.

Na żądanie Towarzystwa komercyjnego kredytowego w Uściu biskupiem, odbędzie się dnia 28 lutego 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 4, w Mielnicy licytacja realności obj. lwh. 1062 gm. kat. Babinec ad Krzywce wraz z przynależnościami składającymi się z 15 drzew owocowych.

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 300 kor., przynależności zaś na 30 kor.

Najniższa cena wynosi 220 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się równocześnie zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Mielnica, dnia 21 stycznia 1914.

L. cz. E. 5490/13 (5) (2694 1—2)
E d y k t.

Dnia 6 marca 1914 o godz. 11 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 8, odbędzie się licytacja jednej czwartej (1/4) części realności obj. lwh. 84 ks. gr. gm. Zahutyń wraz z przynależnościami.

Nieruchomości powyższej jedna czwarta część wystawiona na licytację jest oceniona na kwotę 690 kor. z utrzymaniem dożywocia.

Najniższa cena wynosi 345 kor.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. IV.
Sanok, dnia 20 stycznia 1914.

L. cz. E. 3945/13 (8) (1559 1—2)
E d y k t.

Dnia 25 lutego 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 9, odbędzie się licytacja połowy realności lwh. 2357 gm. Uście zielone wartości 1050 kor. wraz z przynależnościami wartości 10 kor.

Najniższa cena wynosi 706 kor. 66 hal.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Monasterzyska, dnia 7 stycznia 1914.

L. cz. E. 4980/13 (5) (2487)
E d y k t.

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Galie. funduszu krajowego poboru opłaty szynkarskiej we Lwowie, odbędzie się dnia 3 marca 1914 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 10, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacja realności:

a) 4/20 części lwh. 65 ks. gr. Rozwadów,

b) 12/380 części lwh. 351 ks. gr. Rozwadów.

Wartość szacunkowa:

ad a) 774 kor.,

ad b) 80 kor.

Najniższa oferta:

ad a) 387 kor.,

ad b) 40 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w oddziale kancelaryjnym, w biurze Nr. 10.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy

zgłosić w sądzie najpóźniej na wyznaczonym terminie licytacyjnym przed rozpoczęciem licytacji, inaczej pretensje tego rodzaju co do samej nieruchomości nie miałyby już znaczenia.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. V.
Rozwadów, dnia 28 stycznia 1914.

Ч. сп. Пр. 3/14 (2) (2829)
О г о л о ш е н е.

В Імені Гро Цісарского Величества!
Ц. к. Суд окружной в Перемишля яко Трибунал для справ прасових, рішив на підставі §§ 489 і 493 п. к. і § 37 зак. прас., що зміст статт уміщеної в числі 6 часописи „Руская Земля“ з дня 12 лютого 1914:

а) під заголовком „Наша сила“ в уступі від слів „а що есть православна віра?“ до слів „тиж невільником других“;

б) під заголовком „Дивачний процес і граф Бобринський“ в уступі від слів „але на тим богослуженню“ до слів „латинського костела“;

г) під заголовком „Християнство а жидівство і магометанство“ в уступі від слів „Чи тим, що хотів поганин, аж докінця — містить в собі ад а) і б) знамена провини з § 303 зак. кар., ад г) з § 302 зак. кар. і затім уславадливена єсть заряджена через ц. к. Прокуратора державного конфіската сеї часописи.

В наслідок сего рішення, заборонене єсть даліше розповсюджувана тої статт, а забралий наклад має бути знищений.

Ц. к. Суд окружной, Відділ VIII.
Перемишль, дня 16 лютого 1914.

Ч. сп. Е. 3331/13 (6) (2880)
Ліцитаційний едикт: і зване до зголо-

шення.

На внесена екзеквучої сторони Івана Іерика, відбуде ся дня 17 марта 1914, о годині 9 30 перед полуднем, в тім суді, комната число 211, П. п. на підставі вже затверджених умов ліцитація слідуєчих недвижимостей:

а) ґрунтова книга гром. Сушиця рикова вик. гіп. число 94 1,2 реальности сільської,

б) ґрунтова книга гром. Сушиця рикова вик. гіп. число 164 ціла реальність сільська.

Вартість після оцінення:

ad a) на 2615 кор. 37 сот.,

б) на 270 кор. 03 сот.

Найни́зша оферта:

ad a) 1744 кор.,

б) 180 кор. 02 сот.

Низше найменшої оферти продаж не відбудеть ся.

Ц. к. Суд повітовий, Відділ V.

Старий Самбір, дня 10 лютого 1914.

Ч. сп. Е. 1536/13 (9) (2989 1—3)
Е д и к т.

Дня 11 марта 1914 о 9 рано в низше означенім суді, комната ч. 9 відбуде ся переторг цілої реальности вгч. 773 і 760 гром. Ковалівка.

Продати ся маючі недвижимости суть оцінені на 1000 кор. і 400 кор.

Пайни́зша подача виносить 667 кор. і 267 кор.

Ц. к. Суд повітовий, Відділ V.

Монастериска, дня 22 січня 1914.

Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. C. 64/14 (2946)
E d y k t.

Przeciw niewiadomemu z miejsca pobytu Michałowi Zajączkowskiemu z Nienowic wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Radymnie przez Jewkę Zajączkowską w Nienowicach pozew o zapłacenie kwoty 450 kor. zpn.

Na podstawie tego pozwu wyznaczono audyencję do ustnej rozprawy na dzień 26 lutego 1914, o godzinie 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w ratuszu.

Celem surzeżenia praw pozwanego ustanawia się kuratorem do aktów Hrycia Skoczyłasa, wójta w Nienowicach.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Radymno, dnia 13 lutego 1914.

Wykaz

panujących w Galicyi chorób zaraźliwych zwierzęcych, zestawiony na podstawie sprawozdań c. k. Starostw, przedłożonych od 14. do 21. lutego 1914.

Epizootycya	Powiat	Miejscowość
Pryszczycza	Chrzanów Gródek Jagielloński Lwów	Trzebinia wieś obsz. dw. (1 zagr.); Karaczynów (1 zagr.); Kleparów (1 zagr.);
Waglik	Borszczów Rawa Ruska Sambor Skole Sniatyn Żółkiew	Głęboczek ob. dw. (1 zagr.); Wierzbica ob. dw. (1 zagr.); Biskowice ob. dw. (1 zagr.); Synowódzko Wyżne (1 zagr.); Karłów (1 zagr.), Krasnostawce (1 zagr.), Tuława (1 zagr.); Kłodno Wielkie (1 zagr.);
Szelestnica	Brzozów Buczacz	Jasionów (1 zagr.); Ladkie (1 zagr.);
Nosaczna	Kołomyja Sniatyn Sokal	Kornicz ob. dw. (1 zagr.); Mikulicze ob. dw. (1 zagr.); Worochta ob. dw. (1 zagr.);
Świerzb u koni	Bóbrka Borszczów Brzeżany Brzozów Buczacz Drohobycz Gródek Jagielloński Horodenka Husiatyn Jasło Jaworów Kałusz Kamionka Strumiłowa Lwów Nadwórna Peczeniżyn Podhajce Przemysły Rohatyn Sambor Stanisławów Tarnopol Tumacz Trembowla Zaleszczyki Lwów miasto	Budków (1 zagr.), Siedliska ob. dw. (1 zagr.); Cygany ob. dw. (1 zagr.); Brzeżany ob. dw. (1 zagr.), Glinna ob. dw. (1 zagr.), Łapszyn (1 zagr.); Dydnia (2 zagr.); Kościelniki (3 zagr.), Potok Złoty gm. i ob. dw. (3 zagr.); Dobrohostów (1 zagr.), Krynica (8 zagr.); Zawidowice ob. dw. (1 zagr.); Siekierczyn ob. dw. (1 zagr.), Strzylcze ob. dw. (1 zagr.); Tłustenie ob. dw. (1 zagr.); Żubno szlacheckie ob. dw. (1 zagr.); Jaworów (1 zagr.); Dołpotów ob. dw. (1 zagr.); Busk ob. dw. (1 zagr.), Krzywulanka (1 zagr.); Toliszczów (1 zagr.), Zuchorzyce ob. dw. (1 zagr.); Hawryłówka (3 zagr.), Wołosów (3 zagr.); Peczeniżyn (1 zagr.); Białokiernica (1 zagr.), Rosochowaciec ob. dw. (3 zagr.), Zarwanica (4 zagr.); Hanaczówka ob. dw. (1 zagr.); Czahrów (1 zagr.), Koniuszki ob. dw. (1 zagr.), Wasieczyn ob. dw. (1 zagr.); Bilinka Mała ob. dw. (1 zagr.), Radłowice ob. dw. (1 zagr.); Kończaki Nowe (1 zagr.), Kończaki Stare (1 zagr.), Krechowce (2 zagr.), Meducha gm. i ob. dw. (6 zagr.); Proszowa ob. dw. (1 zagr.); Stryhańce ob. dw. (1 zagr.); Brykula Nowa ob. dw. (1 zagr.); Zaleszczyki Stare (1 zagr.); Dzielnica I. (1 zagr.);
Wścieklizna	Bóbrka Dobromil Drohobycz Lisko Mościska Myślenice Podgórze Podhajce Rohatyn Sniatyn Stryj Tarnobrzeg Wieliczka Żółkiew Żydaczów Lwów Miasto	Budków (1 zagr.), Chodorów (1 zagr.), Hołdowice (1 zagr.); Arkamów; Schodnica (1 zagr.); Olszanica; Czyżowice (1 zagr.); Stonne (1 zagr.), Sułkowice (1 zagr.); Krzęcin (1 zagr.); Wiśniowczyk (1 zagr.); Mełna (1 zagr.); Sniatyn (1 zagr.); Stryj (1 zagr.); Rozwadów (1 zagr.); Grabówki; Błyszczewody; Derżów ob. dw. (1 zagr.); Dzielnica I. (1 zagr.);
Pomór świn	Biała Brody Cieszanów Mościska Sokal Żółkiew	Bestwina ob. dw. (1 zagr.); Ponikwa ob. dw. (1 zagr.); Lubliniec Nowy (5 zagr.); Dołhomosie ob. dw. (1 zagr.); Sokal (1 zagr.); Turynka (4 zagr.);
Rótyca świn	Biała Brody Brzesko Gorlice Podhajce Radziechów Rohatyn Wadowice	Lipnik (2 zagr.); Rażniów (1 zagr.); Biskupiec Radłowski (1 zagr.), Pojawie (1 zagr.); Konieczna (1 zagr.); Złotniki ob. dw. (1 zagr.); Wolica Baryłowa (1 zagr.); Rohatyn (1 zagr.); Wysoka (1 zagr.);
Cholera drobiu	Mościska Zborów	Nikłowice (11 zagr.); Nuszcze ob. dw. (1 zagr.);

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów. dnia 21. lutego 1914.

L. cz. C. I. 53/14

(2943)

E d y k t.

Przeciw Dmytrowi Hamulka synowi Iwana z Futor, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Lubaczowie przez Michała Seredę w Futorach pozew o 761 kor. 26 h. Na podstawie pozwu tego wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 24 lutego 1914.

Celem strzeżenia praw Dmytra Hamulki ustanawia się p. dr. Szałę, adwokata w Lubaczowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Dmytra Hamulkę w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy Oddział I.
Lubaczów, dnia 24 stycznia 1914

L. cz. C. II. 110/14 (2), C. II. 146/14 (1) (2964)

Przeciw Ludwikowi Bienkowskiemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Rzeszowie przez Henryka Czernego i Stanisławę Białobrodę pozew o kwoty 400 kor. i 280 kor.

Na podstawie pozwu tego wyznaczono rozprawę na dzień 23 lutego 1914, o godz. 9 przed południem.

Celem strzeżenia praw Ludwika Bienkowskiego ustanawia się p. dr. Stępkę, adwokata w Rzeszowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie tegoż w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Rzeszów, dnia 20 lutego 1914.

L. cz. C. I. 78/14/14 (1) (2973)

E d y k t.

Przeciw nieobjętej masie spadkowej po b. p. Herschu 2-im. Kirschnerze zw. Seiferem wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Boleszowcach przez Hindę Fränkel w Boleszowcach pozew o 1000 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 25 lutego 1914, o godzinie 9 przed południem.

Celem strzeżenia praw pozwanej masy ustanawia się p. c. k. notaryusza Buszyńskiego w Boleszowcach kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwaną masę w rzecznej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Boleszowce, dnia 12 lutego 1914

L. cz. C. IV. 52/14 (1) (2886)

E d y k t.

Przeciw Wasylinie Sarańczuk, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Zaleszczykach przez Jakóba Sałandyka w Sinkowie pozew o zapłatę 440 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczona została audyencya na dzień 28 lutego 1914, o godz. 9 przed południem, biuro Nr. 6.

Celem strzeżenia praw pozwanej ustanawia się p. dr. Wagschala, adwokata w Zaleszczykach, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwaną w rzecznej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Zaleszczyki, dnia 12 lutego 1914.

L. cz. C. I. 85/14 (2153)

E d y k t.

Przeciw Schulimowi Fischheimerowi z Rudak, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Rudkach przez Mendla Lorbebauma i tow. pozew o uznanie własności do pretensyi 425 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczony został termin do ustnej rozprawy na dzień 9 marca 1914, o godz. 9 przed południem, biuro Nr. 14.

Celem strzeżenia praw Schulima Fischheimera ustanawia się p. Eugeniusza Kawińskiego, c. k. notaryusza w Rudkach, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Schulima Fischheimera w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Rudki, dnia 31 stycznia 1914.

L. cz. C. I. 104/14 (2873)

E d y k t.

Przeciw Schulimowi Fischheimerowi z Rudak, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Rudkach przez Mendla Lorbebauma i Jakóba Friesla w Rudkach pozew

o uznanie własności do pretensyi 700 koron zpn. i zezwolenie na przeniesienie prawa własności tejże na rzecz powodów.

Na podstawie pozwu wyznaczona termin do ustnej rozprawy na dzień 17 marca 1914, o godzinie 9 przed południem, biuro Nr. 14.

Celem strzeżenia praw pozwanego Schulima Fischheimera ustanawia się p. adwokata dr. Dormana w Rudkach kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie tegoż Schulima Fischheimera w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on sam w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Rudki, dnia 8 lutego 1914.

L. cz. C. I. 86/14 (2) (2972)

E d y k t.

Przeciw nieobjętej masie spadkowej po b. p. Srułu Herschu Kirschnerze zw. Laufer i Markusowi Sofer, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Boleszowcach przez Jakóba Laufera w Boleszowcach pozew o uznanie i wpis prawa własności i zastawu.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 26 lutego 1914, o godzinie 9 przed południem.

Celem strzeżenia praw pozwanym ustanawia się p. dr. Tennenbauma, adwokata w Boleszowcach, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanym w rzecznej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Boleszowce, dnia 20 lutego 1914.

L. cz. E. 105/13 (46) (2912)

E d y k t.

P. Leonowi Szubertowi, ostatnio w Siarczanej górze zamieszkałemu, toczącej się przed tutejszym c. k. sądem, w sprawie egzekucyjnej p. Karola Jezierskiego przeciw p. Leonowi Szubertowi o 40.000 kor. zpn. — ma być doręczoną ts. uchwała z dnia 3-go listopada 1913 E. 105/13 (36) oraz uchwała c. k. sądu kraj. wyższego w Krakowie z dnia 17 listopada 1913 R. II. 370/13 (2), którą odrzucono rekurs zobowiązanego przeciw ts. uchwale z dnia 8-go października 1913 E. 105/13 (28).

Ponieważ niewiadomo, gdzie p. Leon Szubert przebywa, ustanawia się w celu strzeżenia jego praw kuratora w osobie dr. Stanisława Rowińskiego, adw. kraj. w Krakowie.

Tenże kurator zastępywać będzie p. Leona Szuberta w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VIII.
Kraków, dnia 17 stycznia 1914.

L. cz. C. I. 24/14 (1481)

E d y k t.

Przeciw nieobecnej Paraszce Łazuta z domu Mondyk przedtem w Myszkowicach wniósł Fedko Łazuta w Myszkowicach przez adw. dr. Rossbergera w Mikulińcach pozew o 560 kor. 78 hal.

Rozprawa odbędzie się dnia 6 marca 1914, o godz. 8 rano, biuro Nr. 3.

Ustanowiony celem strzeżenia praw pozwanej kuratorem adwokat dr. Brumer w Mikulińcach zastępywać ją będzie, dopóki się w sądzie nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Mikulińce, dnia 26 stycznia 1914

L. cz. Cw. 5205/13 (2) (1956)

E d y k t.

Przeciw Mikołajowi Stachów, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu przez Stowarzyszenie pożyczkowe „Wzajemnej Pomocy” w Chorostkowie pozew o 559 kor. 90 hal.

Na podstawie tego pozwu wydano nakaz zapłaty pod dniem 8 sierpnia 1913 do l. cz. Cw. 5205/13 (1).

Celem strzeżenia praw Mikołaja Stachów ustanawia się p. adwokata dr. Menkosa w Tarnopolu kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kuranda w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Tarnopol, dnia 12 grudnia 1913.

L. cz. Cg. I. 514/13 (1) (2288)

E d y k t.

Przeciw Józefowi Krzyśków vel Marcińskiemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu przez Maryę Biłous zam. Krzyśków pozew o płacenie alimentacyj zpn.

Na podstawie pozwu tego wyznaczono I-szą audyencyę na dzień 9 grudnia 1913, o godz. 8:30 rano, sala Nr. 8.

Celem strzeżenia praw niewiadomego z miejsca pobytu pozwanego ustanawia się p. dr. Wilhelma Landaua, adwokata w Tarnopolu, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie powyższego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział I.
Tarnopol, dnia 23 listopada 1913.

L. cz. Cw. 502/14 (1) (2771)

E d y k t.

Przeciw niewiadomemu z miejsca pobytu Zallewii Wolfowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego jako handlowego w Stryju przez Barla Reinharza pozew o 2000 kor. zpn.

Celem strzeżenia praw Zalleli Wolfa ustanawia się p. dr. Polturaka, adwokata w w Stryju, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Zalleli Wolfa w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy,
Oddział II.

Stryj, dnia 31 stycznia 1914.

L. cz. C. XXV. 1600/13 (1722)

E d y k t.

Przeciw nieobjętej masie spadkowej s. p. Rozalii Wojciechowskiej wniesiony został do c. k. sądu powiatowego S. I. we Lwowie przez Maryę z Łabowiczów Protlungową pozew o 400 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 29 grudnia 1914, o godzinie 9 rano, sala Nr. XIII.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. adw. dr. Jarosława Oleśnickiego we Lwowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie nieobjętą masę spadkową s. p. Rozalii Wojciechowskiej w rzecznej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy S. I., Oddział XXV.
Lwów, dnia 19 grudnia 1913.

L. cz. C. 235/14 (2825)

E d y k t.

Przeciw Wiktorowi Podgórecznemu synowi Jana, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Czortkowie przez Dawida Wachtla z Kociubińczyk pozew o 300 kor.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw kuranda ustanawia się p. dr. Nawarskiego, adwokata w Czortkowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kuranda w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on sam w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy Oddział II.
Czortków, dnia 31 stycznia 1914.

L. cz. C. II. 766/13 (1) (260)

E d y k t.

Przeciw nieobecnemu Romanowi Kot, przedtem w Bredtheimie wniesli Piotr Babiarz i Joanna Babiarz urodz. Zając w Bredtheimie przez adwokata dr. Jakoba Andermana skargę o uznanie własności i zeznanie kontraktu zpn.

Pierwsza audyencya odbędzie się dnia 23 kwietnia 1914, o godzinie 11:30 przed południem, w biurze Nr. 14.

Ustanowiony dla strzeżenia praw pozwanego kuratorem p. adwokat dr. Szpunar w Delatynie, będzie go zastępywać, dopokąd się w sądzie nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Delatyn, dnia 23 grudnia 1913.

L. cz. C. IV. 45/14 (1) (2995)

E d y k t.

Przeciw nieobecnemu Petrowi Tybel z Tarnawki wniosła Anna Tybel z Wisłoczka pozew o 580 kor.

Rozprawę wyznaczono na dzień 3-go marca 1914, o godzinie 9 rano.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanowiono kuratorem p. adwokata dr. Flama z Rymanowa.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Rymanów, dnia 16 lutego 1914.

L. cz. C. III. 92/14 (1) (2992)

E d y k t.

Przeciw Maryi Demczuk urodz. Lina, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w

Radziechowie przez spadkobierców s. p. Anny Iwanickiej pozew o 382 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 25 lutego 1914, o godz. 8 przed południem, sala Nr. II.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. adwokata dr. Charaka w Radziechowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwaną w rzecznej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Radziechów, dnia 11 lutego 1914.

L. XVII. 1635/2 ex 1914.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z 21. lutego 1914 L. XVII. 1635/2, zmieniające częściowo rozporządzenie z 28. czerwca 1888 L. 67.594/87 (Dz. u. kr. L. 74) o oględzinach zwierząt do rzezi i klucia przeznaczonych oraz mięsa z tychże w brzmieniu zmienionem rozporządzenia z 30. czerwca 1904 L. 56.087 (Dz. u. kr. L. 76) i 29. czerwca 1910 L. XVII. 5812 (Dz. u. kr. L. 147)

Celem usunięcia niedogodności, połączonych z dotychczasowym sposobem oznaczania mięsa za pomocą plomb, zarządza się w porozumieniu z Wydziałem krajowym co następuje:

Artykuł I.

Paragrafy: 9, 10, 18, 23, 24, 26 i 28 rozporządzenia z 28. czerwca 1888 L. 67.594/87 (Dz. u. kr. L. 74) w brzmieniu zmienionem rozporządzeniami z 30. czerwca 1904 L. 56.087 (Dz. u. kr. L. 76) i 29. czerwca 1910 L. XVII. 5812 (Dz. u. kr. L. 147) zmienia się następująco:

1) w § 9 ustęp 5 zastępuje się słowa „przyrzędów do plombowania mięsa” słowami „przyrzędów do oznaczania (stampilowania) mięsa”;

2) w § 10 ustęp 4 punkt 2 i 5 zastępuje się słowa „plombą gminną” słowami „odciskami gminnej pieczęci farbowej”, a słowa „przyrzęd do plombowania” słowami „przyrzędy do oznaczania (stampilowania)”,

3) § 18 ma w przyszłości opiewać:

Oznaczenie mięsa przydatnego

do spożycia.

Mięso, które oglądacz uznaje za przydatne do spożycia, ma być zaraz po dokonaniu oględzin poznaczone (ostampilowane) gminną pieczęcią farbową i to albo przez samego oglądacza albo też pod jego osobistym nadzorem.

Pieczęć, o której wyżej mowa, ma być sporządzona z metalu (najlepiej ze stali) i zawierać w kolistym polu o średnicy co najmniej 3 1/2 cm.: nazwę miejsca oraz dzień i miesiąc rzezi. Brzeg, litery i liczby pieczęci występować muszą ostro i wyraźnie.

Do oznaczania (stampilowania) mięsa wolno używać jedynie farby niebieskiej, zdrowiu ludzkiemu nieszkodliwej, szybko wysychającej i nieodbarwiającej się nawet przy peklowaniu i wędzeniu.

Odciski pieczęci należy umieścić po obu stronach ciała w następujących miejscach:

I. u bydła rogatego i świń:

- a) na głowie,
- b) na bocznej powierzchni szyi,
- c) na łopacie,
- d) na tylnej powierzchni przedramienia,
- e) na bocznej ścianie klatki piersiowej,
- f) na łędźwiach,
- g) na zewnętrznej i wewnętrznej powierzchni uda,
- h) na zewnętrznej powierzchni podudzia,
- i) na języku,

II. u cieląt, owiec i kóz:

- a) na łopacie,
- b) na grzbiecie,
- c) na ścianie brzusznej,
- d) na zewnętrznej powierzchni uda,

III. u cieląt w skórze, których mięso ma być wewnątrz kraju (w Galicji) sprzedane lub przerobione na towary mięsne, po oddzieleniu skóry na dotyczących miejscach:

- a) na wewnętrznej powierzchni przedramienia,
- b) na bocznej ścianie klatki piersiowej po za stawem łokciowym,
- c) na wewnętrznej powierzchni uda,
- d) na zewnętrznej powierzchni podudzia,

IV. u prosiąt cycowych na ścianie brzusznej.

U cieląt, owiec i jagniąt, o ile te rodzaje zwierząt przeznaczają się do wywozu poza granicę kraju w stanie nieoskórowanym, wystarcza umieszczenie odcisku pieczęci farbowej na mostku w pobliżu chrząstki łopatkowej i wewnątrz jamy brzusznej obok tłuszczu kołonerkowego. Jeżeli jednak mięso takie ma być w obrocie wewnątrz kraju sprzedane, lub przerobione na towary mięsne, natenczas przed dopuszczeniem do sprzedaży, względnie przeróbki, musi być w miejscu przeznaczenia zgłoszone u miejscowego oglądacza i dodatkowo ostampilowane w miejscach wymienionych pod II., względnie III.

Na życzenie właściciela obowiązani są oglądacze oznaczyć (ostampilować) mięso

także na innych miejscach aniżeli wymienione pod I., względnie II., III. i IV.

Przy wysyłce do innej miejscowości należy umieścić odcisk pieczęci na każdym kawałku mięsa.

Jeżeli mięso ma być wysłane do innej miejscowości celem sprzedaży lub przeróbki na towary mięsne, natenczas prócz powyższej pieczęci, stwierdzającej przydatność do spożycia, musi być na każdym kawałku zaopatrzone przez oglądacza jeszcze odciskiem pieczęci farbowej, zawierającej w trójkątnym polu: nazwę miejsca rzezi, słowo „Wywóz” i numer bieżący dotyczącego certyfikatu wywozu na dowód, że przed wydaniem certyfikatu było ponownie oglądane i za przydatne do wysyłki uznane. Pieczęć ta o ścianach bocznych co najmniej 5 cm. długich, sporządzona być ma również z metalu, a do jej odbijania wolno używać jedynie barwika niebieskiego o własnościach powyżej określonych.

Odcisk tej trójkątnej pieczęci należy umieścić także na certyfikacie wywozu w rubryce „Uwaga”.

Umieszczanie na wzmiankowanych w tym paragrafie miejscach ciała odcisków jakiegokolwiek innych pieczęci, jest bezwarunkowo wzbronione. Nie wolno również używać do oznaczania mięsa w celach przywrotnych takich samych lub podobnych pieczęci i barwików, jakie według postanowień tego paragrafu używane być mają do oznaczania (stampilowania) mięsa w celach urzędowych.

Pieczęci do oznaczania (stampilowania) mięsa mają być zawsze utrzymywane w czystości i przechowywane przez oglądacza w zamknięciu, który za wszelkie ich nadużycie jest osobiście odpowiedzialny.

4) w § 23 ustęp 1 i 2 zastępuje się słowo „nieplombowane” słowem „niepoznaczone (nieostampilowane)”, a słowa „plombą miejscową” słowami „odciskami miejscowej pieczęci farbowej”;

5) w § 24 ustęp 1 zastępuje się słowa „plombą tej gminy” słowami „pieczęcią (stampilią) tej gminy”, a słowa „plombą miejscowości rzezi” słowami „odciskami pieczęci farbowej miejscowości rzezi”;

6) w § 26 ustęp 3, punkt 2 i 3 zastępuje się słowa „zaopatrzone plombą” słowami „zaopatrzone odciskami gminnej pieczęci farbowej”, słowa „oprócz plomb” słowami „oprócz przepisanych odcisków pieczęci farbowej”, a słowa „plombą zaopatrzonego” słowami „według przepisu poznaczonego (ostampilowanego)”;

7) w § 28 ustęp 1 zastępuje się słowa „przyrzęd do plombowania” słowami „przyrzędów do oznaczania (stampilowania) mięsa”.

Artykuł II.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem 1 maja 1914.

We Lwowie, 21 lutego 1914.

C. k. Namiestnik.

L. cz. Cg. II. 953/13 (1) (603)

E d y k t.

Przeciw Antoniemu Eugeniuszowi Noelowi, przedtem we Lwowie zamieszkałemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu krajowego cywilnego we Lwowie przez dr. Wacława Wnuczek Łobaczewskiego we Lwowie pozew o zapłatę kwoty 2437 kor. 73 hal. itd.

Na podstawie pozwu tego wyznaczoną została I-sza audyencya do ustnej rozprawy na dzień 31 grudnia 1913, o godzinie 8:30 przed południem, w tut. sądzie, sala Nr. 32

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. adwokata dr. Ignacego Laua we Lwowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział II.
Lwów, dnia 18 grudnia 1913.

L. cz. Cw. III. 599/14 (2) (2906)

E d y k t.

Przeciw pozwanemu Schulimowi Fischheimerowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do tutejszego sądu przez powoda pozew wekslowy o zapłatę sumy wekslowej 1500 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wydano wekslowy nakaz zapłaty dnia 23 stycznia 1914 Cw. III. 599/14 (1).

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. adwokata dr. Karola Olberta we Lwowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy,
Oddział III.

Lwów, dnia 2 lutego 1914.

L. cz. Cw. III. 125/14 (2) (2113)

E d y k t.

Przeciw pozwanemu Izakowi Schwarz, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do tutejszego sądu przez powoda

Unię kredytową, stow. zar. z ogr. por. we Lwowie przez adwokata dr. S. Buchstaba we Lwowie, pozew o zapłatę sumy wekslowej 700 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wydano wekslowy nakaz zapłaty dnia 7 stycznia 1914 Cw. III. 125/14 (1).

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się celem przerwy przedawnienia p. adwokata dr. Grzegorza Jarosławskiego we Lwowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy,
Oddział III.

Lwów, dnia 23 stycznia 1914.

L. cz. Cw. 195/14 (1) (2687)

E d y k t.

Przeciw Schulimowi Fischheimerowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Sanoku przez Mechla Honiga pozew o wydanie nakazu zapłaty całej sumy wekslowej 500 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wydany został dnia 29 stycznia 1914 nakaz zapłaty do Cw. 195/14 (1).

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. adwokata dr. Fella w Sanoku kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie swego kuranda w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Sanok, dnia 29 stycznia 1914.

L. cz. C. III. 36/14 (2790)

E d y k t.

Przeciw Rozalii z Czernigów Pałasz, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Lisku przez Jana Prociaka pozew o 1000 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 4 marca 1914, o godzinie 9 rano.

Celem strzeżenia praw Rozalii z Czernigów Pałasz ustanawia się p. adwokata dr. Witoszyńskiego w Lisku kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie swą kurandkę w rzecznej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Lisko, dnia 16 lutego 1914.

L. cz. C. VII. 34/14 (1) (1611)

E d y k t.

Przeciw Maciejowi Przybyło, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Dąbrowie przez Kasę pożyczkową gminy Smęgorzów pozew o 398 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 11 marca 1914, o godzinie 9 przed południem, w tut. sądzie, w biurze Nr. 15.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. Marcina Banię w Smęgorzowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VII.
Dąbrowa, dnia 21 stycznia 1914.

L. cz. C. I. 19/14 (1496)

E d y k t.

Przeciw Hrynkowi Stecko zwanego Kłak, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Sądowej Wiszni przez Markusa Linharda z Rajtarowie pozew o 279 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 13 marca 1914, o godzinie 11 przed południem, w tut. sądzie, w biurze Nr. 6.

Celem strzeżenia praw Hrynka Stecko zwanego Kłak ustanawia się p. dr. Piotra Wojtowicza, adwokata w Sądowej Wiszni, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie powyż wymienionego pozwanego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Sądowa Wisznia, dnia 13 stycznia 1914.

L. cz. C. IV. 13/14 (782)

Przeciw Stefanowi Drypan w Sereńnicy, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Ustrzykach przez Józefa Weitmanna pozew o zniesienie współwłasności.

Na podstawie pozwu wyznaczono au-

dyencyę na dzień 27 stycznia 1914, o godz. 9 rano, biuro Nr. 5.

Celem strzeżenia praw kuranda ustanawia się p. dr. Artura Glücka w Ustrzykach kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kuranda w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Ustrzyki, dnia 24 stycznia 1914.

Ч. сш. Ц. І. 94/14 (1) (2889)

Е д и к т.

Против Василеві Голя з Пил, котрого місце побуту не є відоме, внесла мал. Ксєня Мазурак через опікуна Терєнька Мазурака в ц. к. суді повітовім в Жовкві позов о узнанє вітцївства і алїментациї.

На підставі позову визначено розправу на день 6 марця 1914 о год. 9 рано, в тут. суді сая ч. І.

Для стереження прав того незнаного з місця побуту устанавляє ся п. др. Михайла Короля, адвоката в Жовкві, куратором.

Тойже куратор буде тогоже незнаного в згаданій справі на его небезпечність і кошта так довго, аж він або в суді згосить ся або вимінить повновластця.

Ц. к. Суд повітовий, Відділ І.
Жовква, дня 17 лютого 1914.

Lt 49/14 (2940 1—3)

Е д у к т.

Meilech Brzyski, kupiec w Łańcucie jako właściciel części realności lwh. 487 gm. kat. Łańcut wniósł w dniu 7 stycznia 1904 prośbę do c. k. Sądu powiatowego w Łańcucie o wdrożenie po myśli § 118 ust. hip. postępowania amortyzacyjnego celem wykreślenia wpisów prawa zastawu, w stanie biernym realności lwh. 487 gm. kat. Łańcut za hipotekowanych i przeniesionych do tej realności na podstawie § 32 ust. z dnia 20 marca 1874 Nr. 29 Dz. p. p. i rozp. kraj. z dawnej księgi hip. miasta Łańcucha a to:

1. prawa zastawu dla sumy 300 złr. a. w. wpisanego na rzecz Leiby Wernera z mocy rezolucji z dnia 25 lipca 1823 l. 330,
2) prawa zastawu dla sumy 28 złr. 2 ztn. a. w. wpisanego na rzecz Ludwika Gasparskiego z mocy rezolucji z dnia 8/4 1835 l. 305,

3. prawa zastawu dla sumy 50 złr. a. w. wpisanego na rzecz Antoniego Madejowskiego z mocy rezolucji z dnia 16 lipca 1835 l. 549,

4. prawa zastawu dla sumy 200 złr. a. w. wpisanego na rzecz małż. Naftalego Chaima i Gitli Knechtów z mocy rezolucji z dnia 7 stycznia 1837 l. 42.

Niewiadomych z miejsca i życia pobytu Leiba Wernera, Ludwika Gasparskiego, Antoniego Madejowskiego, Naftalego Chaima i Gitli Knechtów względnie ich prawonabywców lub dziedziców, wzywa się niniejszem, by w ciągu 1 roku licząc od dnia pierwszego ogłoszenia tego edyktu t. j. 26 lutego 1914 a zatem najdalej do dnia 26 lutego 1915 swoje oświadczenie lub wnioski w sprawie wyżej poszczególnionych hipotek do tut. Sądu podali, z tem, że w razie niezgłoszenia się ich po upływie jednego roku na wniosek Meilecha Brzyskiego wyżej wyszczególnionej hipoteki ze stanu biernego realności lwh. 487 gm. kat. Łańcut zostaną wykreślone.

C. k. Sąd powiatowy O. V.
Łańcut, dnia 10 stycznia 1914.

(2817 2—3)

О г л о с ж е н и е.

Wpisani zostali na listę adwokatów dnia 14 lutego 1914: dr. Witold Ludwik Bandrowski z siedzibą we Lwowie i dr. Jakób Józef Gerstenfeld z siedzibą w Winnikach.

Zmienili zamiar przesiedlenia się adwokaci: dr. Aleksander Kłafien z Lwowa do Janowa zamiast do Kamionki Strumikowej i dr. Bernard Seeman ze Lwowa do Buska zamiast do Oleska.

Zgłosili zamiar przesiedlenia się adwokaci: Antoni Niewiński z Gwoźdźca do Kołomyi i dr. Leon Szpunar z Delatyna do Zabięgo.

Z Wydziału Izby adwokatów.
Lwów, dnia 16 lutego 1914.

L. 181/14 (2819 2—3)

Е д у к т.

C. k. Izba notaryalna w Przemyślu wzywa wszystkich, którzy po myśli § 25 ust. not. roszczą sobie jakiekolwiek pretensje do przechowanej w depozycie c. k. sądu obwodowego w Przemyślu kaucji c. k. notaryusza Stanisława Matkowskiego, z powodu urzędowania tegoż jako byłego c. k. notaryusza i komisarza sądowego w Stryju, ażeby roszczenia swoje w przeciągu sześciu miesięcy, licząc od dnia ostatniego ogłoszenia niniejszego edyktu w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“, w tutejszej Izbie zgłosili, ileż po

upływie tego terminu nastąpi zwolnienie powyższej kaucji z pod węgla kaucyjnego i wydanie tejeż uprawnionemu.

C. k. Izba notaryalna.
Przemyśl, dnia 15 lutego 1914.

L. Pr. 4821 (2820 2—3)

Обвешчение.

C. k. wyższy sąd krajowy we Lwowie podaje do powszechnej wiadomości, że p. dr. Adam Bosakowski reskryptem c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 7 października 1913 l. 30.580 notaryuszem w Starejsoli zamianowany, złożony dnia 19 stycznia 1914 przysięgę służbową, urzędowanie swe rozpoczynać może.

Lwów, dnia 10 lutego 1914.

L. cz. C. V. 377/13 (2847 2—3)

Е д у к т.

Niewiadomego z miejsca pobytu Eliaza Meklera zawiadamia się, że Jakób Wachtel, kupiec w Łyścu wniósł przeciw niemu pozew o zezwolenie na wydanie depozytu itd. i że termin do rozprawy wyznaczono na dzień 24 marca 1914, o godz. 9 rano, sala Nr. 4 nowego budynku, a kuratorem jego ustanowiono Samuela Herscha Sokel w Bohorodczanach, który go będzie zastępywał.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Bohorodczany, dnia 10 lutego 1914.

L. cz. C. I. 28/14 (2848 2—3)

Е д у к т.

Przeciw Helenie Krzementowskiej, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Bolechowie przez Chanę Neuhauser w Bolechowie pozew o uznanie i wpis prawa własności realności lwh. 166 gm. Bolechów miasto.

Na podstawie pozwu tego wyznaczono rozprawę na dzień 3 marca 1914.

Celem strzeżenia praw niewiadomej Heleny Krzementowskiej ustanawia się p. adw. dr. Leona Bickla w Bolechowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie powyższą w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Bolechów, dnia 3 lutego 1914.

L. cz. Prez. 544/20 (13) (2787 2—3)

Е д у к т.

C. k. Sąd powiatowy w Kałuszu podaje do wiadomości, że w jego depozycie znajdują się od lat przeszło 30 następujące książeczki kasy oszczędności, prywatne zapisy długu i kosztowności:

1) w masie Abrahama Jugber weksel z daty 25 lipca 1878 na kwotę 2400 kor. opiewający, złożony w dniu 9 sierpnia 1879;
2) w masie egzekucyjnej Mariem Weissbaum przeciw Szymonowi Popperowi pto. 300 fl. — srebrny zegarek z takimże łańcuszkiem wartości 24 kor., weksel z daty 31 października 1880 na 200 kor. i dwa czyste blankiety wekslowe a 20 ct. i 60 ct. oraz książeczka stanisławowskiej kasy oszczędności Nr. 5850 na 7 kor. 30 hal.

Wzywa się przeto wszystkich nieznanym Sądowi właścicieli depozytów, ażeby w ciągu 1 roku 6 tygodni i 3 dni swe prawa własności zgłosili i odnośne dokumenta przedłożyli, inaczej bowiem książeczki kasy oszczędności i kosztowności wydane zostaną c. k. Skarbowi Państwa jako kaduk, a prywatne zapisy i długi złożone w sądowym archiwum.

Naczelnictwo c. k. Sądu powiatowego.
Kałusz, dnia 12 lutego 1914.

L. cz. Prez. 250 26 RS/14 (2760 3—3)

Е д у к т.

C. k. Sąd krajowy karny we Lwowie zawiadamia niniejszem, że w depozycie sądowym znajdują się następujące z kradzieży pochodzące rzeczy, pieniądze i przedmioty wartościowe do niewiadomych właścicieli należące, jako to:

Vr. 2270/12 (75) Czarna bekiesza.

Vr. 1425/12 (61) Kwota 13 K 85 hal. 17 kopiejek, stara srebrna moneta, 2 zegarki. łańcuszek długi damski i krótki męski, 2 pierścionki, srebrna tabakierka.

Vr. 3299/12 (29) Jedna siekiera, jedno dęto, 1 czapka, 1 koszula, szmata czerwona.

Vr. 3423/12 (20) 9 widokówek.

Vr. 3053/12 (38) 98 kor. 63 h., 2 zegarki, 6 sztuk koleczyków, 6 pierścionków, medalion złoty, double z łańcuszkiem.

Vr. 2720/9 (12) Dwie sztuki materyi wełnianej.

Vr. 929/13 (20) Nożyk.

Vr. 706/9 (88) Papieronica blaszana, portmonetka, chustka kolorowa.

Vr. 670/13 (4) 3 widelce, 3 noże srebrne.

Vr. 536/13 (26) Futerko.

Vr. 3516/12 (34) Palto i para złotych trzewików.

Vr. 24/13 (31) Worek.

Vr. 19/13 Maszynka do ostrzenia dłuta, 1 klucz francuski, kapelusze czarny twardy, torba skórzana, laska (bykowiec).

Vr. 129/6 (35) 2 sztuki bawełnianej materyi, 1 sztuczka płótna dymkowego.

Vr. 670/13 (39) 2 widelce, 2 noże srebrne.

Vr. 1456/13 (46) Gotówka 268 koron, 5 hal.

Vr. 2018/13 (32) Kocyk, kołdra z prześcieradłem, poszewka i prześcieradło.

Wzywa się niewiadomych właścicieli, aby w przeciągu jednego roku od dnia 3 ogłoszenia edyktu w urzędowej „Gazecie lwowskiej“ licząc, swoje prawa własności przed sądem udowodnili, w przeciwnym bowiem razie wyżej poszczególnione przedmioty jako przepadłość traktowane będą.

Lwów, dnia 9 lutego 1914.

Upadłości.

L. cz. S. 1/14 (1) (2910 2—3)

Е д у к т.

C. k. sąd krajowy cywilny w Krakowie zezwolił na otwarcie kupieckiego konkursu do majątku zarejestrowanej firmy „Fabryka obrabiania kamieni szlachetnych J. Bouellat, spółki z ogr. odpow.“ w Trzebini.

Komisarzem konkursowym mianuje się c. k. radcę sądu krajowego wyższego Fr. Leona Kocha w Krakowie, zaś tymczasowym zawiadowcą masy p. dr. Franciszka Mussila, adwokata kraj. w Krakowie.

Wierzycieli wzywa się, ażeby na audyencji, wyznaczonej na dzień 4 lutego 1914, o godzinie 10 przed południem w tym sądzie, w biurze Nr. 120, przedłożyli dokumenta, poświadczające ich roszczenia, wystąpili z wnioskami względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy lub zamianowania innego i jego zastępcy, oraz przystąpili do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić z roszczeniami jako wierzyciele konkursowi, ażeby swe roszczenia, chociażby co do nich spór już zawisł, stosownie do przepisów ord. konkurs., zgłosili w tym sądzie najdalej do dnia 31 marca 1914, a na audyencji likwidacyjnej na dzień 23 kwietnia 1914, godzina 10 przed południem w tymże sądzie wyznaczonej, polikwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzyciele, którzy zaniedbają terminu zgłoszenia, tak poszczególnym wierzycielom jak i masie upadłościowej zwrócą koszt, urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzycieli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów, uskuteczniionych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzycielom na audyencji likwidacyjnej jawiającym się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby swego zaufania.

Audyencyę likwidacyjną przeznaczają się zarazem do postępowania ugodowego.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczać się będą w części urzędowej „Gazety Lwowskiej“.

Wierzyciele, którzy nie mieszkają w Krakowie lub w pobliżu Krakowa, mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika dla doręczeń, w temże miejscu zamieszkałego, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego ustanowi się dla nich, na ich koszt i niebezpieczeństwo, pełnomocnika dla doręczeń.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VI.
Kraków, dnia 22 stycznia 1914.

Konkurs.

L. 440/14 (2756 2—2)

Konkurs celem obsadzenia 1 ewentualnie 2 opróżnionych posad dozorcę więźniów przy c. k. Zakładzie kary dla mężczyzn w Stanisławowie upływa z dniem 25 marca 1914.

C. k. Dyrekcja Zakładu kary w Stanisławowie.

Stanisławów, dnia 17 lutego 1914.

C. k. starszy dyrektor:
Kalous.

L. cz. Prez. 100/14 (2791 3—3)

К о н к у р с.

Przy sądzie powiatowym w Niżankowicach jest do objęcia zaraz posada nadzwyczajnego pisarza na czas sześciu miesięcy.

Wymagana jest rutyna w sprawach hipotecznych.

Podania wnosić do Naczelnictwa sądu do końca lutego.

Niżankowice, dnia 16 lutego 1914.

L. 270/14. (1430 3—3)

О г л о с ж е н и е.

Rada powiatowa w Pilźnie rozpisuje konkurs na posadę konduktora drogowego

z płacą roczną 1600 kor. i ryczałtem na objazdy w kwocie 400 kor. z prawem emerytury i stabilizacji oraz 3-ma dodatkami pięcioletnimi w wysokości 10 proc. stałej płacy, liczącymi od dnia stabilizacji.

Posada będzie nadana od 1 kwietnia 1914 na 1 rok prowizorycznie, poczem może nastąpić stabilizacja.

Kandydaci wykazać się winni:

a) że nie przekroczyli 30 lat życia;

b) że ukończyli z dobrym postępem

krajową szkołę dla konduktorów drogowych;

c) że odbyli przynajmniej jednoroczną

praktykę bądź w Wydziale krajowym lub

przy Wydziale powiatowym.

Podania należyć udokumentowane wnosić należy do Wydziału powiatowego w Pilźnie do dnia 28 lutego 1914 r.

Sekretarz:

Tyralski, m. p.

Prezes:

Rey, m. p.

Kuratele.

L. cz. P. VI. 80/13 (6) (2709 2—3)

Е д у к т.

Za marnotrawnego uznano Ilka Biłousa syna Dmytra w Oknie.

Kuratorem jego ustanowiono Procia Wasyluka Iwanowego w Oknie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.

Horodenka dnia 24 października 1913.

L. cz. P. VI. 108/13 (11) (2710 2—3)

Е д у к т.

Za marnotrawnego uznano Mikołaja Skłobodziana syna Iwana w Horodnicy.

Kuratorem jego ustanowiono Wasyla Moskalyka Lesiowego z Horodenki.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.

Horodenka, dnia 21 stycznia 1914.

L. cz. P. 133/13 (13) (768 1—3)

Е д у к т.

Antoni Magdziarz z Róży marnotrawny. Kuratorem Stanisław Trębacz z Róży.

C. k. Sąd powiatowy.

Pilzno, 24 listopada 1913.

L. cz. P. 15/14 (9) (2482 1—3)

Antoni Paderewski z Pilzna umysłowo chory.

Kuratorem Edward Paderewski z Krakowa.

C. k. Sąd powiatowy.

Pilzno, 8 lutego 1914.

L. cz. L. 4/13 (6) P. 108/13 (6) (826)

Е д у к т.

Za umysłowo niedołęzną uznano Antoninę Kułas w Sucheju.

Kuratorem jej ustanowiono Antoniego Steczka w Sucheju.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Sucha, dnia 18 grudnia 1913.

L. cz. P. 148/13 (1938 1—3)

Е д у к т.

Za umysłowo chorą uznano Julię Koniczną w Pilźnie.

Kuratorem jej ustanowiono Stanisława Pawlusa młodszego w Pilźnie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Pilzno, dnia 18 grudnia 1913.

L. cz. P. 64/13 (6) (1700 1—3)

Е д у к т.

Za umysłowo chorego uznano Onufrego Remskiego, rolnika w Roszniowie.

Kuratorem jego ustanowiono Ołeksę Bunyka, rolnika z Roszniowa.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Tyśmieniec, dnia 7 maja 1913.

L. cz. P. 76/13 (1002 1—3)

Е д у к т.

Pawlinę Strypeczuk, robotnicę fabryczną z Demyca poddać jako umysłowo chorą pod kuratelę ustanawiając dla niej kuratora w osobie Dmytra Strypeczuka z Zabłotowa.

C. k. Sąd powiatowy Oddział V.

Zabłotów, dnia 20 października 1913.

L. cz. P. VI. 144/13 (3) (915 1—3)

Е д у к т.

Atanas Smyk z Wołczkowiec został uznany umysłowo chorym.

Kuratorem jego ustanowiono Iwana Rukawiea z Wołczkowiec.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.

Zborów, dnia 10 grudnia 1913.

L. cz. P. 188/13 (4) (690)

Е д у к т.

Za umysłowo chorego uznano Stanisława Czubryńskiego w Krakowie Zakład Helców.

Kuratorem jego ustanowiono p. dr. Antoniego Czubyńskiego w Krakowie, ul. Die-
tla 88.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział X.
Kraków, dnia 1 grudnia 1913.

L. cz. L. 34/13 (3) P. 296/13 (58)
E d y k t.

C. k. sąd powiatowy w Żywcu ogłasza,
że nad umysłowo niedoświadczonym Józefem Ur-
basiem synem Jana z Wieprza rozciągnięto
kuratelę z powodu niedoświadczenia umysłowego.
Kuratorem dla niego ustanowiono Jana
Urbasia z Wieprza.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Żywiec, dnia 15 października 1913.

L. cz. P. 248/12 (2083)
E d y k t.

Za umysłowo chorego uznano Nykołę
Oleksiuksa w Krechowicach.
Kuratorem jego ustanowiono Stefana
Zalewskiego w Krechowicach.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Rożniatów, dnia 6 lutego 1914.

Firmy.

C. sp. Firm. 22/14 Stow. II. 343 (2831)
Wpis firmy zarobkowego i gospodarskiego
stowarzyszenia.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń za-
robkowych i gospodarskich.
Osiedł stowarzyszenia: Sambir.
Firma brzmi: Sелянська Каса в
Самборі, стоваришене зареєстроване з об-
меженою порукою.

Data statutu: dnia 20 grudnia 1913.
Предмет підприємства: купно і про-
даж недвижимостей, будоване чиншових

домів, приймаване вкладок щадничих і
удільюване позичок своїм членам.

Час існування: необмежений.

Дирекція: Заряд стоваришеня скла-
дає ся з трох членів дирекції і двох за-
ступників: на загальних зборах дня 20
грудня 1913 вибрані зістали: 1. Др. Во-
лодимир Гуркевич, кравчий адвокат в
Самборі, начальди́ректор, 2. Іван Слєп-
кий, п. к. проф. сем. в Самборі, директор
каснер, 3. Андрій Голойда, ц. к. офіц.
поче. в Самборі, директор контро́льор. Із
отси́к двох заступників директорів: 1.
Осип Пліш, власт. реалъ. в Самборі, 2.
Стефан Фіцак, господар в Торгановичах.

Підпис фірми: Фірму підписує під
вписаною або виписаною назвою стова-
ришеня двох членів дирекції.

Оголошення: в політичних руских
часописах.

Удїл членів: 20 кор., число удїлів
е необмежене.

Відвічальність: удїлом а надто даль-
шою квотою аж до десятикратної висоти
удїлу.

Дата впису: 3 лютого 1914.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний

Відділ V.

Самбір, дня 2 лютого 1914.

Ч. сп. Фірм. 870/13 Стow. VI. 8 (2767)
О п o в і щ е н е.

Ц. к. Суд окружний яко торговель-
ний в Перемишлі оголошує, що 29 січня
1914 вписано до реєстру для стоваришенъ
зарібкових і господарских при фірмі: То-
вариство господарско-кредитове „Нарo-
дний Дім“ в Добромилі, що на загаль-
них зборах членів, які відбули ся 21 ли-
пня 1913 ухвалено зміну §§ 5, 9, 13, 16,
21 і 23 статуту в спосіб поданий ближше
в протоколі загальних зборів.

Перемишль, 10 лютого 1914.

DONIESIENIA PRYWATNE.

Drobne ogłoszenia

od wyrazu petitum 3 hal., tłustym
petitum 4 hal.

Jak cierpienia płuc

koklusz i astma zupełnie wyleczone być mogą, do-
noszą każdemu bezpłatnie. Proszę posłać kopertę
frankowaną na odpowiedź. — Pani **Kolenska**,
Wrschowitz, Nr. 383 koło Pragi (Czechy).

Filozof IV. r. (matem. i fizyka)
poszukuje lekcje ewen-
tualnie lektora t polski
niemiecki lub francuski ewent. ranne
zajęcie. — Wymagania skromne. —
— E. U. Głęboka I. 14, parter 49. —

NIEMKA

młoda, wykształcona

z dobrej rodziny, władająca także je-
zykiem polskim, umiejąca szyc, pra-
sować i t. p. roboty domowe, poszu-
kuje odpowiedniego zajęcia w intelli-
gentnym domu. Zgłoszenia pod A. M.
poste restante Lisko.

C. k. Dyrekcja kolei państwowych we Lwowie.

L. 305/25 III ex 1914 (2813 2—2)

Rozpisanie budowy.

C. k. Dyrekcja kolei państwowych we Lwowie zamierza rozdać w drodze ogólnego
przetargu wykonanie robót budowlanych z okazji projektowanego rozszerzenia stacji Sokal
linii Jarosław-Sokal.

Należycie osteplowane oferty na wspomniane roboty, które mają być wykonane do
30 września 1914, należy wnosić na przepisanych na ten cel formularzach w zapieczętowa-
nych kopertach z napisem: „Oferta na roboty budowlane z okazji rozszerzenia stacji So-
kal“ najdalej do 16 marca 1914, o godzinie 12 w południe w protokole podawczym pod-
pisanej c. k. Dyrekcji kolei państwowych, lub też przysłać je pocztą, jako polecane prze-
syłki, tak, żeby w oznaczonym terminie tamże nadeszły.

Komisijne otwarcie wniesionych lub nadesłanych ofert, przy którym mogą być obecni
oferenci, nastąpi 17 marca 1914, o godz. 12 w południe.

Wadyum, które w razie przyjęcia oferty służyć ma jako kaucja, wynosi 5 proc. ofe-
rowanej kwoty, uiszczyć je zaś należy w kasie podpisanej c. k. Dyrekcji kolei państwo-
wych równocześnie z wniesieniem lub nadesłaniem ofert, co do których oferenci pozostaną
w słowie do 30 kwietnia 1914 włącznie.

Postanowienia dotyczące wnoszenia w mowie będących ofert tudzież ogólne i szcze-
gółowe warunki wykonania robót budowlanych, przeznaczonych do rozdania, jak również
odnośne plany są wyłożone do przejrzania w oddziale utrzymania i budowy kolei w gma-
chu c. k. Dyrekcji kolei państwowych we Lwowie, III piętro, drzwi Nr. 302, gdzie rón-
nież można otrzymać formularze na oferty z przynależnymi wykazami poszczególnych
robót, jakoteż przepisy szczegółowe do wnoszenia ofert.

Oferty wniesione nie na przepisanych formularzach lub też nie odpowiadające wa-
runkom rozpisania, dalej oferty, na których zabezpieczenie nie złożono wadyum, jak rón-
nież oferty, któreby nadeszły po upływie terminu wniesienia, nie będą uwzględniane.

C. k. Dyrekcji kolei państwowych przysługuje prawo przyjęcia lub nieprzyjęcia po-
szczególnych, lub też odrzucenia wszystkich wniesionych ofert bez podania powodów.

Lwów, w lutym 1914.

C. k. Dyrekcja kolei państwowych.

Obwieszczenie.

Rada zawiadowcza

BANKU PRZEMYSŁOWEGO

dla Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem
Krakowskiem, ma zaszczyt zaprosić niniejszem wszystkich
uprawnionych do głosowania akcyonaryuszy Banku prze-
mysłowego na

III. Zwyczajne Walne Zgromadzenie

które odbędzie się we wtorek dnia 10 marca 1914 o go-
dzinie 11 przed południem, w sali posiedzeń Banku prze-
mysłowego we Lwowie, przy ul. Trzeciego Maja l. 19.

Porządek dzienny Walnego Zgromadzenia:

1. Sprawozdanie za drugi rok administracyjny i przed-
łożenie bilansu z dniem 31 grudnia 1913.
2. Sprawozdanie komisji rewizyjnej.
3. Uchwała co do rozdziału czystego zysku.
4. Wybór 3 członków komisji rewizyjnej i 2 zastępców
na rok administracyjny 1914.

Akcyonaryuszy, chcących wziąć udział w tem Walnem Zgroma-
dzeniu uprasza się w myśl §§ 34, 36, 39 i 40 statutow o zdepono-
wanie w kasie Banku przemysłowego we Lwowie przy ul. Trze-
ciego Maja l. 19, lub w jego Filii w Krakowie Rynek główny l. 15
najpóźniej do dnia 4 marca 1914 swych akcyi wraz z kuponami.

Dziesięć akcyj daje prawo do jednego głosu Akcyonaryusze,
którzy przez zdeponowanie akcyi udowodnili swoje prawo do głosu,
otrzymują karty legitymacyjne, brzmiące na ich nazwisko, z wymie-
nieniem liczby złożonych akcyj i przypadających na nie głosów.

Prawo głosowania na Walnem Zgromadzeniu może akcyonaryusz
wykonywać albo osobiście albo przez pełnomocnika bez względu na
to, czy tenże jest akcyonaryuszem czy nie.

Lwów, dnia 20 lutego 1914.

RADA ZAWIADOWCZA,

(Za przedruk płacić się nie będzie).

O g ł o s z e n i e.

XXI. Walne Zgromadzenie

Towarzystwa kredytowego dla handlu i przemysłu „Spójnia“
Stow. zarestr. z ogran. odpowiedzialnością

w Samborze

odbędzie się dnia 8 marca 1914 o godzinie 11 przed południem
w lokalu tegoż Towarzystwa.

Porządek dzienny:

1. Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia.
2. Odczytanie sprawozdania rewizora z odbytej dnia 18 grudnia 1913 re-
wizji powszechnego związku we Lwowie.
3. Sprawozdanie Dyrekcji z czynności Towarzystwa za rok 1913.
4. Wni sek Rady nadzorczej na zatwierdzenie zamknięcia rachunków
i udzielenie Dyrekcji absolutorium z prowadzonego zarządu.
5. Wniosek Rady nadzorczej co do użycia czystego zysku.
6. Zmiana statutow z tym dodatkiem, że zmiana ta w myśl § 22 statutow
zatwierdzona będzie bez względu na ilość członków, gdyż zmiana ta była już
przedmiotem porządku dziennego walnego zgromadzenia z dnia 4 maja 1913,
które jednak dla braku przepisanej komplety proponowanej zmiany statutow
zatwierdzić nie mogło.
7. Wnioski członków.

Zamknięcie rachunków i bilans za rok 1913 wyłożone są w biurze sto-
warzyszenia do przeglądu dla członków.

Sambor, dnia 20 lutego 1914.

Za Radę Nadzorczą:
Dr. Steuermann.

Roczniki

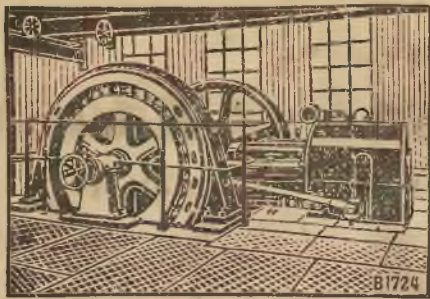
„Wędrowca“ 1912

można nabyć po niższej cenie za 12 koron.

Biuro Sokołowskiego. Lwów, Jagiellońska 3.

Roczna produkcja przeszło 2000 lokomobile.

Lokomobila wentylowa o parze przegrzanej z dynamo bezpośrednio połączonym.

HENRYK

LANZ MANNHEIM

Biuro Wiedeń VIII/1, Landongasse 9. Tel. 18881b, niemieckim.

Pat. LOKOMOBILE o przegrzanej parze

Łatwa obsługa.

z wentylowem rozdziałem pary.

Najwyższa ekonomia.

Zastępstwo: Maksymilian Neumann, Kraków, ul. Wielopoleć 20.

Odwiedziny inżynierskie i oferty bezpłatnie.

do L. 2384 ex 1914.

C. k. Galicyjska Dyrekcyja lasów i dóbr państwowych.

Dzierżawa prawa polowania
w Karpatach wschodnich.

Celem wydzierżawienia na okres pięcioletni t. j. na czas od roku 1914 do włącznie 1918 prawa polowania na wszelką zwierzynę w następujących okręgach myśliwskich;

1. w rewirze Ľemnia o powierzchni 6420 ha (okr. gosp. Łopianka);

2. w rewirze obejmującym oddziały lasowe 17—39 w c. k. okręgu gospodarczym Łopianka o powierzchni 1218 ha;

3. w rewirze obejmującym południową część okręgu gospodarczego „Suchodół“ oddz. lasu 36—170 o powierzchni 9334 ha, (powiat polityczny Dolina za Stryjem);

rozpisuje c. k. Dyrekcyja lasów i dóbr państwowych we Lwowie pisemną rozprawę ofertową na dzień 14 marca 1914 o godz. 10 względnie 11 przed południem.

Bliższych informacji zasięgnąć można w c. k. Ministerstwie rolnictwa we Wiedniu Dep. XI. w c. k. Dyrekcyi lasów i dóbr państwowych we Lwowie i w c. k. Zarządach lasów i dóbr państwowych w Łopiance (poczta Dolina) i w Suchodole (poczta Suchodół) w powiecie polit. Dolińskim.

Lwów, dnia 17 lutego 1914.

Na nadchodzącą wiosnę polecam do siewu
NAJLEPSZE NASIONA

gospodarcze, leśne, warzywne, kwiatowe z gwarancją czystości i siły kiełkowania.

Drzewka owocowe i ozdobne

krzewy, róże pienne i krzaczaste, oraz wszelkie artykuły wchodzące w zakres ogrodnictwa i rolnictwa. Towar doborowy. — Ceny niskie. — Cennik i specjalne oferty wysyłam opłatnie

E. FREEGE, Kraków.

Ogłoszenie.

VI. Walne Zgromadzenie

członków

Towarzystwa galic. państw. urzędników technicznych
odbędzie się dnia 15 marca 1914 o godzinie 10 rano w sali kasyna
urzędniczego we Lwowie, Rynek I. 9.

Porządek dzienny:

1. Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia.
2. Odczytanie sprawozdania z czynności wydziału za rok 1913.
3. Odczytanie sprawozdania kasowego i preliminarza na r. 1914.
4. Wybór prezesa i członków wydziału w miejsce wylosowanych.
5. Uchwalenie wysokości i wpisowego.
6. Wnioski i interpelacje członków.

W razie braku kompletu odbędzie się Walne Zgromadzenie w godzinę później w tym samym lokalu.

Wielka willa w Raguzie (Dalmacya)

przepięknę południowe położenie, widok na morze, obszar około 25 morgów z winnicą, parkiem szplikowym, drzewami orzechowymi, figowymi, migdałowymi etc., bardzo nadająca się na sanatorium — do sprzedania. Bliższa wiadomość: Biuro dzienników Sokolowskiego. — Jagiellońska I. 3. Lwów.

OGŁOSZENIE.

Dyrekcya
Kasy oszczędności miasta Krakowa

podaje do publicznej wiadomości, że

poczynając od dnia 1 lutego b. r.
wprowadza dla wkładujących korzystniejsze warunki
a mianowicie:oprocentowanie wkładek, wnoszonych do
Kasy oszczędności, rozpoczyna się po myśli
§ 12 nowego statutu Kasy, już z dniem
bezpośrednio po wniesieniu następującym,
ustaje zaś dopiero z dniem, poprzedzają-
cym dzień odbioru.

Przy wkładkach wypowiedzianych ustaje oprocentowanie z dniem, poprzedzającym dzień płatności wypowiedzianej wkładki.

Kasa oszczędności
opłacać będzie podatek rentowy
z własnych funduszków.

Kraków, dnia 31 stycznia 1914.

Ogłoszenie.

KASA OSZCZĘDNOŚCI MIASTA TARNOPOLA

począwszy od dnia 24 stycznia 1914 oprocentowuje

nowe wkładki

po 5 (pięć) proc.

Podatek rentowy opłaca Kasa z własnych funduszków. Interesenci zamiejscowi skutecznie mogą wpłaty czekami pocztowej Kasy oszczędności, których na żądanie bezpłatnie dostarczamy.

Tarnopol, dnia 24 stycznia 1914.

Dyrekcya.

„Meister der Farbe“

oryginalne reprodukcje międzynarodowych malarzy

kompletne roczniki 1906, 1908, 1909
poleca

po wyjątkowo niskich cenach

ST. SOKOŁOWSKI Lwów, Jagiellońska 3.